

Liege

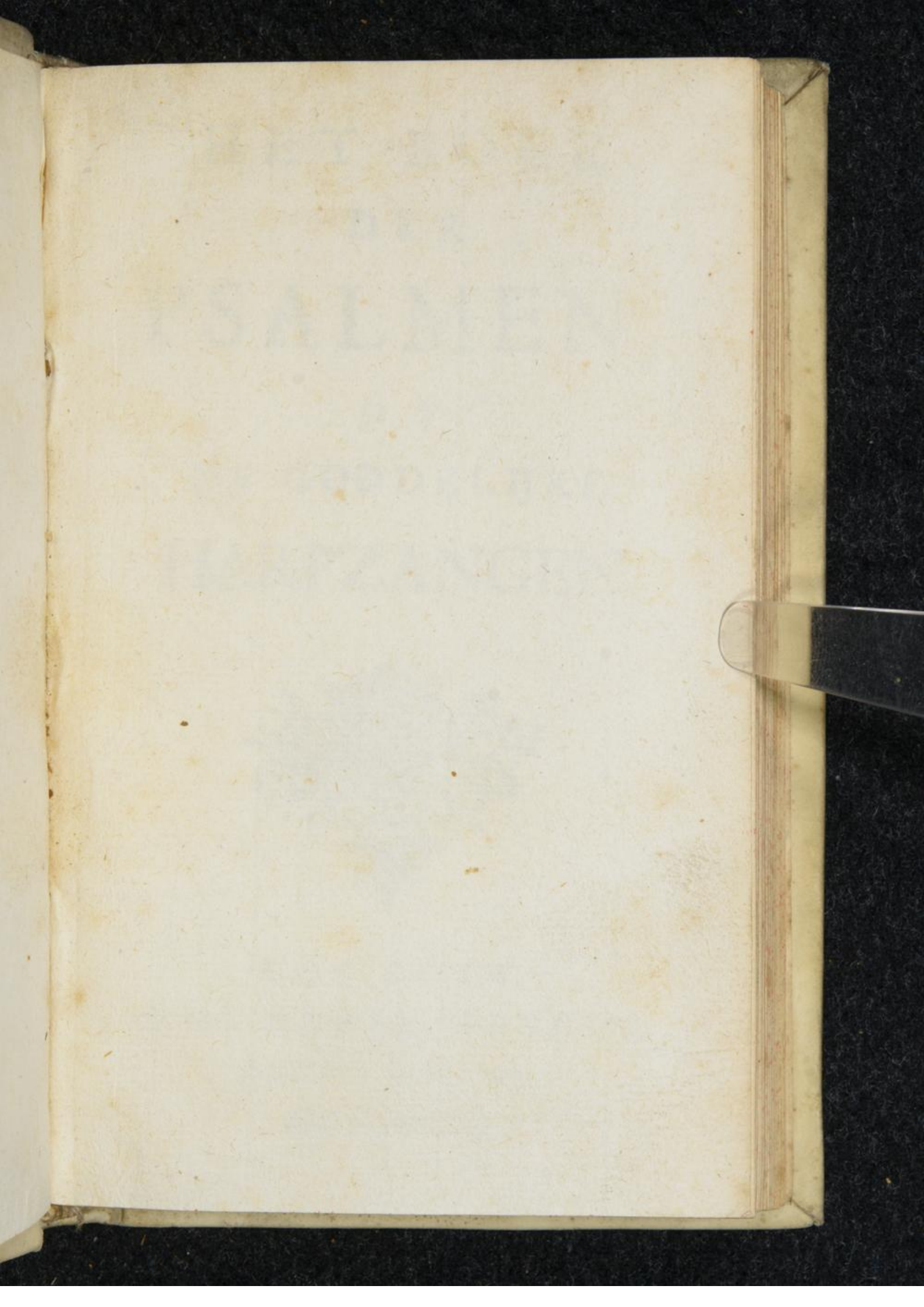

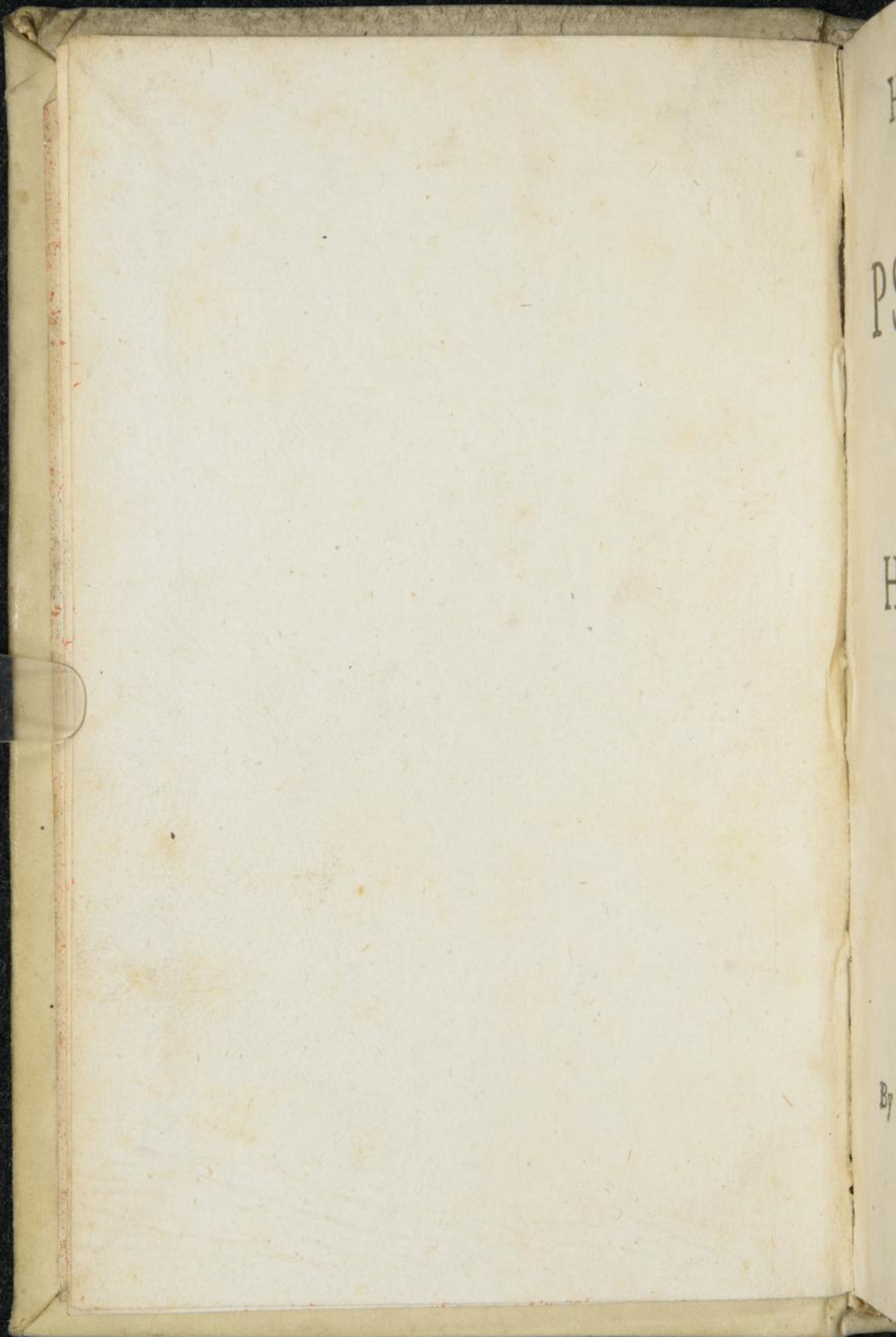

H

PS

H

By

HET BOEK
DER
PSALMEN,
OF
DE GODDELIJKE
HARPZANGEN.

TOT LUYK.
By HENDRIK HOYOUX.
Derde druk. M. DCC. XXII.
Met Goedkeuringe.

BIBLTh-1B-95

137A 130 0A

V O O R R E D E N .

Oor omtrent tien jaren hebben wy reeds een gedeelte der goddelijke Harpzangen, in Nederduitsch vertaeld, en door eenige zoo letterlijke uitleggingen, als geestelijke aenmerkingen en zedenlessen opgehelderd, ten proeve in het ligt gegéven, onder het Opschrift van *DAVIDS Psalmen, met korte Aentékeningen, tot verkláringe van den Text. I. Vijftigtal. Tot Luyk. By Hendrik Hoyoux. M. DC. XCII. Met Goedkeuringe.* Nu komt eindelijk door Gods genade, die den swakken moedt en kragten geeft, de Vertaling van die heilige en onwaerdeerlijke Zanggedigten geheel te voorschijn.

Het doelwit van deze Vertalinge der Psalmen is, d'eenvoudige Geloovigen te helpen van een, niet min onlieflijk en verdrietig, dan na-deelig ongemak, meest voordkoomende uit de duisterheit en verwarringe van eenige plaetsen der gemeine Overzettingen: en waer over de geleerde Kardinael R. Bellarmijn in zijne Voorredén, of Brief van opdracht, op d'Uitlegginge der Psalmen, schrijvende aen den Paus *Paulus v.* zig ook ten opzichte der Kerkelijke personen beklagt met deze woorden: *Het Boek der Psalmen word dagelijks van alle Kerkelijke personen gelézen, maer het word van zeer weinige verstaen. Hoe zal men dan Godt den Heere een aengename Offerhande van lof opdragen,*

V O O R R E D E N.

en hen *wijfelijk zingen*, gelijk ons in den XLVI. Psalm gebóden word, indien men niet en verstaet, het gene men leeft of zingt?

Wel is waer, dat men altoos aengenaem zingt voor d'ooren Gods, als men maer zingt van herte. Edog hoe beter de woorden, die men voordbrengt, verstaen en in den regten zin bevat worden, hoe men die ook meer van herte uitgalmt. Immers is het zeker, dat al wie zingt, of spreekt voor Godt, 't zy in wat tael het ook mag wezen, behoort te tragten dat hy ook verstaen mag, het gene zijne lofzang, zijne dankzegging, zijn gebedt betékent: op dat hy of zig zelve, of die hem hooren, des t'overvloediger mag stigten. *Die met woorden zijn gebedt wilt spreken*, zeyt een Schrijver, 't is beoorlijk dat hy woorden, die hy verstaet, daer toe gebruike: om zig zelve tot het inwendig gebedt op te wekken. * En hoe veel hier aen gelégen is, dat wy de goddelijke Zangen niet onverstandelijk, maer wijfelijk en met smaek en kennisse voor den Heere uitboezemen, zal elkeen heel ligt by zig zelve bevroeden, zonder daer toe onze opmerkingen van doen te hebben.

Het is ook niet noodig den lof der Psalmen alhier veel te roemen. Zy hebben dog geen prijzers, maer wel wijze en godvrugtige lezers van noode. De H. Kerk roemt ze overvloedelijk door haer geduerig gebruik: dewijl zy haren kinderen schier geen andere gebéden dagelijks in den mond geeft, als deze te samen zoete en doortreffende Gezangen. En zeker met groot regt:

* Qui verbis orare cupit, verba quae intelligit, convenienter adhibet: ut se ipsum ad orationem internam excitet. *Ledesma, S. J.*

V O O R R E D E N .

regt: want zy zijn gelijk een welvoorzien tuighuis, opgevuld met alle slag van wapenen: als een spijskamer vol smakelijke en voedfame spijzen: als een opgevulde wijnkelder van kostelijke wijnen, bequaem om de godminnende ziele in den Heere te verheugen: als een winkel van alderhande geneeskruiden, tot geneezinge onzer geestelijke qualen: en eindelijk als een rijke fchatkamer, vervuld met onwaerdeerlijke juweelen, om de zielen tot de bruiloft van het Lam te bereiden en op te pronken.

Want wat kan een godvrugtige ziel dog wenschen, 't welk in de Psalmen niet te vinden is? Zoekt gy uw vernoegen in wondere geschiedenissen? De Historie van 't Joodsche volk is in de Psalmen voor een groot gedeelte in het kort begrépen. Schept gy vermaek in Profeetische voorzeggingen? *Christus* en zijne Kerk zijn'er lévendig in afgebeeld. Behaegt het u de volmaektheden en de wonderdaden Gods te beschouwen? David zal'er u rijke stoffe toe geven. Begeert gy leeringen en zedenlessen? Hy zal ze u voordragen, zoo meenigvuldig in getal, als uitmuntend in hoedanigheid. Zijt gy verheugd? Hy heeft blijde Lofzangen. Zijt gy bedroefd? In de Psalmen zult gy uwen troost vinden. Word gy vervolgd en verdrukt, 't zy door uwe geestelijke vyanden, 't zy door de quade menschen? Nauwelijks zult gy een Psalm ontmoeten, in den welken de Profeet niet en spreekt van zijne verdrukkingen: of hy bidt om'er van verlost te worden, of hy bedankt den Heere voor zijne verlosfinge. Met een woord, 't zy dat gy Godt wilt looven en danken, 't zy dat gy eenig weldaedt van hem wilt verzoeken, 't zy dat gy

V O O R R E D E N .

wilt weenen over uwe zonden en ellenden, altijd zult gy in die overtreffende Harpzangen uwe voldoeninge vinden. Gelukkig, indien de bewegingen uws herte met de woorden en spreuken, die gy daer zingt of leeft, in alles overeenstemmen. *Si orat Psalmus, orate: * * ** Aug. Gelukkig, indien uw leven den inhoud van uw gezang vertoont en afbeeld. *Sed vide ne vivas male, & cantes bene*: gelijk die H. Oudvader over Psalm XLIX. v. 4. vermaend heeft. Die taelkundig is, leze zijne Voorreden, of die van den heiligen *Basilius*, over de Psalmen: alwaer tot lofen roem dier heerlijke Zangdigten veel gezeidt word.

De geleerde en in de heilige Schriften ervarenen mannen, die van de regtzinnigheid onzer Vertalinge willen oordeelen: want die in deze dingen nog geleerdheit nog ervarenheit hebben, zullen wijselijk doen dat zy zig onthouden van oordeel te vellen, over zaken die boven hun betrek zijn: die welgeoeffenden dan en Schriftkundigen bid ik, dat zy wel in agte willen nemen, het gene de geleerde Uitlegger der Psalmen, en doorlugtige Bisshop van Gend K. *Jansenius*, in de Voorreden over zijne Uitlegginge aldus aentekent: *Dewijl onze Latijnsche Overzetting hier en daer op verscheiden zinnen kan genoomen worden, en dikmaels veel van de Gronatexten schijnt te verschillen, zoo hebben wy getragt, altijd na de bronnen of oorsprongen onze toevlugt neemende, dien zin uit te drukken, welke met dezelve of geheel overeen, of immers aldernaest daer by koomt. En overzulks moet zig niemand verwonderen, indien wy somtijds eenige woorden of spreuken niet en hebben uitgeduid,*
gelijk

V O O R R E D E N .

gelijk zy naer den aerd der Latijnsche tale meer
scheenen uitgeduidt te moeten worden. Want wy
hebben niet zoo zeer gelet op de kragt en eigen
spreekwijze der Latijnsche tale, als wel wat de
Grondtexten vereischten, voegende aldus, zoo veel
als het zonder geweld konde geschieden, de beeken
na hare bronne, liever dan dat wy dezelve verder
van hare bron en oorsprong zouden laten aftrekken
en verloopen. Welke wijze van de heilige Schrif-
ten te handelen alle luiden van gezond oordeel ze-
kerlijk voor de beste zullen houden.

Want ook, gelijk die zelve Schrijver over
Psalm VIII. v. 4. bemerkt, de Latijnsche Over-
zetting, hoewel uit het Grieksch gemaekt, heeft
nogthans nu en dan eenige plaetsen, die meer
naer het Hebreusch gelijken: als by exempel
Psalm LVIII. v. II. alwaer het Grieksch heeft
Mijne wet, het Latijn *Mijn volk*, 't welk ook
volgens zijne opmerkinge zuiverder en beter is.
De Grieksche Vertaelders, genaemd de *Seven-
tig*, hebben meermaels den zin van den Bron-
text overgezet, zonder zig aen de woorden nauw-
keurig vast te hegten. Zoo wijst de Kardinael
Bellarmijn ons aen op veele plaetsen. De *Se-
ventig Vertaelders*, zeit hy over de woorden
VOOR HET VOLK, in het Opschrift van den LV.
Psalm, die zeer geleerde mannen waren, hebben
buiten twijfel wel overgezet het gene zy in de
Hebreusche boeken gevonden hebben. Deshalven
moet men zeggen, dat zy door *DUIVE*, gelijk in 't
Hebreusch gelézen word, het *VOLK* verstaen:
en dat zy den zin, niet de woorden vertaeld heb-
ben. En over Psalm LVIII. v. 14. naer dat hy
eerst wat anders gezeidt had: *Of immers*, gaet
hy voord, de *Seventig Vertaelders* hebben den

V O O R R E D E N .

*zin uitgedrukt, en niet woord voor woord over-
gezet.*

Waer uit dan blijkt, dat wy ons aen de letter en de woorden dier mate moeten binden, dat wy den regten zin voor al poogen aen te treffen. Als ook dat men om dien zin uit te vinden, niet enkelijk op d'eigen betékeninge der woorden, naer den aerd der Latijnsche tale, zien moet; maer ook, en wel bijzonderlijk, de geschapenheit der Grondtexten behoort na te spooren: waer toe niet min een rijp en geoeffend oordeel, dan taelkunde en letterzifting vereifcht word. 'T kan gebeuren dat de Latijnsche Overzetter op sommige plaetsen eenige woorden gebruikt, om dat hy geen bequamer in die tale vond, om het Grieksch of Hebreusch behoorlijk uit te duiden: en dat ons egter onze moederlijke spraek daer toe netter gepaste woorden of zingreepen opgeeft. Dit zouden wy, des noodt zijnde, veelvuldelijk met bewijsstukken kunnen schraegen. 'T kan ook wel wezen dat die Overzetter veele woorden in 't vertalen gebruikt heeft, met geen andere meininge, dan dat wy van der zelve betékeninge met opzigt op den Grondtext, en niet enkelijk naer d'eigenschap van den blooten letterklank zouden oordeelen.

IN FINEM betékent in 't Latijn *Ten einde*. Dog *in de Psalmen*, zeit de hooggemelde Bisshop, *is het dikmaels te zeggen*, altijd, altoos: *somwijlen*, zeer, ganschelijk, t'eenemael, gelijk op deze plaetse, Psalm xxxvii. *Curvatus sum usque in finem*. Het woord NIMIS, *Te veel*, betuigt hy aldaer, en ook op Psalm xlv. *ψ. i.* moet dikmaels genoomen worden voor VALDE, *zeer veel*. Dat David het woord, 't welk in 't
Latijn

V O O R R E D E N.

Latijn vertaeld word *Peccatores*, *Zondaren*, meest gebruikt voor booswigten, quaeddoenders, ondeugende menschen, hardnekkige zondaren, is ook een zaek die van zelfs spreekt.

De woorden die iets met uitduidinge van tijdt betékenen, zijn naer den aerd der Hebreusche tale aen veel zinwisselinge onderhévig. *De tijdwoorden worden schier alle by de Hebreén in den toekomenden tijdt gesteld*, zeit die Uitlegger in den Inhoudt op Psalm LX. En op XLV. *ÿ. 3. Het is niet nieuw in de Psalmen, dat woorden van toekomenden voor woorden van voorleeden tijdt, en daerentegen woorden van voorleeden voor woorden van toekomenden tijdt gebruikt worden.* Over Psalm XLI. *ÿ. II.* betuigt hy nogmaels het zelve. Van dit verstand was ook de Kardinael Bellarmijn: gelijk by hem over Psalm LV. *ÿ. 6.* en LXIII. *ÿ. 2.* te zien is. Jae de Bisfchop tekent aen, dat *by de Hebreén de woorden van toekomenden tijdt meenigmael zoo gesteld worden, dat zy niet alleen het gene toekomend is, maer wat altoos en ten allen tijde geschiedt, betékenen.* Over Psalm LXVI. *ÿ. 4.* *

Egter hebben wy ons best gedaen om onze Overzettinge, zoo veel mogelijk, naer de letter te passen: en agten dit de pligt te zijn van alle eenvoudige Vertaelders der goddelijke Schriften. Men mag niet overal voorstellen 't gene ons het klaerste toefchijnt, en moogelijk het lichtste te verstaen is. De H. Geest draegt ons in de gewijde Bladen eenige waerheden gansch openlijk en helder, andere min duidelijk, en als bedekt onder geheime woorden en spreuken voor: op dat wy onder de schelpé en de schelle het pit zouden zoeken. Die deksfels worden

V O O R R E D E N .

in d'Uitleggingen en Verklaringen opgeligt, en de naekte waerheit aengewézen: maer in een loutere Vertalinge moeten zy even zoo gelaten worden, als de goddelijke Schrijver die gesteld heeft, namelijk zoo verre zulks met den aerd der talen overeenkoomt. De beste Vertaling is, die Gods woord voordischt gelijk het uit de bronne vloedt: wy moogen het overzettende geensins veranderen, nog in zijn wezen, nog in den omslag: wy moogen het nog duisterder, nog klaerder maken. De Vertaelder, die zijns Schrijvers zin weet uit te drukken, even zoo als de Schrijver zelf gedaen heeft, met geen minder nog meerder helderheit, die heeft het regte doelwit aengetroffen. Dit moet nogthans bescheidenlijk verstaen worden, en met deze noodige bepalinge: 't en zy dat het verschil ontstaet uit den aerd en eigenschap der talen.

Des wil ik, by voorbeeld, Psalm LXXXVIII. v. 24. en elders, het woord *Cornu* liever door *Hoorn* dan door *Kragt* overzetten: alhoewel ik my niet op alle plaetsen slaeflijk daer aen mag binden. *Men behoort de heilige Schriften in dier voegen te vertalen, dat men de bevalligheit der overgevoerde betékeningen niet en verlieze: zeyt de meergenoemde Uitlegger op Psalm XLV. v. 3. Want de lezer scherpt zijne aendagt, en sचेpt een verborgen behagen, als hy gewaer word dat de betékening, by exempel, van het woord *Hoorn*, 't welk dat gedeelte van een beest, waer door het zijne kragt verтоont, eigenlijk beté-kent, ter gemelde plaetse overgevoerd word, om de kragt en 't vermoogen van David, of van *Christus* en zijn koningrijke te betékenen: en hy is welgenoegd, als hy uitvind en bemerkt, dat*

Hoorn

V O O R R E D E N .

Hoorn daer zoo veel te zeggen is, als kragt, sterkte, vermoogen. Ook is onze Nederland-sche tael geheel niet vreemd van veele eigen spreekwijzen der Hebreën.

Om deze Psalmen te beter te verstaen, en te ligter in den zin der zelve in te treden, zal het hoognuttig zijn de Historien des Ouden Testaments in d'andere Boeken der H. Schrifture aendagtelijk en neerstelijk te lezen: als ook wel in agte te neemen de plaetsen, die in het Nieuwe Testament uit de Psalmen worden aengetoogen, en nauwkeurig op te merken in hoedanigen zin die aldaer van *Christus*, of van d'Apostelen gebruikt worden.

Dat de Psalmen van *JESUS Christus* spreken, betuigt hy zelf in het Evangelie op verscheiden plaetsen. De H. *Augustinus* was hier van kragtelijk overtuigd, die byna alles duidt op het Hoofd en 't Lighaem, op *Christus* en de Kerke.

GOEDKEURINGEN

Van het 1. Vijftigtal.

I. KEURE.

Alhoewel wy het gebruik van die godvrugtige gebeden, welke in de boeken, die by de Geloovigen doorgaens in 't gebruik zijn, gevonden worden, niet en misprijzen: egter vermits men weet dat de genen, die dezelve opgesteld of vergaderd hebben, voor het meerendeel eenige bezondere personen, en van de laetste tijden: en niet en weet van hoe groote verdienste en waardigheid zy by Godt geweest zijn: zoo wenschten wy wel, dat de Psalmen van David onder de Christenen in meerder gebruik waren: als dewelke vervuld zijn met allerlei onderwijzingen, met een aengename verscheidenheit van godvrugtige beweegingen, en met een overzoete zalvinge van den heiligen Geest, door wiens ingévinge zy geschréven zijn; en dat het lezen derzelve al van ouds byna het eenig gebedt was van die Christenen, welke ons in deugd en heiligheit verre overtroffen; en ook nog althans het voornaemste deel van d'openbare gebeden der Kerke, die wy de Getijden of Bedestonden noemen, uitmaken. Weshalven deze Overzetting der Psalmen in de Nederduitsche tale, welke niet min getrouw dan sierlijk is, ons grootelijks behaegd heeft: om dat wy hopen dat door dezelve het algemeen gebedt der Kerke, 't welk buiten allen twijfel alle andere gebeden in kragt en heiligheit te boven gaet, gemein zal worden voor alle de Geloovigen: en dit met des te meerder vrugte, om dat deze Vertaling zoo de duisterheit der Psalmen door een aengehegte verklaringe van den heiligen Text opheldert, als ook de swaakteit der ongeoeffenden door byvoeginge van bondige bemerkingen, uit de heilige Oudvaders voortgebracht, zeer nuttelyk te hulpe koint. Overzulks agten wy dat zy ten gemeinen beste van de Kerke mag
in

in het verschijnen. Gegeven in d'Abdye van Klooster-
aerd, den xxviii. Juny. M. DC. xcii.

JOANNES BOCK,
Abt van Kloosteraerd.

ANDERE KEURE.

't **I**s het egte en ware merkten van den opregten
geest der genen, die tot arbeiders in den wijn-
gaerd des Heere geroepen zijn, dat zy als hun hoog-
ste doelwit beoogen de betragtinge en het verlangen
der Katholijke Kerke hunne Moeder te bevoorderen.
Nu is het zoo, dat de Kerk de Psalmen van David
in dier voege als het voornaemste boek der dagelijk-
sche gebeden en meditatie van hare kinderen wilt
gebruikt hebben, dat zy bevoelen heeft aen alle en
eenyder der genen, die het edelste en uitgelézenste
gedeelte harer geestelijke huishoudinge uitmaken,
onder de welke ook duizenden van Maegden geteld
worden, wekelijks alle de Psalmen, en dagelijks
eenige der zelve, 't zy biddende of zingende te lezen.
Wie kan twifelen of zy begeert, dat het gene hen,
die op een zonderlinge wijze den dienst van Godt
den Heere zijn toegeheiligd, zoo ernstig aenbevoelen
is, aen alle d'andere Geloovigen om de zelve rede-
nen tot een raedt en voorbeeld om na te volgen ver-
strekken zal: dewijl zy alle door den zelve geest
des gebeds moeten beziel en gereinigt worden. En
alhoewel de Kerk, zoo verre zy zig uitbreidt, om
redenen goetvind, dat men in den plegtelyken gods-
dienst den eenen Godt ook met eenen geest en met
eene tale zal looven en danken: niemand mag eg-
ter zoo dwaes zijn, dat hy zig zoude inbeelden, dat
zy begeert dat hare kinderen niet en zullen weeten
hoedanige gebeden zy aen Godt opdragen, of hoe-
danigen lof zy hem toezingen. Overzulks heeft hy
allesins een hoognutten, en de Katholijke Kerke eent
zeer aengenamen dienst gedaen, die de Psalmen van
David niet min getrouwelyk, dan net en sierlijk o-
vergezet

vergezet heeft in de Nederduitsche tale : hebbende buiten den Text, dien hy met geen menschelijke woorden wilde verbreeken of ondermengelen, heldere en duidelijke verklaringen, zoo van den zin als van de woorden, daer bygevoegd, als ook veelvuldige opmerkingen, vergaderd uit de Schriften der Heiligen, bequaem om een goede en bondige zedenleere uit de Psalmen te trekken, en die tot duizenden van andere diergelijke den weg banen. Soo dat gy met reden moogt twifelen, of de Schrijver meer nut en voordeel door de Vertalinge, of wel door de byzondere Verklaringen toegebracht heeft, immers wat my belangt, ik agt dat hy zulks grootelijks, zoo wel door het een, als door het ander gedaen heeft. Te Venlo, den xvii. July. M. DC. xcii.

F. PETRUS VANDE ZANDE,
Van d'Order der Kruisheeren.

DERDE KEURE.

De Psalmen van David zijn een van de voordeeligste stukken der H. Schrifture. De H. Augustinus schepte'er een sonderling behaegen in. Zy verrukten in dezer voegen zijn gemoed, datze, volgens dat hy getuigd in zijne belijdenissen, grootelijx hielpen om zijne bekeeringe te bevorderen; weshalve hy ook wenschte die, waer 't mogelijk, door de geheele wereld op te zeggen. Dit is byna altoos binnen de Kerke Chr. godvrugtiglijk gepleegd, en word noch dagelijx beoeffend door de meenigte der Geloovigen, die allentom de Psalmen van David lezen. Doch om dat de ongeletterde des te meer vruchten uit het lezen der Psalmen souden trekken, hoe zy die meer met hart en verstand op het voorbeeld van S. Paulus songen, heeft men ten allen tijden gezien, dat de zelve in veellerley talen overgezet wierden. Dit heeft onze bewuste Schrijver bewoogen reets een gedeelte van die Psalmen in de Nederduitsche tael door
den

den druk aen den dag te geeven; waer aen wy ge-
willig onze goedkeuring tot voordeel der Geloovi-
gen verleend hebben, binnen Leyden, de VII. Ju-
ny. M. DC. XCIII.

HUGO VAN HEUSSEN.

K E U R E.

Over het Boek der Psalmen.

Het Psalmboek van David was al van den eersten
aenvang der H. Kerke, en voords door veele
eeuwen, het algemeen Gebeeboek, 't welk dan by
de Christenen, niet alleen onder de Geestelijken of
Kerkbedienden, maer ook onder 't gemeine volk
meest in 't gebruik was. En alhoewel wy bekennen
dat andere Gebeeboeken, die hedendaegs in de han-
den der Geloovigen zijn, ook nuttelyk gelézen wor-
den: zoo is het egter boven die alle te schatten, al
was het maer om deze reden: dat die Gebeeboeken,
schoon van godvrugtige mannen opgesteld, egter
werken van menschen zijn, daer het Psalmboek door
den heiligen Geest zelf ingegeven, en opgemaekt is:
door dien * *Geest des gebeds*, die vermits by de hei-
lige bewegingen der goddelijke liefde, in dewelke
het wezen van 't Christelyk gebedt bestaet, alleen
in ons opwekt, en † *voor ons bidt met onuitspreeke-
lijke zugtingen*, zoo dikmaels als wy Godt bidden ge-
lyk het behoort: zoo ook alleen weet hoedanige woor-
den men best gebruiken moet, om de gemelde be-
weegingen der liefde, en zugtingen der duive, in-
dien zy reeds in het herte zijn, uit te drukken, en
uitdrukkende te vermeerderen: of indien zy daer nog
niet en zijn, te verwekken. Dit voortreffelyk Boek
der Christelyke gebéden is thans in onze tijden schier
alleen voor de Priesters en Geestelijken gebléven,
om in de Kerkelyke diensten te gebruiken: 't welk
aldus bygekoomen is, eensdeels door d'algemeine
onkunde

* Zach. XII. 10. † Rom. VIII. 26.

onkunde der Latijnsche taele onder het volk: en ten
anderen door het verslappen van den lofsijken yver
der eerste Christenen in het bywoonen der goddelij-
ke diensten. Dog de Schrijver van deze getrouwe
en nauwkeurige Nederduitsche Vertalinge heeft het
zelve, niet als een ding 't welk uit de hand van een
zaak die van haren eigen bezitter verwaerloofd, en
als of zy hem onnut was, van zelfs verlaten is, nu
aen het geloovig volk wederom op nieuw hersteld:
dewijl hy allen zijnen landgenooten Davids Psalmen
in zijne moederlijke taele te lezen geeft: en wel in
dier voege, dat zy dezelve ook met meerder ligtig-
heit verstaen kunnen: nadien hy de gemeine Latijn-
sche Overzettinge aldus vertaelt, dat de Vertaling
zelf veele plaetsen, die in den Latijnschen text vry
duister waren, ligt en helder maekt, en nogthans
van den zin der zelve niet afwijkt. Laet dierhalven
de Nederlanders de Vertaelder dit loon voor zijnen
arbeidt geven, dat zy dien met meenigte gebruiken
en genieten: 't welk doende zy zekerlijk meer voor-
deel aen zig zelve, dan aen hem zullen toebrengen:
vermits zy door het aendagtig en ootmoedig lezen
van dit Psalmboek in de godvrugtigheit grootelijks
zullen toeneemen. Dit is mijn gevoelen. Gegéven
in d'Abdye van Kloosteraedt, den XIII. December.
M. DCC. I.

JOANNES BOCK,
Abt van Kloosteraedt.

HET

HET BOEK
DER
PSALMEN.

I. PSALM:

Beschrijving van den gelukzaligen staet der deugdelijke, en van d'ellende der ondengende menschen.

Alig is de man, die niet en gaet in den raedt der godloozen: en op den weg der zondaers niet en staet, nog op den zetel der peste niet en zit.

2. Maer die lust heeft in de wet des Heere: en zijne wet bevroeden zal dag en nagte.

3. Hy zal zijn gelijk een boom, die geplant is aen de waterstroomen: die zijne vrugte geven zal te zijner tijde:

Wiens loof niet en zal afvallen. En al wat hy doen zal, 't zal voorspoedig wezen.

4. 'T is zoo niet met de godloozen, 't is zoo niet: maer gelijk het stof, 't welk de wind wegvoert van der aerde.

5. Daerom zullen de godloozen niet opstaen in het oordeel: nog de zondaers in de vergaderinge der regtvaerdigen.

6. Want de Heer kent den weg der regtvaerdigen: dog de weg der godloozen zal vergaen.

II. PSALM:

Afbeelding van het Rijk van JESUS CHRISTUS, dien de Vader tot koning over de geheele wereld gesteld

A

gesteld

gesteld heeft: aen wien zig ook de koningen en vorsten gehoorzaam moeten onderwerpen.

WAerom hebben de Heidenen gewoedt: en de volken zoo ydele dingen beraemd?

2. De Koningen der aerde zijn opgestaen, en de Vorsten hebben verbond gemaekt: tegen den Heere, en tegen zijnen Gezalfden.

3. Laet ons hunne banden verbreeken, en hun juk van ons afwerpen.

4. Dog die in de hemelen woont, zal hen uitlachen: en de Heer zal ze beschimpen.

5. Dan zal hy tot hen spreken in zijne gramfchap: en door zijne verbolgendheit zal hy ze verschrikken.

6. Dog ik ben door hem gesteld tot Koning, over Sion zijnen heiligen berg: en verkundig zijn bevel.

7. De Heer heeft tot my gezeidt: Gy zijt mijn Zoon, heden heb ik u geteeld.

8. Eisch van my, en ik zal u de Heidenen ten erve geven, en d'uitbreidinge des aardrijks ten eigendomme.

9. Gy zult ze beheerschen met een yzere roede: en gelijk een aerde vat zult gy ze verbriezelen.

10. Nu dan gy Koningen weest voorzigtig: laet u onderregten gy Regters der aerde.

11. Dient den Heere met vreeze: en verheugt u in hem met bévinge.

12. Acnveerd de tugtleere, op dat zig de Heer dog niet en vertoorne: en dat gy niet verlooren gaet van den regten weg:

13. Als zijne gramfchap haestelijk zal opbranden. Zalig zijn zy alle, die op hem betrouwen.

III. PSALM.

De Profeet klaegt over de meenigte en de trotsheit zijner vyanden: dog hy troost en verkloekt zig, met een vast betrouwen op de hulpe des Heere, die hem alleen verlossen kan.

1. *Davids Zang, als hy vlugtte voor zijnen zoone Absalom. 1. Kon. xv. v. 14.*

2. **H**Eere wat zijn zy vermeenigvuldigd, die my quellen! Veele zijn zy die tegen my opstaen.

3. Veele zeggen tot mijne ziele: Hy zal in zijnen Godt geen behoudenisse vinden.

4. Maer gy, Heere, zijt mijn beschermmer; mijne glorie, en die my het hoofd opheft.

5. Met mijne stemme heb ik tot den Heere geroepen: en hy heeft my verhoord van zijnen heiligen berg.

6. Ik heb gesluimerd, en vast geslapen, en ik ben opgestaen: want de Heer heeft my opgenoomen.

7. Ik zal niet vreezen de duizenden des volks, die my omringen: staet op Heere, mijn Godt behoud my.

8. Want gy hebt ze geslagen, alle die my bestrijden zonder reden: de tanden der zondaren hebt gy vermorsfeld.

9. De behoudenis kooft van den Heere: en uwe zegen is op uw volk.

IV. PSALM.

Hy bidt om genade: bestraft de menschen, en vermaent ze tot bekeeringe: en stelt zijne rust en betrouwen op den kragtigen bystand van Godt almagtig.

1. *Zang van David, onder de Lofzangen te zingen.*

2. **A**Ls ik aenriep, heeft my verhoord de Godt mijner gerechtigheit: in de verdrukkinge hebt gy my ruimte gegeven.

Ontferm u mijner, en verhoor mijn gebedt.

3. Kinderen der menfchen, hoe lange zult gy fwaer van herte zijn? Hoe hebt gy d'ydelheit zoo lief, en zoekt gy dus de leugen?

4. Weet dat de Heer zijnen Heiligen verwonderlijk gemaekt heeft: de Heer zal my verhooren, als ik tot hem zal roepen.

5. Vergramt u, en wilt niet zondigen: hebt berouw van 't gene gy in uwe herten zegt op uwe rustplaetsen.

6. Draegt op een offerhande der regtvaerdigheit, en hoopt op den Heere. Veele zeggen: Wie zal ons wijzen wat goetd is?

7. Het licht uws aenschijns is op ons gedrukt, ô Heere: gy hebt my blijdschap in 't herte gegeven.

8. Door de vrugte hunner tarwe, wijn en olie, zijn zy vermeerderd.

9. Dog ik zal slapen en rusten, geheel met vrede.

10. Want gy, Heere, hebt my zonderling in de hope bevestigd.

V. PSALM.

Bedreiging van den Profeet tegen d'ondeugenden.

Dat hunne betragtingen zullen verydeld, en de vroomen daerentegen begunstigd worden: dewijl Godt regtvaerdig, en genadig is.

1. *Zang van David, te zingen voor de gene die het erve ontvangt.*

2. Ver-

2. **V**erleen het oor aen mijne woorden, Heere: let op mijn geroep.

3. Luister na de stemme mijns biddens: mijn Koning, en mijn Godt.

4. Want tot u zal ik bidden: Heere, van s'morgens vroeg zult gy mijne stemme aenhoo-
ren.

5. Van s'morgens vroeg zal ik voor u staen, en beschouwen: want gy zijt geen Godt die d'ongerechtigheit begeert.

6. Nog de quaedwillige zal by u niet woonen: nog d'onregtvaerdigen zullen niet bestaen voor uwe oogen.

7. Gy haet allen die ongerechtigheit bedrijven: gy zult ze vernielen alle die leugentale spreken.

De Heer heeft een grouwel van den bloedgierigen, en den bedrieger: 8 Maer door de grootheid uwer barmhertigheid,

Zal ik ingaen in uw huis: ik zal aenbidden by uwen heiligen Tempel, in uwer vreeze.

9. Heere, geleid my in uwe regtvaardigheid: om mijner vyanden wille, rigt mijnen weg voor uw aenschijn.

10. Want daer is in hunnen mond geen waerheit: hun hert is ydel.

11. Een open graf is hunne keel, zy deden bedriegelijk met hunne tongen: oordeel ze, o Godt,

Laet ze vallen van hunne bedenkingen: drijf ze weg om de meenigte hunner godloosheden: want zy hebben u getergd, Heere.

12. En laet ze blijde zijn allen die op u hopen: in der eeuwigheit zullen zy zig verheugen, en gy zult in hen woonen.

En zy zullen op u roemen, allen die uwen naem liefhebben: 13 Want gy zult den regtvaerdigen zegenen.

Heere gy bedekt ons met uw goed behagen,
als met een schilde.

VI. PSALM.

Hy bidt om geneezinge, en verlossinge, van zijne ziekte, en ellende: en verzékerd zijnde van Gods genade, verheugt hy zig tegen zijne vyanden.

1. Zang van David, onder de Lofzangen te zingen, op een Oktaef.

2. **H**Eere straf my niet in uwe verbolgentheit: nog in uwe gramschap en berisp my niet.

3. Ontferm u myner, Heere, want ik ben swak: genees my, Heere, want mijne beenderen zijn geheel ontfeld.

4. En mijne ziel is zeer verschrikt: maer gy Heere, hoe lange?

5. Keer u om, Heere, en verlos mijne ziele: genees my om uwe barmhertigheid.

6. Want daer is niemand, die in de doot uwer gedagtig is: en wie zal u in de helle looven?

7. Ik ben vermoeyd van mijn zugten, ik zal alle nagten mijn bedde wasschen: met mijne tranen zal ik mijne rustplaetse begieten.

8. Mijn oog is van de verbolgentheit ontroerd: ik ben verouderd onder alle mijne vyanden.

9. Gaet weg van my, allen die ongeregtigheid bedrijft: want de Heer heeft de stemme mijns weenens gehoord.

10. De Heer heeft mijn sineeken gehoord: de Heer heeft mijn gebedt aengenoomen.

11. Laet alle mijne vyanden beschaemd, en geheel ontfeld worden: dat zy zeer haestelijk te rugge keeren, en zig schamen.

VII. PSALM.

Hy bidt dat Godt hem verlosse van de vyanden, die hem t'onrecht vervolgen: en bedreigt hen, indien zy van het quaedt niet afstaen, met de goddelijke straffe.

1. *Davids Zang, dien hy den Heere zong, om de woorden van Chus, zoone van Jemini.*

2. **H**Eere mijn Godt, op u heb ik gehoopt: help my van allen die my vervolgen, en verlos my.

3. Dat hy eens mijne ziele niet en grijpe als een leeuw: terwijl'er niemand is om te verlossen, nog om te behouden.

4. Heere mijn Godt, heb ik zulks gedaen: is'er onrecht in mijne handen:

5. Heb ik met quaedt geloond die my met quaedt betaelden: zoo moet ik te regt verydeld onder mijne vyanden bewijken.

6. Zoo moet mijn vyand mijne ziele vervolgen, en grijpen, en mijn leven ten gronde treden: en mynen roem tot stof brengen.

7. Stae op, Heere, in uwe gramschap: en verhef u in de palen mijner vyanden.

Ja stae op, Heere mijn Godt, naer het gebodt, 't welk gy bevoelen hebt: 8 en de vergadering der volken zal u omringen.

En om haer koom weder na boven: 9 de Heer is 't die de volken oordeelt.

Oordeel my, Heere, naer mijne regtvaerdigheid: en naer d'onnoozelheit die in my is.

10. De boosheit der zondaren zal vernield worden, en gy zult den regtvaerdigen voordeeren: gy Godt, die de herten en de nieren doorgrond.

11. Mijne regvaerdige hulp koomt van den

Heere: die zalig maekt de genen, die opregt van herte zijn.

12. Godt is een regtvaerdig, sterk en langmoedig regter: vertoornt hy zig niet allen dagen?

13. Ten zy gy bekeerd word, hy zal zijn swaerd gaen swaeyen: hy heeft zijnen booge gespannen, en al bereidt gemaekt.

14. En hy heeft'er doodelijke schigten opgesteld: brandende pijlen heeft hy zig toebereidt.

15. Zie daer die had wat quaeds in den zin: van smerte ging hy swanger, en hy baerde ongerechtigheit.

16. Hy heeft een put geopend, en ontgraven: en hy is in den kuil gevallen, dien hy gemaekt heeft.

17. Zijne smert zal hem op het hoofd druipen: en zijne ongerechtigheit zal hem op den kruin vallen.

18. Ik zal den Heere danken om zijne gerechtigheit: en ik zal lofzingen den name des Heere, des Alderhoogsten.

VIII. PSALM.

Hy roemt de heerlijkheit Gods, wegens zijne wonderere werken. Deze Psalm word op CHRISTUS onsen Heiland geduidt, Heb. II. v. 6. 7. 8.

1. *Zang van David, te zingen voor de Wijnpersen.*

2. **H**Eere, onze Heerscher: hoe wonderlijk is uwe naem over het gansche aerdrijk! Want uwe heerlijkheit is boven in de hemelen verhéven.

3. Uit den mond der kinderkens, en der zui-
gelingen, hebt gy uwen lof volmaekt, om uwer
vyan-

VIII. P. DER PSALMEN. 9

vyanden wille: om den vyand, en den wraekgierigen, te verdelgen.

4. Als ik uwe hemelen gae beschouwen, de werken uwer vingeren: de maen, en de sterren, die gy geschapen hebt.

5. Wat is dog de mensch, dat gy zijns gedagtig zijt: of der menschen kind, dat gy het kooimt bezoeken?

6. Gy hebt hem weinig onder d'Engelen vernéderd, met heerlijkheit en eere hebt gy hem gekroond:

7. En hebt hem gesteld over de werken uwer handen.

8. Alles hebt gy onderworpen onder zijne voeten: schapen en offen alle te mael, als ook de wilde dieren.

9. De vogelen des hemels, en de visschen der zee, die de paden der zee doorwandelen.

10. Heere, onze Heerscher: hoe wonderlijk is uwe naem over het gansche aerdrijk,

IX. PSALM,

Hy dankt Godt met grooten yver, dat hy hem tegen zijne vyanden heeft bygestaen: en bidt dat hy hem altijd te hulpe koome. Hy doet ook de genen, die t'onrecht verdrukt worden, hoopen op Gods genadige bescherminge: en bedreigt de quaeddoenders met zijne ongenade.

1. Zang van David, te zingen over des Zoons verholendheden.

2. **I**K zal u looven, Heere, van ganscher herte: ik zal alle uwe wonderen vertellen.

3. Ik zal my verblijden en verheugen in u; ik zal uwen name lofzingen, ô Alderhoogste.

4. Dat gy mijnen vyand te rugge gedreeven

A 5

hebt:

hebt: zy zullen befwijken, en vergaen voor uw aenschijn.

5. Want gy hebt mijn regt, en mijne zake uitgevoerd: gy zijt op den throon gezéten, gy die regtvaerdig oordeelt.

6. Gy hebt de volkeren bestraft, en de godlooze is vergaen: hunnen naem hebt gy verdelgd voor altoos, en voor alle eeuwigheit.

7. Des vyands fwaerden zijn ten einde gekoomen: en hunne steeden hebt gy verwoest.

Hunne geheugenis is met gedruis vergaen:

8 dog de Heer blijft in der eeuwigheit.

Hy heeft zijnen throon ten gerigte bereidt: 9 hy zal het aerdrijk oordeelen met gerechtigheit: en de volken vonniffen met regtvaerdigheit.

10. En de Heer is den armen een toevlugt geworden: een helper in tijdt van noodt, in de verdrukkinge.

11. Dat zy op u hoopen, die uwen name kennen: want gy hebt ze niet verlaten, die u zoeken, Heere.

12. Looft den Heere, die op Sion woont: verkundigt onder de volkeren zijne werken.

13. Want hy eifcht het bloedt, en heeft op hen gedagt, hy heeft het geroep der armen niet vergeten.

14. Ontferm u myner, Heere: aenzie mijne vernederinge onder mijne vyanden:

15. Gy die my verheft van de poorten des doods: op dat ik allen uwen lof zoude verkundigen in de poorten der dogter van Sion.

16. Ik zal my verheugen in uwe zalige hulpe: de volkeren zijn blijven steeken in 't verderf, dat zy gemaekt hadden.

Hunne voet is gevangen in den strik, dien zy heimelijk gespannen hadden.

17. Zoo bevind men dat de Heer regt doet : de zondaer is verstrikt in de werken zijner handen.

18. Dat de zondaers ter helle keeren : alle die volken, die Godt vergéten.

19. Want de arme zal niet altoos vergéten blijven : 't geduld der armen zal niet ten einde toe verlooren gaen.

20. Stae op, Heere, dat de menschen d'overhand niet en krijgen : dat de volkeren geoordeeld worden voor uw aenschijn.

21. Heere, stel een wetgever over hen : dat de volkeren weeten dat zy menschen zijn.

X. PSALM.

Naer het Hebreusch.

1. **H**Eere, hoe zijt gy zoo verre geweeken : waerom ziet gy niet op ons in den noodt, en in de verdrukkinge?

2. Zoo lang de godlooze zijnen hoogmoedt drijft, heeft d'ellendige te lijden; zy worden betrapt in de raedslagen, die zy bedenken.

3. Want de zondaer word gepreezen in den moedwille zijner ziele : en d'onregtvaardige word gezégend.

4. De zondaer heeft den Heere getergd : zijne stoutigheid is zoo groot, dat hy na niemand en vraegt.

5. Hy heeft geen Godt voor oogen : zijne wegen zijn t'allen tijde besmet.

Uwe oordeelen zijn weggenomen van voor zijn aengezigte : alle zijne vyanden zal hy overheerschen.

6. Want hy heeft in zijn herte gezeidt : Ik zal nimmermeer beroerd worden, ik zal geen noodt hebben.

7. Zijne

7. Zijne mond is vol vervloeking, en bitterheit, en bedrog: arbeid en smert is onder zijne tonge.

8. Hy leit in hinderlage met de rijken in 't heimelijk: om den onnoozelen om 't leven te brengen.

9. Hy heeft het oog op den armen: hy loert in 't verborgen als een leeuw in zijnen kuil.

Hy loert om den armen te grijpen: om den armen te grijpen, als hy hem beknipt.

10. In zijnen strik zal hy hem nederdrukken: hy zal zig buigen, en vallen op den armen, als hy hem overmeesterd heeft.

11. Want hy heeft in zijn herte gezeidt, Godt heeft het vergeeten: hy heeft zijn aengezigt afgekeerd, op dat hy 't nimmermeer zien zoude.

12. Stae op, Heere Godt, verhef uwe hand: vergeet den armen niet.

13. Waerom heeft de godlooze Godt getergd? Want hy heeft in zijn herte gezeidt: Hy zal 't niet onderzoeken.

14. Dog gy ziet het immers, want gy bemerkt den arbeid en de smerte: en hoe gy hen léveren zult in uwe handen.

D'arme heeft zig op u verlaten: gy zult den weezen een helper zijn.

15. Breek in stukken den erm des zondaers, en des boozen: zoo zal zijne zonde gezogt, en niet gevonden worden.

16. De Heer zal heerschen altoos, en in alle eeuwigheit: gy volkeren zult vergaen uit zijnen lande.

17. De Heer heeft de begeerte der armen verhoord: uw oir heeft de bereidinge huns herte gehoord.

18. Om den weezen, en den bedrukten, regt te

te doen: op dat voordaen de mensch op aerde niet meer en onderneeme, dus trotsfelijk te handelen.

X. PSALM.

Alle die op Godt betrouwen, zullen gerust en veilig zijn: maer de quaeddoenders zullen deerlijk vernield worden.

1. *Een Zang van David, om te zingen.*

2. **I**K betrouw op den Heere, hoe zegt gy tot mijne ziele: Maek u weg na een berg, gelijk een mussche.

3. Want zie de zondaers hebben den boog al gespannen, zy hebben hunne schigten al bereidt in den pijlkoker: om te schieten in het duister, op de genen die regt van herte zijn.

4. Want het gene gy volmaekt had, hebben zy omgesineeten: en wat heeft de regtvaerdige dog gedaen?

5. De Heer is in zijnen heiligen Tempel: des Heere zetel is in den Hemel.

Zijne oogen zien op den armen: zijne oogertléden onderzoeken de kinderen der menschen.

6. De Heer onderzoekt den regtvaerdigen, en den godloozen: maer die d'ongeregtigheid bemint, haet zijne ziele.

7. Hy zal op de zondaren strikken doen régenen: vuer, en swavel, en een stormwind, zal hen ten deele vallen.

8. Want de Heer is regtvaerdig, en heeft de regtvaerdigheid lief: zijn aengezigt heeft op de geregtigheid gezien.

XI. PSALM.

Hy bezugt de magt der godloozen, die hier in de wereld

wereld den meester speelen: en bidt dat hy door Gods genade, volgens de trouwe belofte zijns woords, daer van behoedt mag worden.

1. *Zang van David, te zingen op een Oktaef.*
2. **H**Elp my, Heere, want daer zijn geen heiligen meer: want daer is weinig waerheit meer onder de kinderen der menschen.
3. Onnutte dingen hebben zy gesproken, elk tot zijnen naesten: bedriegelijk zijn hunne lippen, zy spreken met een dubbeld herte.
4. De Heer verniele alle bedriegelijke lippen: en de stoutsprékende tonge.
5. Hen die daer zeggen: Wy zullen onze tonge doen gelden: onze lippen zijn voor ons: wie is onze Heere?
6. Om d'ellende der hulploozen, en 't gezugt der armen, zal ik nu opstaen, zeit de Heer: Ik zal ze stellen in behoudenisse: onverfaegdelijk zal ik daer in handelen.
7. De woorden des Heere zijn zuivere woorden: 't is zilver door het vuer beproefd, van d'aerde gelouterd, sevenmael gezuiverd.
8. Gy Heere zult ons bewaren: en ons behoeden van dit geslagte, in der eeuwigheit.
9. De godloozen wandelen rondom: naer uwe hoogte hebt gy de kinderen der menschen vermeenigvuldigd.

XII. PSALM.

Hy bidt Godt om hulpe en bystand tegen den vyand: op dat hy hem eeuwiglijk voor zijne goedheit bedanken mag.

1. *Een Zang van David, om te zingen.*

HEere, hoe lange zult gy my ten einde vergeeten? Hoe lange keert gy uw aengezigte van my?

2. Hoe

2. Hoe lange zal ik raedslagen maken in mijne ziele: en dagelijks droefheit in mijn herte.

3. Hoe lange zal zig mijn vyand boven my verheffen? 4. Zie op, en verhoor my, Heere mijn Godt.

Verligt mijne oogen, op dat ik noit en ontsape in de doot: 5. dat mijn vyand nimmermeer en zegge, Ik heb hem verwonnen.

Die my verdrukken, zullen zig verheugen, is 't dat ik omgeworpen worde: 6. maer ik heb op uwe barmhartigheid gehoopt.

Mijn hert zal zig verheugen in uwe zalige hulpe: ik zal den Heere zingen, die my goed gedaen heeft: en ik zal den naem des Heere, des Alderhoogsten een lofzang speelen.

XIII. PSALM.

Hy klaegt dat'er zoo veel ondeugende menschen, en dat de goede zoo dun gezaeyd zijn. Dertige beschrijving van den rampzaligen staet, en handel der godloozen.

1. Een Zang van David, om te zingen.

DE dwaze heeft gezeidt in zijn herte: Daer is geen Godt.

Zy zijn bedorven, en afgrijselijk geworden, in hunne betragtingen: daer is niemand die goedt doet, daer is'er ook niet een.

2. De Heer heeft van den Hemel uitgezien op de kinderen der menschen: om te zien of'er iemand was die Godt kende, of die hem zogte.

3. Zy zijn alle afgeweken, zy zijn te samen onnut geworden: daer is niemand die goedt doet, daer is'er ook niet een.

Een open graf is hunne keel, zy pleegen bedrog met hunne tongen: vergift der adderen is onder hunne lippen.

Hunne

Hunne mond is vol van vloek en bitterheit :
vlug zijn hunne voeten om bloedt te storten.

Verdrukking en rampzaligheid is in hunne wegen, en den weg der vrede hebben zy niet gekend : zy hebben geen vreeze Gods voor oogen.

4. Zullen zy dan tot geen kennisse koomen, alle die ongerechtigheit bedrijven, die mijn volk verslinden als een stuk broods?

5. Zy hebben den Heere niet aengeroepen : daer beefden zy van vreeze, alwaer niet te vreezen was.

6. Dog de Heer is by het regtvaerdig geslagte. Gy hebt den raedt van den armen ten spot gesteld, dog de Heer is zijne hope.

7. Wie zal geven dat de zaligheid Israëls uit Sion kome ! Als de Heer de gevangnisse zijns volks zal weggenomen hebben, dan zal Jakob zig verheugen, en Israël zig verblijden.

XIV. PSALM.

De zaligheid en de hemelsche goederen zijn voor de genen, die rein van herte, zuiver en opregt van wandel zijn.

1. Zang van David.

HEere wie zal in uwe Tente woonen : of wie zal rusten op uwen heiligen berg?

2. Die zonder smette wandelt : en doet het gene regt is.

3. Die van herte de waerheit spreekt, die geen bedrog gedaen heeft met zijne tonge :

Die zijnen naesten geen quaedt gedaen heeft : en geen scheldwoorden tegen zijnen naesten heeft aengenomen.

4. Die de godloozen niet en agt, maer eert de genen die den Heere vreezen.

Die

4. Die de godloozen niet en agt, maer eert de genen die den Heere vreezen.

Die zijnen naesten sweert, en niet en bedriegt. 5 Die zijn geld niet op woeker gedaen heeft, en geen giften tegen den onnoozelen ontvangen heeft.

Die deze dingen doet, zal niet beroerd worden in der eeuwigheit.

XV. PSALM.

Hy bidt Godt dat hy hem behoeft: nadien hy Godt tot zijn erfdeel verkooren heeft; en agt zijn heil te zijn, voor den Heere te wandelen. Van de verrijzenisse, en eeuwige zaligheid. Dit heeft bezonder opzigt op CHRISTUS.

1. *Het Tijtelschrift is voor David zelve.*

BEwaer my, Heere, want ik heb op u gehoopt: 2 ik heb den Heere gezeidt, Gy zijt mijn Godt, gy hebt dog mijne goederen niet van noode.

3. In de heiligen, die in zijn land zijn, heeft hy my wonderlijk al mijn behagen doen stellen.

4. De swakheden van die genen zijn vermeenigvuldigd, waer naer zy haestelijk geloopt hebben.

Ik zal my niet vervoegen met hunne bloedige vergaderingen: nog ik zal hunner namen met mijne lippen niet gedagtig zijn.

5. De Heer is het deel mijner erve, en mijns drinkbekers: gy zijt die my mijn erfdeel zult wedergeven.

6. Het lot is my zeer treffelijk gevallen: want mijn erfdeel is my kostelijk.

7. Ik zal den Heere looven, die my verstand gegeven heeft: ook hebben mijne nieren my

B onder-

onderrigt tot in den nagt toe.

8. Ik had den Heere altijd voor oogen: want hy is my ter regter zijde, op dat ik niet beroerd worde.

9. Daerom is mijn hert verblijdt, en mijne tong heeft zig verheugd: ook zoo zal mijn vleesch rusten in de hope.

10. Want gy zult mijne ziele niet in de helle laten: nog gy zult niet toelaten dat uw Heilige de bederffenisse proeve.

11. Gy hebt my de wegen des levens bekend gemaakt, gy zult my vervullen met blijdschap door uw aenschijn: de wellusten aen uwe rechterhand zullen eeuwig zijn.

XVI. PSALM.

De Profeet, betrouwende op zijne onnoozelheit, bidt Godt dat hy niet en mag verdrukt, maer tegen de vyanden beschermd worden: welker aenflagen, voorspoedt en trotsen handel, hy beschrijft, belovende zig een betere gelukzaligheid.

1. Davids Gebedt.

HEere verhoor mijne gerechtigheit: luister na mijn smeeken.

Verleen dog d'ooren aen mijn gebedt, 't welk niet uit bedriegelijke lippen kooft.

2. Laet mijn oordeel van uw aenschijn koomen: laet uwe oogen zien op de gerechtigheden.

3. Gy hebt mijn herte beproefd, en bezogt des nagts: door het vuer hebt gy my onderzocht, en daer is geen ongerechtigheit in my gevonden.

4. Op dat mijne mond niet en spreek naer de werken der menschen: om de woorden uwer lippen heb ik sware wegen onderhouden.

5. Be-

5. Bevestig mijne gangen in uwe paden: dat mijne voetstappen niet en slibberen.

6. Ik riep, want gy Godt hebt my verhoord: neig uw oore tot my, en verhoor mijne woorden.

7. Toon uwe wonderlijke barmhartigheden: gy die zalig maekt de genen, die op u hoopen.

8. Van de genen, die uwe regterhand wederstaen, bewaer my als den appel des ooge.

Bescherm my onder de schaduwe uwer vleugelen: 9 Van 't aengezichte der godloozen, die my verdrukt hebben.

Mijne vyanden hebben mijne ziele omringd. 10 Hun vet hebben zy toegeslooten: hunne mond heeft hoovaerdye gesproken.

11. Die my verwierpen, hebben my nu omringd: hunne oogen hebben zy gesteld om my ter aerde te stooten.

12. Zy hebben my aengerand als een leeuw, bereidt ten roove: en als een jonge leeuw, die in de hólen zit.

13. Stae op, Heere, verrasch hem, en treed hem onder de voeten: verlos mijne ziele van den godloozen door uw swaerd, 14 van de vyanden uwer hande:

Heere, van die menskens der aerde, welker deel in hun leven, welker buik met uwe verborgendheden gevuld is:

Die verzaedt zijn van kinderen, en hun overschot laten aen hunne jongen.

15. Maer ik zal in regtvaerdigheid verschijnen voor uw aenschijn: ik zal verzaedt worden, als uwe heerlijkheit zig openbaren zal.

XVII. PSALM.

Hy dankt Godt in dit voortreffelijk Gezang, dat

by hem genadelijk verlost heeft uit groote benandheden: die by deftig beschrijft. Godt handelt verscheidelijk met de menschen, naer dat zy zig wel, of qualijk dragen: dog zijne handel is al tijdt onberispelijk, en heilig. Hy roemt Gods heil, 't welk hy door de hope te gemoedt ziet.

1. Te zingen voor David, den dienaer des Heere, die den Heere de woorden van dit Liedt gesproken heeft, ten dage als de Heer hem verlost had, uit de hand van alle zijne vyanden, en uit de hand van Saul: en hy zeide: II Kon. XXII.

2. **I**K zal u liefhebben, Heere mijne sterkte. De Heer is mijne grondsteun, en mijne toevlugt, en mijn verlosser.

3. Mijn Godt is mijn helper: en ik zal op hem hoopen.

Mijn beschutter, en de kragt mijner zaligheid, en mijn beschermer.

4. Ik zal den Heere looven, en aenroepen: zoo zal ik van mijne vyanden verlost zijn.

5. De smerten des doods hebben my omvangen: en de beeken der boosheit hebben my ontroerd.

6. De pijnen der helle hebben my omringd: de strikken des doods hebben my overweldigd.

7. In mijne verdrukkinge heb ik den Heere aengeropen, en tot mijnen Godt heb ik geroepen.

En hy heeft van zijnen heiligen Tempel mijne stemme gehoord: en mijn geroep voor zijn aenschijn is tot in zijne ooren gekoomen.

8. De aerde wierd beroerd, en beefde: de gronden der bergen sidderden en beefden: om dat hy op hen vertoornd was.

9. Een rook ging'er op van zijne gramschap,

en het vuer brandde uit zijn aengezichte: koolen zijn'er van ontstooken.

10. Hy boog de hemelen nederwaers, en hy daelde af: en donkerheit was onder zijne voeten.

11. En hy klom op de Cherubijnen, en vloog daer henen: hy vloog op de véderen der winden.

12. Hy nam de duifternissen tot zijne schuilplaetse: zijne tente rondom hem, was donker water in de wolken der lugt.

13. Door den glans voor zijn aenschijn zijn de wolken verdweenen: met hagel, en koolen vuers.

14. Ende de Heer donderde van den hemel, en d'Alderhoogste gaf zijn geluidt: met hagel, en koolen vuers.

15. Hy schoot zijne pijlen, en verstrooyde ze: hy vermeenigvuldigde de blixemen, en verschrikte ze.

16. Daer zag men bronnen van wateren: en de gronden des aerdbodems wierden ontdekt.

Door uwe bestraffinge, Heere: door het opblazen van den wind uwer gramschap.

17. Hy zond van het hoogste, en nam my op: en trok my uit groote wateren.

18. Hy heeft my verlost van mijne hoogmoogende vyanden, en van de genen die my haten: want zy waren my te magtig.

19. Zy overvielen my in den dag mijns ongevals: dog de Heer is mijn beschermmer geworden.

20. En hy heeft my uitgevoerd in 't ruime: hy heeft my verlost, om dat hy my liefhad.

21. De Heer zal my beloonen naer mijne regtvaerdigheit: en naer de zuiverheit mijner handen

den zal hy my vergelden.

22. Want ik heb de wegen des Heere onderhouden: en ik heb niets godloos tegen mijnen Godt bedreeven.

23. Want alle zijne oordeelen heb ik voor oogen: en zijne geregtigheden heb ik niet van my gestooten.

24. En ik zal onbesmet voor hem zijn: en ik zal my wagten van mijne boosheit.

25. En de Heer zal my loonen naer mijne regtvaerdigheid: en naer de zuiverheit mijner handen, voor 't aenschijn zijner oogen.

26. Met den heiligen zult gy heilig zijn: en met den vroomen zult gy vroom zijn.

27. En met den opregten zult gy opregt zijn: en met den verkeerden zult gy verkeerdelyk handelen.

28. Want gy zult het nederig volk behouden: en de oogen der hoovaerdigen zult gy vernederen.

29. Want gy geeft het licht aen mijne lampe: Heere mijn Godt, verligt mijne duisternissen.

30. Want door u zal ik verlost worden van de bekooringe: en met mijnen Godt zal ik over de muer springen.

31. De weg van mijnen Godt is onbesmet: de woorden des Heere zijn door het vuer beproefd: hy is de beschermer van alle die op hem hoopen.

32. Want wie is'er Godt, dan de Heer alleen: of wie is'er Godt, buiten onzen Godt?

33. Godt is't die my omgord heeft met kragte: en die mijnen weg onbevlekt gemaekt heeft.

34. Die mijne voeten volmaekt heeft, als die van de harten: en die my op de hoogte stelt.

35. Die mijne handen leert ten strijde: en gy hebt

hebt mijne ermen gemackt als een metalen boogge.

36. En gy hebt my uwe heilzame beschermin-
ge gegéven : en uwe regterhand heeft my opge-
nomen.

En uwe onderrigting heeft my altijd ten regte
te gebragt : jae uwe onderrigting die zal my al-
tijd leerén.

37. Gy hebt mijne gangen onder my opge-
ruimd : en mijne treden zijn niet verzwakt ge-
worden.

38. Ik zal mijne vyanden vervolgen , en zal
ze aengrijpen : en ik zal niet omkeeren , tot dat
zy verslagen zijn.

39. Ik zal ze verbriezelen , en zy zullen niet
kunnen stand houden : zy zullen onder mijne
voeten vallen.

40. Gy hebt my met kragte omgord ten strij-
de : en gy hebt ze onder mijne voeten gewor-
pen , die tegen my opstonden.

41. Gy hebt mijne vyanden voor my den rug-
ge doen keeren : en mijne haters hebt gy gansch
vernield.

42. Zy riepen , dog daer was niemand die ze
verloste , tot den Heere : dog hy heeft ze niet
verhoord.

43. En ik zal ze vermorselen als stof voor
den wind : als slijk der straten zal ik ze wegva-
gen.

44. Gy zult my verlossen van de tegenspra-
ken des volks : gy zult my stellen tot een hoofd
der volkeren.

45. Een volk , dat ik niet en kende , heeft
my gediend : het heeft my gehoord met gehoor-
zamen oore.

46. De vervreemde kinderen hebben my ge-

loogen: de vervreemde kinderen zijn vervallen, en zy hebben gewaggeld van hunne paden.

47. De Heer leeft, en geloofd zy mijn Godt: en de Godt mijner zaligheid moet verheven worden.

48. Godt die my wrake geeft, en my de volken onderwerpt: mijn verlosser van mijne grammoedige vyanden.

49. Gy zult my verheffen van de genen, die tegen my opstaen: van den boozen mensch zult gy my verlossen.

50. Daerom zal ik u looven onder de volkeren, Heere: en ik zal uwen naem een lofzang zingen.

51. Die zijnen Koning met heil en zaligheid verheerlijkt: die barmhertigheid doet zijnen Gezalfden David, en zijnen zade in der eeuwigheit.

XVIII. PSALM,

Hy toont hoe wy Godt, zoo uit zijne werken, als uit zijne wet, moeten kennen: en bidt dat hem zijne verborgen zonden mogen vergeven worden.

1. *Een Zang van David, om te zingen.*

2. **D**E hemelen vertellen de heerlijkheit Gods en het vast gewelf der hemelen verkundigt de werken zijner handen.

3. D'een dag geeft het woord den anderen over: en d'eene nagt toont den anderen de weetenfchap.

4. Daer zijn geen talen nog spraken, daer hunne stemmen niet gehoord worden.

5. Hanne klank is uitgegaen over het gansche aerdrijk: en hunne woorden tot in d'einden van den omloop der aerde.

6. Hy

6. Hy heeft daer in de zonne een wooninge gesteld: en, gelijk een bruidegom, die daer aankoomt uit zijne slaepkamer,

Springt zy uit als een reûs om den weg te loopen. 7 Hare opgang is van 't einde des hemels:

En hare omloop tot aen het einde: en daer is niemand, die zig verberge van hare hitte.

8. De wet des Heere is onbevlekt, en bekeert de zielen: de getuigenis des Heere is getrouw, en geeft den kleinen wijsheit.

9. De bevêlen des Heere zijn gerechtig, en verblijden de herten: 't gebodt des Heere is helder, en verligt de oogen.

10. De vrees des Heere is heilig, en blijft in der eeuwigheit: d'oordeelen des Heere zijn waeragtig, alle te samen geregtvaerdig:

11. Te wenschen boven goudt, en veel kostelijke gesteente: en zoeter dan honig en honigraten.

12. Ook onderhoudt uw dienaer dezelve: en die te onderhouden, heeft groote vergeldinge.

13. Wie is'er, die de gebrêken kent? Zuiver my van mijne verborgen zonden: 14 En bewaer uwen dienaer van de vreemde.

Indien zy my niet en overheerschen, zoo zal ik onbesmet zijn, en zuiver blijven van overgrootte misdaedt.

15. Zoo zullen u behagen de redenen mijns monds, en de gedagten mijns herte voor uw aenschijn t'allen tijde.

16. Heere mijn helper, en mijn verlosser.

XIX. PSALM.

Een uitmuntend Gebedt, opgedragen voor den Koning, als hy optoog ten strijde: met betrouwen van zegen en verwinninge. B 5 1. Een

1. *Een Zang van David, om te zingen.*
2. **D**E Heer verhoore u in den dag der verdrukkinge: de naem van den Godt Jakobs beschutte u.
3. Hy zende u hulpe toe van de heilige plaetse: en bescherme u uit Sion.
4. Hy gedenke alle uwe offerhande: en uwe brandofferen moet vet zijn.
5. Hy geve u wat uw hert begeert: en hy bevestige alle uwe aenslagen.
6. Wy zullen ons verblijden in uw heil: en in den naem van onzen Godt zullen wy ons beroemen.
7. De Heer voldoe alle uwe begeerten. Nu heb ik gemerkt dat de Heer zijnen Gezalfden behouden heeft.
Hy zal hem verhooren van zijnen heiligen Hemel: hoogmoogend is de hulp van zijne rechterhand.
8. Die betrouwen zig op wagenen, en die op paerden: maer wy zullen den naem des Heere onzen Godt aenroepen.
9. Zy zijn verflagen, en gevallen: maer wy zijn opgestaen, en opgeregt.
10. Heere, bewaer den Koning: en verhoor ons in den dag, als wy u aenroepen.

XX. PSALM.

Dankzegging voor den zegen en overwinninge, die de Koning over zijne vyanden bekoomen heeft: in afbeeldinge van onzen Koning JESUS CHRISTUS.

1. *Een Zang van David, om te zingen.*
2. **H**Heere, in uwe kragte zal zig de Koning verblijden: en over uwe zalige hulpe zal hy zig ten uiterste verheugen.
3. Den

3. Den wensch zijner herte hebt gy hem gegeven: en 't gene zijne mond begeerde, hebt gy hem niet geweigerd.

4. Want gy hebt hem voorkoomen met de zegeningen uwer zoetigheid: gy hebt een kroon van kostelijke gesteente op zijn hoofd gesteld.

5. Om 't leven heeft hy u gebéden, en gy hebt hem de lengte der dagen gegeven: voor eeuwig, en voor altijd.

6. Groot is zijne heerlijkheit door uwe zalige hulpe: heerlijkheit en grooten luister zult gy hem opzetten.

7. Want gy zult hem tot een zégeninge stellen voor eeuwig en altijd: gy zult hem verblijden met vreugde voor uw aenschijn.

8. Want de Koning hoopt op den Heere; en door de barmhertigheid des Alderhoogsten zal hy onberoerd blijven.

9. Dat uwe hand alle uwe vyanden vinde: uwe regterhand moet vinden alle die u haten.

10. Gy zult ze stellen als een brandenden oven ten tijde uws aengezigts: de Heer zal ze verstooren in zijne gramschap, en het vuer zal ze verslinden.

11. Hunne vrugte zult gy van der aerde vernielen: en hun zaedt van de kinderen der menschen.

12. Want zy hebben 't aengeleidt om u quaedt te doen: zy maekten aenflagen, die zy niet en konden uitvoeren.

13. Dog gy zult ze den rugge doen keeren: met uwe pijlen zult gy doelen op hun aengezichte.

14. Heere, verhef u in uwe kragte: zoo zullen wy zingen, en met loffpel uwe kragten looven.

Schoon Gebedt van iemand die in verdrukkinge en benaudheit is. 'T is eigen aen JESUS CHRISTUS, hangende aen het Kruis. Hy meld verscheide omstandigheden van zijn Lijden, en betuigt hoe hy naer zijne Verrijzenisse de heerlijkheit Gods zal roemen, en overal verkundigen.

1. *Een Zang van David, om op het krieken van den daveraedt te zingen.*

2. **M**Yn Godt, mijn Godt, zie dog op my, waerom hebt gy my verlaten: hoe zijt gy zoo verre van mijne hulpe, terwijl ik roep en schreye?

3. Mijn Godt, ik roep des daegs, en gy verhoort my niet: en des nagts en swijg ik ook niet.

4. Gy woont nogtans in 't Heilige: ô lof van Israël,

5. Op u hebben onze Vaders gehoopt: zy hebben gehoopt, en gy hebt ze verlost.

6. Tot u hebben zy geroepen, en zy zijn behouden geweest: op u hebben zy gehoopt, en zy zijn niet beschaemd gebleeven.

7. Edog ik ben een worm, en geen mensch: een spot der menschen, en de smaect des volks.

8. Alle die my zagen, hebben my bespot: zy roerden de lippen, en schuddeden het hoofd,

9. Hy heeft op den Heere gehoopt, laet hy hem nu verlossen: dat hy hem helpe, zoo hy hem liefheeft.

10. Gy zijt die my getoogen hebt uit den buik mijns moeders: die mijne hope waert van hare borsten af.

11. Op u ben ik geworpen van uit mijns moe-

III. P.
moeder
ligham
Wat
ma, de
3. Veel
me stier
14. Zy
felik een
15. Ge
mijne bee
Mijn
midden
16. M
scher, en
mijns mo
doods ee
17. W
de lam
omvangen
Zy heb
ven. 18
Zy be
hebben m
over mijn
20. D
van my
21.
swaerde
den.
22. Ve
van de ho
rige.
23. Ik
kinderen
u loven.
24. La

moeders buik: gy zijt mijn Godt van uit haer lighaem af. 12 Gae dog van my niet:

Want de verdrukking is naby: en daer is niemand, die my helpe.

13. Veele jonge stieren hebben my omringd: vette stieren hebben my omvangen.

14. Zy hebben op my haren muil geopend: gelijk een grijpende en brieschende leeuwe.

15. Gelijk water ben ik uitgestort: en alle mijne beenderen zijn verspreidt.

Mijn hert is als een wasch gesmolten, in 't midden van mijn lighaem.

16. Mijne kragt is verdroogd als een potscherf, en mijne tong kleeft aen 't gehemelte mijns monds: en gy hebt my tot in 't stof des doods gebragt.

17. Want veele honden hebben my omringd: de samenrotting der quaedwilligen heeft my omvangen.

Zy hebben mijne handen en voeten doorgraven. 18 Al mijn gebeente hebben zy geteld.

Zy beschouwden, en bezagen my. 19 Zy hebben mijne kleederen onder hen gedeild, en over mijn kleedt hebben zy het lot geworpen.

20. Dog gy, Heere, keer uwe hulpe niet van my af: zie toe om my te helpen.

21. Verlos mijne ziele, ô Godt, van den swaerde: en mijne eenige uit de magt der honden.

22. Verlos my uit den muil des leeuws: en van de hoorns der eenhoornen mijne vernéderinge.

23. Ik zal uwen naem verkundigen mijnen broederen: in 't midden der vergaderinge zal ik u looven.

24. Looft den Heere, gy die hem vreeft:
roemt

roemt hem alle, gy zaedt van Jakob.

25. Hem vreeze alle zaedt van Israël: want hy heeft niet versmaedt, nog veragt de smeeking van den armen.

Nog hy heeft zijn aengezigte van my niet afgekeerd: en als ik tot hem riep, zoo heeft hy my verhoord.

26. U zal ik looven in de groote vergaderinge: ik zal mijne beloften betalen, in 't aenschouwen der genen die hem vreezen.

27. De armen zullen eeten, en verzadigd worden: en die den Heere zoeken, zullen hem looven: hunne herten zullen leven in der eeuwigheit.

28. Alle d'einden der aerde zullen des Heere gedagtig worden, en zig tot hem bekeeren.

En alle geslagten der Heidenen zullen voor hem aanbidden.

29. Want het rijk behoort den Heere toe: en hy zal heerschen over de Heidenen.

30. Alle de vetten der aerde hebben gegéten, en aanbédén: voor zijn aenschijn zullen zy nedervallen, alle die zig ter aerde buigen.

31. En mijne ziel zal voor hem leven: en mijn zaedt zal hem dienen.

32. Van den Heere zal men verkundigen den toekomenden geslagte: en de hemelen zullen zijne regtvaerdigheit verkundigen, den volke dat gebooren zal worden, die de Heer gemaekt heeft.

XXII. PSALM.

Hy looft en dankt den Heere voor zijne weldaden, en heilzame bestieringe. Hoe gerust en veilig hy is, die met betrouwen onder Gods bescherminge wandelt.

1. Een

1. *Een Zang van David.*

DE Heer beftiert my: en my zal niets onbreeken. 2 In een groene landsdouwe heeft hy my gefield.

Hy voedt my op by verfrifchende wateren.

3 Hy verquikt mijne ziele.

Hy geleidt my op de regte paden, om zijnen name.

4. Ook al wandelde ik in 't midden van de fchaduwe des doods, zoo zal ik geen quaedt vreezen: want gy met my zijt.

Uwe ftok en uwe ftaf, die vertrooften my.

5. Gy hebt voor my een tafel opgedifcht, tegen de genen die my quellen.

Gy hebt mijn hoofd met olie gezalfd: en hoe kostelijk is mijne verheugende drinkbeker!

6. En uwe barmhertigheid zal my volgen, alle de dagen mijns levens:

7. Op dat ik woone in het huis des Heere, in langheit van dagen.

XXIII. PSALM.

Godt heerscht over de geheele wereld. Die rein van herte zijn, zullen ingaen in Gods Heiligdom op Sion: 't welk den Hemel afbeeld, die door den Heere JESUS CHRISTUS zoude geopend worden.

1. *Zang van David, op den eerften dag der weeke.*

D'Aerde behoort den Heere toe, en alle hare volheit: de aerdbodem, en alle die daer op woonen.

2. Want hy heeft hem van den grond opgebouwd boven de zeën: en boven de watervloeden heeft hy hem toebereidt.

3. Wie

3. Wie zal'er klimmen op den berg des Heere: of wie zal staen in zijne heilige plaetse?

4. Die onnoozel van handen, en zuiver van herte is: die zijne ziele niet ydelijk gebruikt, nog zijnen naesten met bedrog geswooren heeft.

5. Die zal den zegen van den Heere ontvangen: en barmhertigheid van Godt zijnen zaligmaker.

6. Dit is 't geslagt der genen, die hem zoeken: die 't aenschijn zoeken van den Godt van Jakob.

7. Opent u, gy verhéven poorten, en gy eeuwige poorten gaet open: dat de Koning der heerlijkheit binnen trekke.

8. Wie is die Koning der heerlijkheit? 'T is de Heer sterk en magtig, de Heer die magtig in den strijdt is.

9. Opent u, gy verhéven poorten, en gy eeuwige poorten gaet open: dat de Koning der heerlijkheit binnen trekke.

10. Wie is die Koning der heerlijkheit? 'T is de Heer der heyrkragten, die is de Koning der heerlijkheit.

XXIV. PSALM.

*Hy heft zijn herte op tot Godt in de verdrukkinge.
Hoe goedertiere de Heer is voor de goeden. En
hoe wy altijd, met het oog na boven, op hem
moeten hoopen.*

1. Een Zang van David, om te zingen.

Tot u, Heere, heb ik mijne ziele opgeheven: 2 mijn Godt, op u betrouw ik, laet my niet beschaemd worden.

3. Nog laet mijne vyanden my niet beschimpen: want allen die u verbeiden, zullen niet beschaemd worden. 4. Laet

4. Laet zy beschaemd worden, allen die ongeregtigheden pleegen, buiten reden.

Toon my, Heere, uwe wegen: en leer my uwe paden.

5. Bestier my in uwe waerheit, en onderwijs my: want gy zijt Godt mijn zaligmaker, en op u heb ik gewagt den geheelen dag.

6. Wees gedagtig, Heere, uwer erbarmingen: en uwer barmhertigheden, die van alle eeuwen geweest zijn.

7. Gedenk de misdaden mijner jonkheit niet, nog mijne onweetendheden.

Dog gedenk myner naer uwe barmhertigheid: om uwe goedheit, Heere.

8. De Heer is goed en regt, daerom onderwijst hy de zondaren op den weg.

9. Hy zal de zagtmoedigen bestieren in gerechtigheit: hy zal de goedertieren zijne wegen leeren.

10. Alle de wegen des Heere zijn barmhertigkeit, en waerheit: den genen die zijn verbond, en zijne getuigenissen zoeken.

11. Om uwen naem, Heere, zult gy mijner zonde genadig zijn: want zy groot is.

12. Wie is de mensch die den Heere vreeft? Dien hy onderwézen heeft in den weg, welken hy verkooren heeft?

13. Zijne ziel zal in het goede woonen: en zijn zaedt zal het land ten erve hebben.

14. De Heer is een vaste stut den genen die hem vreezen: en zijn verbond maekt hy hen bekend.

15. Mijne oogen zijn altijdt op den Heere: want hy is 't, die mijne voeten uit den strik zal trekken.

16. Zie op my, en ontferm u mijner: want

ik ben alleen, en arm.

17. De benauidheden mijns herte zijn vermeenigvuldigd: trek my dog uit mijnen noodt.

18. Zie aen mijne ellende, en mijne swarigheid: en vergeef my alle mijne misdaden.

19. Aenzie mijne vyanden, hoe zy vermeenigvuldigd zijn: en hoe ongeregteijk zy my haten.

20. Bewaer mijne ziele, en verlos my: laet my niet beschaemd worden, want op u heb ik mijne hope gesteld.

21. De onnoozelen en regtvaerdigen hebben my aengehangen: om dat ik op u wagtte.

22. O Godt, verlos Israël, uit alle zijne verdrukkingen.

XXV. PSALM.

David bidt dat by met d'ondeugenden niet en mag gerekend worden, dewijl by onnoozel tragt te leven. Hoe zeer de deugdelijke ziel het quaedt moet haten. Al haer genoeg en moet zijn, dat zy Godt mag liefhebben met de goeden.

1. Een zang van David, om te zingen.

HEere, wees mijn regter, want ik heb my onschuldig gedragen: en op den Heere hoopende, zal ik niet beswijken.

2. Beproof my, Heere, en onderzoek my: doorbrand mijne nieren, en mijn herte.

3. Want ik heb uwe barmhertigheid voor oogen: en ik heb mijn behagen in uwe waerheit.

4. Ik ben niet gezeten onder de samenrottin-ge der ydelen: nog heb geen omgang met de genen, die ongeregteigheden bedrijven.

5. Ik haet de vergaderinge der quaedwilligen:

gen: en met de godloozen zal ik niet nederzitten.

6. Onder d'onnoozelen zal ik mijne handen wasschen: en ik zal uw outaer omringen, Heere.

7. Op dat ik mag aenhooren de stemme des lofs: en alle uwe wonderdaden verkundigen.

8. Heere, ik heb den luister uws huis bemind: en de woonplaetse uwer heerlijkheit.

9. O Godt, verniel dog mijne ziele niet met de godloozen: nog mijn leven met de bloeddorstige menschen.

10. Die de handen vol van boosheit hebben: welker regterhand met giften vervuld is.

11. Dog ik heb in mijne onnoozelheit gewandeld: verlos my, en ontferm u mijner.

12. Mijn voet staet vast op den regten weg: in de vergaderingen zal ik u, Heer, looven.

XXVI. PSALM.

Hy roemt zijn vast betrouwen op Godt: bidt dat hy altijd zijne offerhande mag opdragen in het Huis des Heere: dat de Heer hem in zijne wegen leere wandelen, en noit verlate.

1. *Een Zang van David, eer hy gezalfd wierd.*

DE Heer is mijn licht en mijn heil: voor wien zal ik vreezen?

De Heer is de beschermmer mijns levens: voor wien zal ik schroomen?

2. Als de booswigten op my aenvielen, om mijn vleesch te eeten:

Mijne vyanden die my quellen: zoo zijn zy zelf besweeken, en gevallen.

3. Al stond'er een heyrleger tegen my aen, mijn hert zal niet vreezen.

Al stond'er een krijgslag tegen my op, zoo zal ik op hem hoopen.

4. Een ding heb ik den Heere gebéden, en ik zal 't nog verzoeken: dat ik mag woonen in het huis des Heere, alle de dagen mijns levens.

Dat ik de genoegte des Heere mag beschouwen: en bezoeken zijnen Tempel.

5. Want hy heeft my geborgen in zijne Godshutte: in den dag des onheils heeft hy my beschermd, in 't verborgen zijner Tente.

6. Op een rotse heeft hy my verhéven: en nu heeft hy my het hoofd verhéven boven mijne vyanden.

Ik zal omgaen, en offerhande met gejuich opdragen, in zijne Tente: ik zal zingen, en lofzeggen voor den Heere.

7. Heere, verhoor mijne stemme, die ik tot u geroepen heb: ontferm u myner, en verhoor my.

8. Mijn hert heeft tot u gesproken, mijn aengezigt heeft na u gezogt, uw aenschijn, Heere, zal ik zoeken.

9. Keer dog uw aenschijn van my niet af: en wijk niet weg in uwe gramschap van uwen dienaer.

Wees mijn helper, en verlaet my niet: nog verstoot my niet, ô Godt mijn zaligmaker.

10. Want mijn vader en mijn moeder hebben my verlaten: maer de Heer heeft my opgenomen.

11. Onderwijs my, Heere, in uwen weg: en bestier my op het regte padt, om mijne vyanden.

12. Geef my niet over aen den wille der genen, die my verdrukken: want daer zijn valsche getuigen tegen my opgestaen, en de boosheit

heit heeft tegen haer zelve geloogen.

13. Dog ik geloof, dat ik de goederen des Heere zal zien: in het land der levenden.

14. Verwagt den Heere, draeg u mannelijk: en wees kloek van herte, en verbeid den Heere.

XXVII. PSALM.

David bidt dat Godt hem niet en verlate met de boozen: en hy bedankt hem, dat hy zijn gebedt verhoort, en hem beschermt. Godt is alleen de sterkte zijns volks.

1. *Een Zang voor David zelve.*

TOt u, Heere, zal ik roepen, mijn Godt, en swijg my niet: op dat ik, zoo gy swijgt, niet en worde gelijk de genen, die ten diepen grave dalen.

2. Heere, verhoor de stemme mijns smeekens, als ik tot u bidde: als ik mijne handen opheffe tot uwen heiligen Tempel.

3. Trek my niet weg te samen met de zondaren: en met de quaeddoenders en verdelg my niet.

Die vriendelijk spreekten met hunnen naasten: maer de boosheit in het herte dragen.

4. Geef hen naer hunne daden: en naer de snoodheit hunner aenslagen.

Vergeld hen naer de werken hunner handen: betael hen 't gene zy verdienen.

5. Want zy niet geagt hebben op de daden des Heere, en op de werken zijner handen: daerom zult gy ze omverre breeken, en niet opbouwen.

6. Geloofd zy de Heer: dat hy de stemme mijns smeekens verhoord heeft.

7. De Heer is mijn helper, en mijn beschermer: op hem heeft mijn hert gehoopt, en ik ben geholpen.

En mijn vleesch is verheugd: en ik zal hem van herte danken.

8. De Heer is de sterkte zijns volks: en de beschermer des heils van zijnen Gezalfden.

9. Heere, behoud uw volk, en zegen uw erfdeel: en bestier hen, en verhef ze tot in der eeuwigheit.

XXVIII. PSALM.

Hy vermaent Gods kinderen en dienaren om hem te looven. De kragt van de stemme des Heere, als hy van den hemel dondert: waer door de kragt van 't woord zijner leere kan betekend worden.

1. Een Zang van David, op het voltrekken des Tabernakels.

BRengt den Heere, gy kinderen Gods: brengt den Heere lammeren.

2. Brengt den Heere glorie en eere; brengt den Heere glorie, die zijnen naem betaemt: aenbidt den Heere in zijn heilig Voorhof,

3. De stemme des Heere gaet op de wateren, de Godt der heerlijkheit heeft gedonderd: de Heer op groote wateren.

4. De stemme des Heere gaet met kragte: de stemme des Heere gaet met heerlijkheit.

5. De stemme des Heere verbreekt de cederboomen: de Heer zal ook de cederboomen van Libanon verbreeken.

6. En hy zal ze doen springen als een kalf van Libanon: en als een lieven jongen eenhoorn.

7. De

7. De stemme des Heere schittert vuerige vlammen uit. 8. De stemme des Heere ontroert de woestijne: de Heer zal de woestijne van Kades doen daveren.

9. De stemme des Heere doet de hinden baren, en ontbloot de bosschen: en in zijnen Tempel zullen zy hem alle lof zeggen.

10. De Heer stort een overvloedig water uit: en de Heer zal zitten als Koning in der eeuwigheit.

11. De Heer zal zijnen volke kragte geven: de Heer zal zijn volk zégenen in vrede.

XXIX. PSALM.

Hy dankt Godt over zijne verlossinge uit doods gevaer. Godt laet de genen, die hem dienen, niet altijd in droefheit: maer naer 't geweest doet by blijdschap volgen.

1. Een Zang om te zingen, op d'Inwijdinge des huis van David.

2. **I**K zal u verheffen, Heere, want gy my opgenomen hebt: en mijne vyanden over my niet verblijdt hebt.

3. Heere mijn Godt, ik heb tot u geroepen: en gy hebt my genézen.

4. Heere, gy hebt mijne ziele uit de helle gevoerd: gy hebt my behouden van onder de genen, die ten grave dalen.

5. Lofzingt den Heere, gy zijne Heiligen: en belijdt den roem zijner heiligheit.

6. Want de gramschap is in zijne verborghendheit: dog het leven in zijn welbehagen.

Des avonds zal het weenen dueren: en des morgens de vreugde.

7. Dog ik heb gezeidt in mijn overvloedigheit:

heit: Ik zal niet beroerd worden in der eeuwigheit.

8. Gy, Heere, had door uw welbehagen mijnen luister kragt gegeven.

Gy hebt uw aengezigte van my afgekeerd, en ik ben ontroerd geworden.

9. Tot u, Heere, zal ik roepen: en tot mijnen Godt zal ik smeeken.

10. Wat nuttigheit is'er in mijn bloedt, zoo ik nederdale ter verdervinge?

Zal het stof u ook looven, of uwe waerheit verkundigen?

11. De Heer heeft het gehoord, en heeft zig myner ontfermd: de Heer is mijn helper geworden.

12. Gy hebt my mijn gekerm in vreugde veranderd: gy hebt mijnen zak van een gesneden, en my bekleedt met blijdschap.

13. Op dat mijne verheerlijking u mag zingen, en ik niet meer in druk mag wezen: Heere mijn Godt, in der eeuwigheit zal ik u looven.

XXX. PSALM.

Hy bidt om bescherminge tegen de vyanden: beschrijft zijne rampen en ellenden: vertoont de goedheit Gods tot de genen die hem beminnen: en vermaent tot betrouwen.

1. Een Zang van David, om te zingen, over zijne Verschriktheit.

2. **O**P u, Heere, heb ik gehoopt, laet my nimmermeer beschaemd worden; verlos my door uwe regtvaerdigheid.

3. Neig uw oore tot my: haest u om my te verlossen.

Wees

Wees my tot een Godt, een beschermer, en tot een vaste burgt: om my te behouden.

4. Want gy zijt mijne sterkte, en mijne toevlugt; en om uwen naem zult gy my geleiden, en my voeden.

5. Gy zult my trekken uit den strik, dien zy my heimelijk gesteld hebben: want gy zijt mijn beschermer.

6. In uwe handen beveel ik mijnen geest: gy hebt my verlost, Heere Godt der waerheit.

7. Gy haet ze die ydelheden waernemen, te vergeefs.

Dog ik heb op den Heere gehoopt. 8 Ik zal my verheugen en verblijden, over uwe barmhertigheid.

Want gy hebt op mijne vernéderinge gezien: gy hebt mijne ziele uit den noodt geholpen.

9. Nog gy hebt my niet beslooten in des vyands handen: gy hebt mijne voeten gesteld op ruime plaetse.

10. Heere, ontferm u myner, want ik ben in angst: mijn oog is geheel ontsfeld, van de verbolgendheit, ook mijne ziel, en mijn ingewand.

11. Want mijn leven vergaet in droefheit, en mijne jaren in zugten.

Mijne kragt is verzwakt door armoede: en mijne beenderen zijn zeer ontsfeld.

12. Voor alle mijne vyanden ben ik een smaedt geworden, en nog meer voor mijne naburen: en een afschrik mijnen bekenden.

Die my zagen, vlugten van my buiten. 13 Ik ben vergeten als een doode, die uit het herte is.

Ik ben geworden als een bedorven vat. 14
Want ik heb het verwijt gehoord van veelen,

die rondom my woonen.

Als zy te samen tegen my vergaderden, sloegen zy raedt om my het leven te neemen.

15. Maer ik heb op u gehoopt, Heere: ik heb gezeidt, Gy zijt mijn Godt. 16 Mijn lot is in uwe handen.

Verlos my uit de hand mijner vyanden, en van de genen die my vervolgen.

17. Doe het ligt uws aenschijns op uwen dienaer schijnen: verlos my door uwe barmhertigheid. 18 Heere, laet my niet beschaemd worden, dat ik u heb aengeroepen.

De godloozen moeten beschaemd, en ter helle gevoerd worden. 19 Stom moeten worden de valsche lippen:

Die tegen den regtvaardigen ongerechtigheit spreken, hoovaerdelijk en schimpig.

20. Heere, hoe groot is de meenigvuldigheid uwer zoetigheid, die gy verborgen hebt den genen, die u vreezen:

Die gy bereidt hebt den genen, die op u hoopen, in 't aenzien van de kinderen der menschen.

21. Gy zult ze verbergen in 't geheim uws aenschijns, tegen de verstooringe der menschen,

Gy zult ze beschermen in uwe Wooninge, tegen d'opspake der tongen.

22. Geloofd zy de Heer, want hy my wonderlijk zijne barmhertigheid beweezen heeft in een vaste stadt.

23. Maer ik zeide in de verflagendheit mijns gemoeds: Ik ben verstooten van voor 't aenschijn uwer oogen.

Daerom hebt gy de stemme mijns gebeds gehoord, als ik tot u riep.

24. Bemint den Heere alle zijne Heiligen,
want

want de Heer zal de waerheit handhaven : en hy zal rijkelyk vergelden den genen, die hoogmoedt bedrijven.

25. Houdt u mannelijk, en weest kloek van herte : gy allen die hoopt op den Heere.

XXXI. PSALM.

De Profet betuigt dat hem zijne zonden vergeven zijn, naer dat hy die boetvaerdig voor Godt beléden had. Hy vermaent de boozen tot bekeeringe, en de goeden tot vreugde in den Heere.

Een Onderwijzing voor David zelve.

1. **Z**alig zijn zy : der welker boosheden vergeven zijn : en der welker zonden bedekt zijn.

2. Zalig is de man, wien de Heer de zonde niet toegerékend heeft : en in wiens geest geen bedrog is.

3. Om dat ik het versweeg, zijn mijne beenderen uitgemergeld : terwijl ik riep den geheelen dag.

4. Want dag en nagt is uwe hand op my verswaerd : ik ben omgekeerd in mijne ellende, terwijl ik met doorne wierd gesteecken.

5. Ik heb mijne misdaedt voor u beleeden : en mijne ongerechtigheit heb ik niet verborgen.

Ik zeide, Ik zal tegen my mijne ongerechtigheit den Heere belijden : en gy hebt de boosheit mijner zonde vergeven.

6. Hierom zullen alle heiligen tot u bidden, ten bequamen tijde.

Ook al schoon'er groote watervloeden koomen, zoo zullen zy tot hen niet geraken.

7. Gy zijt mijne toevlugt tegen de quellinge, die my omvangen heeft : mijn verheugen, ver-

verlos my van de genen, die my omringd hebben.

8. Ik zal u verstand geven, en ik zal u onderwijzen in den weg, waer door gy gaen zult: ik zal mijne oogen vast op u houden.

9. Weest dog niet gelijk een paerd of muil, die geen verstand hebben:

Die gy met gebit en toom de kinnebakken moet spannen, als zy niet tot u en willen.

10. Veele zijn de geesselen des zondaers: maer wie op den Heere hoopt, dien zal de barmhertigheid omvangen.

11. Verblijdt u in den Heere, en verheugt u, gy regtvaerdigen: en roemt in hem allen, die opregt van herte zijt.

XXXII. PSALM.

Hy wekt de regtvaerdigen op om Godt te looven, in het bespiegelen zijner uitmuntende werken, en in 't bemerken zijner wondere bestieringe over goeden en quaden, die ons op hem doet betrouwen.

Een Zang van David.

1. **V**erheugt u in den Heere, gy regtvaerdigen: den regthertigen betaemt het hem te looven.

2. Looft den Heere op de harpe: zingt hem lof op den Psalter van tien snaeren.

3. Zingt hem een nieuw gezang: zingt hem wel, met snaerenspel, en volle stemmen.

4. Want des Heere woord is regt; en hy is getrouw in alle zijne werken.

5. Hy bemint de barmhertigheid, en de gerechtigheit: d'aerde is vol van de barmhertigheid des Heere,

6. Door

6. Door 't woord des Heere zijn de hemelen opgemaakt: en alle hunne heyrkragt door den geest zijns monds.

7. Hy vergadert de wateren der zee als in een flesche: en stelt de afgronden als in een schatplaetse.

8. Alle de wereld vreeze den Heere: en voor hem moeten beeven, allen die op 't aerdrijk wonen.

9. Want hy heeft gesproken, en 't is gemaakt: hy heeft geboden, en 't is geschapen.

10. De Heer verydelt de raedslagen der Heidenen: en hy keurt af de gedagten der volken, hy keurt ook af de raedslagen der Vorsten.

11. Maer de raedt des Heere blijft in der eeuwigheit: de gedagten zijns herte blijven van geslagte tot geslagte.

12. Zalig is het volk, wiens Godt de Heer is: het volk, 't welk hy zig tot een erffenisse verkooren heeft.

13. De Heer ziet van den hemel af: hy beschouwt alle de kinderen der menschen.

14. Uit zijne toebereide wooninge ziet hy neder: op allen die op d'aerde wonen.

15. Die elk in 't bezonder hunne herten gemaakt heeft: die alle hunne werken kent.

16. De koning word niet behouden door groote magt: en een reüs zal niet behouden worden door de grootte zijner kragte.

17. Het paerd mag ook al niet helpen: en zijne groote sterkte zal geen behoudenisse geven.

18. Zie, de oogen des Heere zijn over de genen, die hem vreezen: en op hen, die op zijne barmhertigheid hoopen.

19. Om hunne zielen van de doot te verlossen:

lossen: en hen te voeden in den honger.

20. Onze ziel wagt op den Heere: want hy is onze hulper, en onze beschermer.

21. In hem zal zig ons hert verblijden: want op hem hebben wy onze hope gesteld.

22. Uwe barmhertigheid, Heere, zy over ons: gelijk wy op u gehoopt hebben.

XXXIII. PSALM.

David breidt zig uit in den lof des Heere, en vermaent ons om zulks met hem te doen. Die Godt dienen, zijn gelukzalig. Zy worden wel gedrukt, dog hy zal ze verlossen uit alle hunne ellende.

1. *Davids Gezang, als hy zijne gelaet veranderde voor Abimelech, die hem benen zond, en hy ging weg. 1 Kon. XXI.*

2. **I**k zal den Heere looven ten allen tijde: zijn lof zal altijd in mijnen mond zijn.

3. Mijne ziel zal zig in den Heere beroemen: dat het de zagtmoedigen hooren, en zig verblijden.

4. Roemt met my de grootheit des Heere: en laet ons met elkanderen zijnen naem verheffen.

5. Ik heb den Heere gezogt, en hy heeft my verhoord: en uit alle mijne benaudheden heeft hy my verlost.

6. Gaet tot hem, en wordt verligt: en uw aengezigt zal niet beschaemd worden.

7. Toen deze arme riep, heeft de Heer hem gehoord: en hy heeft hem verlost uit alle zijne verdrukkingen.

8. De Engel des Heere zal zig stellen rondom de genen, die hem vreezen: en hy zal ze verlossen.

9. Proeft

9. Proeft en ziet, hoe zoet de Heer is : zalig is de man, die op hem vertrouwt.

10. Vreest den Heere, gy alle zijne Heiligen : want die hem vreezen, hebben geen gebrek.

11. De rijken hebben gebrek en honger geleden : maer die den Heere zoeken, zullen geen gebrek hebben aen eenigen goede.

12. Koomt kinderen, en hoort my aen : ik zal u de vreeze des Heere leeren.

13. Wie is'er, die het leven begeert, die geerne goede dagen zag?

14. Bedwing uwe tonge van het quaedt : en uwe lippen, dat zy geen bedrog spreken.

15. Wijk af van 't quaedt, en doe het goede, zoek de vrede, en jaeg ze na.

16. De oogen des Heere zijn op de regtvaerdigen : en zijne ooren tot hunne gebeden.

17. Maer des Heere gezigt is tegen de quaeddoenders : om hunne gedagtenisse uit te roeyen van der aerde.

18. De regtvaerdigen hebben geroepen, en de Heer heeft ze verhoord : en uit alle hunne verdrukkingen heeft hy ze verlost.

19. De Heer is naby den genen, die bedrukt van herte zijn : en hy beschermt de genen, die verslagen van gemoedt zijn.

20. De regtvaerdigen hebben veele quellingen : dog de Heer zal hen van die alle verlossen.

21. De Heer bewaert alle hunne beenderen : daer zal'er niet een van gebrooken worden.

22. Rampzalig is de doodt der zondaren : en die den regtvaerdigen haten, zullen zig misgrijpen.

23. De Heer zal de zielen zijner dienaren verlossen : en alle die op hem hoopen, zullen niet falen.

Hy roept Godt aen om hulpe tegen de vyanden, die hem quellen: en voorziende hunnen ondergang, verheugt hy zig in Godt, die hem zoo wonderlijk verlost, met besluit van hem altijd te looven.

1. *Een Zang van David.*

Ordeel, Heere, de genen die my leedt doen: bestrijd ze die my bestrijden.

2. Grijp aen de wapenen en 't schild: en staec op tot myner hulpe.

3. Trek uit het swaerd, en beschut my tegen mijne vervolgers: zeg tot mijne ziele, ik ben uwe zaligheid.

4. Dat zy beschaemd en ter schande worden, die my na 't leven staen.

Dat zy te rugge keeren, en zig schamen, die my quaedt denken.

5. Zy moeten worden als stof voor den wind: en d'Engel des Heere drijve ze weg.

6. Hunne weg moet duister en slobberig worden: en d'Engel des Heere vervolge ze.

7. Want zonder reden hebben zy hunnen strik geleidt, my ten verderve: zonder oorzaak hebben zy mijne ziele beschimpt.

8. Laet hem onvoorziens in den strik warren: dat het net, 't welk hy gespannen heeft, hem vange: en dat hy valle in zijnen eigen strik.

9. Dog mijne ziel zal zig verheugen in den Heere: en vroolijk zijn op zijne zalige hulpe.

10. Alle mijne beenderen zullen zeggen: Heere, wie is uws gelijk?

Gy die den ellendigen verlost van hen, die hem te sterk zijn: den armen en behoefstigen, van

van de genen die hem berooven.

11. Daer stonden valsche getuigen op : en tijdten my dingen aen , daer ik niet van wiste.

12. Zy loonden my quaedt voor goet : tot verwoestinge mijner ziele.

13. Edog als zy my zoo quelden , trok ik een hayrenkleedt aen.

Ik vernéderde mijne ziele met vasten : en was met bidden van herte beezig.

14. Ik droeg my vriendelijk , als waer 't mijn vriend , en broeder geweest : ik ging bedrukt , als een die in rouwe en droefheit is.

15. En zy verblijdden zig tegen my , en quamen te famen : de geesselen zijn op my vermeenigvuldigd , zonder dat ik het wiste.

16. Zy scheurden , en wierden met geen rouwe bewoogen : zy quelden , en bespotteden my al schimpende : zy hebben tegen my op hunne tanden geknerst.

17. Heere , wanneer zult gy opzien ? Verlos mijne ziele van hunne booswilligheit , mijne eenige van die leeuwen.

18. Ik zal u danken in een groote vergaderinge : onder een groot volk zal ik u looven.

19. Laet zy zig niet over my verblijden , die my t'onregt vyand zijn : die my haten zonder oorzake , en met d'oogen wenken.

20. Want zy spraken my wel vreedzame-lijk : dog met een aerdsche gramschap spreekende , bedagten zy bedriegeryen.

21. En zy sparden hunnen mond tegen my wijd open : en zeiden , Zie daer , zie daer , nu hebben 't onze oogen gezien.

22. Heere , gy hebt het gezien , fwijg dog niet : Heere , gae van my niet.

23. Staë op , en neem agt op mijne gerechtig-

D

heit :

heit: Mijn Godt, en mijn Heere, let op mijne zake.

24. Oordeel my naer uwe regtvaerdigheid, Heere mijn Godt: en laet ze zig over my niet verblijden.

25. Laet ze niet zeggen in hunne herten, Zoo, zoo, het gaet ons naer den zin: nog laet ze niet zeggen, Wy hebben hem verflonden.

26. Dat zy beschaemd, en te schande worden, alle die zig in mijn quaedt verblijden:

Dat zy met schaemte en schande bedekt worden, die zig tegen my beroemen.

27. Dat zy zig verheugen en verblijden, die mijne gerechtigheit beminnen: en laet zy altijd zeggen, Hooggelooft zy de Heer, die de vrede van zijnen dienaer willen.

28. En mijne tong zal uwe regtvaerdigheid verbreiden: en u looven, al den dag.

XXXV. PSALM.

De Profeet verwondert zig over de goedheit Gods, ook ten aenzien der quade menschen: en hy vertoont den goeden, wat zy van dezelve naemaels te verwagten hebben.

1. *Een Zang van David, den dienaer des Heere, om te zingen.*

2. **D**E onregtvaerdige heeft by zig zelven gezeyt, dat hy quaedt wilt doen: hy heeft geen vreeze Gods voor oogen.

3. Hy heeft bedrieglijk gehandeld voor zijn aenschijn: tot dat zijne boosheit hem in den haet gebragt heeft.

4. De woorden zijns monds zijn boosheit en bedrog: hy heeft niet willen verstaen om goedt te doen.

5. Boos-

5. Boosheit overleit hy in zijn bedde: hy staet vast op alle quade wegen, en hy haet het quaedt niet.

6. Heere, uwe barmhertigheid reikt tot in den hemel: en uwe waerheit tot aen de wolken.

7. Uwe regtvaerdigheid staet als de bergen Gods: uwe oordeelen zijn een diepe afgrond.

Menschen en beesten zult gy behouden, Heere. 8 O Godt, hoe hebt gy uwe barmhertigheid vermeenigvuldigd!

De kinderen der menschen zullen onder de schaduwe uwer vleugelen hoopen.

9. Zy zullen dronken worden van den overvloedt uws huis: en uit den vloedt uwer wellustigheid zult gy hen te drinken geven.

10. Want by u is de bron des levens: en in uw ligt zullen wy het licht zien.

11. Reik uwe barmhertigheid uit, den genen die u kennen: en uwe regtigheit den genen, die opregt van herte zijn.

12. Laet my niet verdréden worden van de hoovaerdigen: en dat de hand des zondaers my niet en roere.

13. Daer zijn zy gevallen, die boosheit werken: zy zijn verdréven, en zy konden niet staende blijven.

XXXVI. PSALM.

Hy leert dat men om den voorspoedt der ondegenden van de deugd niet en moet afwijken: gemerkt dat eens goedt en quaedt regtvaerdelyk zal beloond worden. Godt zal de genen, die op hem wagten, uit alle gevaer redden en behouden.

1. *Een Zang van David.*

Verstoor u niet over de booswilligen: nog benijd de quaeddoenders niet.

2. Want gelijk het gras, zullen zy haest verdorren: en gelijk het groene kruidt, zullen zy terstond verwelken.

3. Hoop op den Heere, en doe het goede: en woon op d'aerde, en gy zult gevoedt worden van haren rijkdom.

4. Vernoege u in den Heere: en hy zal u geven wat uw hert begeert.

5. Vertoon den Heere uwen weg, en hoop op hem: en hy zal 't wel maken.

6. En hy zal uwe gerechtigheit doen schijnen, als het licht: en uw regt, gelijk een middag. 7 Wees den Heere onderdanig, en bid hem.

Verstoor u niet over den mensch, die voorspoedt heeft in zynen wandel: die ongerechtigheden pleegt.

8. Houd op van gramschap, en laet af van grimmigheit: verstoor u niet, dat gy ook zoud quaeddoen.

9. Want de quaeddoenders zullen uitgeroeyd worden: maer die op den Heere wagten, zullen 't land beërven.

10. Nog maer een weinig, en de zondaer zal'er niet meer zijn: en gy zult zijne plaetse zoeken, en niet vinden.

11. Maer de zagtmoedigen zullen 't land beërven: en hunne genoegte vinden in een meenigvuldige vrede.

12. De zondaer zal den regtvaerdigen bespieden, en tegen hem op zijne tanden knersfen.

13. Maer de Heer zal hem uitlachen: want hy ziet dat zijn dag aenstaende is.

14. De

14. De godloozen hebben het fwaerd uitgetrokken : zy hebben hunnen booge gespannen :

Om den armen en hulpeloozen neder te vellen , en de vroomen te vermoorden.

15. Hun fwaerd moet in hun eigen herte gaen : en hunne boog gebrooken worden.

16. Den regtvaerdigen is 't beter met zijn weinig , dan den zondaren met hunne groote rijkdommen.

17. Want der zondaren ermen zullen verbrooken worden : maer de Heer versterkt de regtvaerdigen.

18. De Heer kent de dagen der onbevleeten : en hunne erffenis zal eeuwig blijven.

19. Zy zullen niet beschaemd staen in den quaden tijdt : en in de dagen der dierte zullen zy verzaedt worden. 20 Dog de zondaren zullen vergaen.

De vyanden des Heere , zoo haest zy zullen verheerlijkt en verhéven zijn , zullen verdwijnen , en als een rook vergaen.

21. De zondaer zal ontleenen , en niet betalen : maer de regtvaerdige is barmhartig en milddadig.

22. Want die hem looven , zullen 't land beërven : maer die hem vloeken , zullen te niet gaen.

23. By den Heere zullen de gangen van dien mensch bestierd worden : en hy zal zijnen weg beminnen.

24. Als hy valt , hy zal niet gequetst worden : want de Heer stelt zijne hand daer onder.

25. Ik ben jong geweest , en ben nu oudt geworden : en ik heb nog niet gezien dat een regtvaerdige verlaten is , of dat zijn zaedt om broodt ging bidden.

26. Dagelijks doet hy barmhertigheid, en leent uit: en zijn zaedt zal gezégend worden.

27. Wijk van het quaedt, en doe het goede: en blijf'er woonen in alle eeuwigheit.

28. Want de Heer bemint het regt, en hy zal zijne Heiligen niet verlaten: in der eeuwigheit zullen zy bewaerd worden.

D'onregtvaerdigen zullen gestraft worden: en 't zaedt der godloozen zal vergaen.

29. Maer de regtvaerdigen zullen 't land beërven: en zy zullen 't bewoonen in der eeuwigheit.

30. De mond des regtvaerdigen zal wijsheit bevroeden: en zijne tong zal met oordeel spreken.

31. De wet van zijnen Godt is in zijn herte: en zijne gangen zullen niet omgestooten worden.

32. De zondaer loert op den regtvaerdigen: en hy zoekt hem te dooden.

33. Maer de Heer zal hem niet in zijne handen laten: en hy zal hem niet verdoemen, wanneer hy zal geoordeeld worden.

34. Verwagt den Heere, en houd zijnen weg, en hy zal u zoo verheffen, dat gy het land ten erve ontvangt: gy zult zien dat de zondaers vergaen zullen.

35. Ik heb een godloozen gezien verhéven: en hoog opgevoerd, als de cederboomen van Libanon.

36. En ik ging voorby, en zie hy was'er niet meer: ik zocht na hem, en hy was nergens te vinden.

37. Neem agte op d'onnoozelheit, en zie op de regtvaerdigheit: want het gaet eindelijk wel met den vreedzamigen mensche.

38. Maer

38. Maer d'onregtvaerdigen zullen t'effens vergaen: de godloozen zullen ten laetsten vergaen.

39. Dog de behoudenis der regtvaerdigen kooft van den Heere: en hy is hun beschermer ten tijde der verdrukkinge.

40. De Heer zal ze helpen, en verlossen: en hy zal ze trekken uit der zondaren handen, en zalig maken: want zy op hem gehooft hebben.

XXXVII. PSALM.

David bidt Godt om verlossinge, zoo van zijne ziekte, als van de zonde en ongerechtigheit. Hy vertoont hoe hy van zijne vrienden in den noot verlaten, en van zijne vyanden gequeld wierd, zig egter onderwerpende aen Gods kastinge.

1. *Een Zang van David, ter gedagtenisse van den Sabbatdag.*

2. **H**Eere, straf my niet in uwe verbolghendheit: nog in uwe gramschap en berisp my niet.

3. Want uwe schigten steeken in my: en gy hebt uwe hand op my verswaerd.

4. Daer is geen gezondheid in mijn vleesch, van 't gezigte uwer gramschap: daer is geen vrede in mijn gebeente, van 't gezigte mijner zonden.

5. Want mijne ongerechtigheden zijn boven mijn hoofd gewassen: en gelijk een sware last zijn zy my te svaer geworden.

6. Mijne wonden zijn stinkende en vuil geworden: om mijner dwaesheit wille.

7. Ik ben ellendig geworden, en ten uiterste

ste nedergeboogen : ik ging den geheelen dag bedroefd.

8. Want mijne lendenen zijn vol bedrogs: en daer is geen gezondheid in mijn vleesch.

9. Ik ben verzwakt, en verslagen boven mate: ik brieschte van het gezugt mijns herte.

10. Heere, voor u is alle mijne begeerte, en mijn gezugt is voor u niet verborgen.

11. Mijn hert is heel ontroerd, mijne kragt heeft my verlaten: en het ligt mijner oogen is ook by my niet.

12. Mijne vrienden, en mijne naesten, zijn tegen my aengekoomen, en opgestaen:

En die my naest waren, zijn van my geweeken. 13 En die my na het leven stonden, deden my geweld aen.

En die my quaedt zогten, spraken ydelheden: en waren den ganschen dag op bedrog uit.

14. Dog ik als een doove en hoorde 't niet: en als een stomme en deede mijnen mond niet open.

15. En ik ben geworden, als een mensch die niet en hoort: en die geen wederspraek in zijnen mond heeft.

16. Want ik op u, Heere, gehoopt hebbe: gy, Heere mijn Godt, zult my verhooren.

17. Want ik heb gezeidt, Dat dog mijne vyanden zig over my niet en verblijden: zy hebben zig reeds, als mijne voeten wankelden, hoogelijk tegen my beroemd.

18. Want ik ben tot de geesselen bereidt: en mijne smert is altijd voor mijne oogen.

19. Want ik zal mijne misdaedt openlijk belijden: en denken op mijne zonde.

20. Ondertusschen mijne vyanden leven, en zijn magtig tegen my: en die my t'onrecht haten:

ten: zijn vermeenigvuldigd.

21. Die goedt met quaedt vergelden, lasterden my: om dat ik het goede volgde.

22. Verlaet my niet, Heere mijn Godt: en gae niet weg van my.

23. Neem agt op mijne hulpe: Heere Godt mijner zaligheid.

XXXVIII. PSALM.

Dat men zonderling moet agtneemen op zijn tonge. Van d'ydelheit dezès levens. Gezagt en beden van een ziele, onder de tugtinge en bestraffinge van de hand des Heere.

1. *Een zang van David, voor Idithun, om te zingen.*

2. **I**K heb gezeidt, Ik zal op mijne wegen letten: op dat ik niet en zondige met mijne tonge.

Ik heb mijnen mond een wagte gesteld, terwijl de zondaer tegen my stond.

3. Ik ben stom geworden, en vernéderd, en ik sweeg ook van het goede: en mijne finert is vernieuwd.

4. Mijn hert is binnen in my ontfteeken: en als ik'er op denke, brand ik als een vuer.

5. Ik heb gezeidt met mijne tonge: Maek my, Heere, mijn einde bekend:

En welk het getal mijner dagen is: op dat ik weete wat my nog gebreekt.

6. Zie gy hebt mijne dagen op een kleine mate gesteld: en mijn leven is als niets voor u.

Voorwaer 't is maer enkele ydelheit, alle mensch die daer leeft.

7. Ja de mensch gaet voorby gelijk een schaduwe: en 't is te vergeefs dat hy zig ontroert.

Hy vergadert schatten: en hy weet niet, wien hy die vergaderen zal.

8. Nu dog wat is mijne verwagting? Is 't niet de Heere? Jae by u is mijne bestendigheid.

9. Verlos my van alle mijne zonden: gy hebt my voor den onwijzen ten spot gesteld.

10. Ik ben stom gebleeven, en heb mijnen mond niet geopend: want gy zijt die het gedaen hebt: 11 keer uwe plagen van my af.

12. Van de kragt uwer hand ben ik besweken, in de bestraffingen. Gy straft den mensch om d'ongeregtigheid:

En doet zijne ziele verquijnen als een spinne. Waerlijk te vergeefs word alle mensch ontroerd.

13. Heere, verhoor mijn gebedt, en mijn gesmeek: luister dog na mijne traenen.

Swijg niet, want ik ben een vreemdeling by u, en een uitlander, gelijk alle mijne vaders.

14. Gedoog my, dat ik wat verquikken mag: eer ik henen gae, en niet meer hier zy.

XXXIX. PSALM.

Hy bedankt Godt voor zijne verlossinge uit sware ellenden: en bidt om verdere hulp en bystand. Gehoorzaemheit is beter dan offerhanden. Deze Psalm word naer den verheven zin treffelijk geduidt op JESUS CHRISTUS.

1. Een Zang van David, om te zingen.

2. **A**L wagtende heb ik den Heere verwagt: en hy heeft my aengehoord.

3. En hy heeft mijne gebeden verhoord: en my getrokken uit den poel der ellenden, en uit het modderslijk.

En hy heeft mijne voeten op een rotse gesteld:

steld: en mijne gangen bestierd.

4. En hy heeft my een nieuw gezang in den mond gegeven: een lofzang voor onzen Godt.

Veele zullen dit ziende, den Heere vreezen, en op hem hoopen.

5. Zalig is de man, wiens hope de naem des Heere is: en die niet omziet na ydelheden, of valsche dwaesheden.

6. Heere mijn Godt, veele zijn uwe wonderen, die gy gedaen hebt: en in uwe gedagten is niemand uws gelijk.

Ik heb ze verkundigd, en'er van gesproken: zy zijn vermeenigvuldigd boven mate.

7. Slagtoffer, en offerhande, hebt gy niet gewild: maer gy hebt my d'ooren geopend.

Brandoffer, en offerhande voor de zonde, hebt gy niet begeerd. 8 Toen zeide ik, Zie ik koome.

In den inhoudt des Boeks is van my geschreven. 9 Uwen wille te doen, mijn Godt, dit is het gene ik wenschte: en uwe wet in 't binnenste mijns herte.

10. Ik heb uwe regtvaerdigheid verkundigd, in een groote vergaderinge: zie ik zal mijne lippen niet doen ophouden, Heere, gy weet het.

11. Uwe regtvaerdigheid heb ik niet in mijn herte verborgen: van uwe waerheit, en van uw heil, heb ik gesproken.

Ik heb uwe barmhertigheid, en uwe trouwe niet verborgen, voor de groote gemeente.

12. Gy dan, Heere, wend dog uwe barmhertigheden van my niet af: uwe barmhertigheid en uwe trouw hebben my altijd behoedt.

13. Want my hebben omvangen ellenden zonder getal: mijne ongeregtigheden hebben my

my overrompeld, dat ik niet zien en kan.

Zy zijn vermeenigvuldigd boven de hayren mijns hoofds: en mijn hert heeft my verlaten.

14. Heere, laet het u behagen, dat gy my verlost: Heere, zie op om my te helpen.

15. Dat zy beschaemd, en te schande worden, alle die mijn leven zoeken, om het om te brengen:

Dat zy te rugge wijken, en te schande worden, die my quaedt willen.

16. Dat zy schielijk hunne schaemte dragen, die my zeggen, Juich, juich.

17. Laet zy verheugd en blijde zijn op u, allen die u zoeken: en dat zy altijd zeggen, die uw heil beminnen, Hooggeloofd zy de Heer.

18. Dog ik ben arm en behoeftig: dan de Heer is voor my bezorgd.

Gy zijt mijn helper, en mijn beschermer: mijn Godt, vertoef niet.

XL. PSALM.

David bidt voor de genen, die voor d'arme en hulplooze menschen bezorgd zijn: en ook voor zig zelven. Hy verhaelt hoe de vyanden hem in zijne ziekte en benaudheit quaedt wenschten, en vertrouwt op de bescherminge des Heere.

1. Een Zang van David, om te zingen.

2. **Z**alig die zig den behoeftigen en armen aantrekt: in den quaden dag zal hem de Heer verlossen.

3. De Heer beware hem, en behoude hem het leven, en make hem gelukkig op der aerde: en hy geeve hem niet over aen den wille zijner vyanden.

4. De

4. De Heer koome hem te hulpe op het bedde zijner smerte: gy schudt zijn bedde al om in zijne krankheit.

5. Ik heb gezeidt, Heere ontferm u myner: genees mijne ziele, want ik heb voor u gezondigd.

6. Mijne vyanden hebben my quaedt gewenscht: Wanneer zal hy sterven, en zijne naem vergaen?

7. Quam'er een binnen om te zien, die sprak bedriegelijk: zijn hert vervulde zig met boosheit.

En als hy buiten quam, sprak hy ze uit.

8. Alle mijne vyanden hebben te samen tegen my gemompeld: en quaedt tegen my be-raemd.

9. Zy hebben een boosstuk tegen my beslooten: Die daer slaept, zoude hy wel wederopstaen?

10. Ook mijn zonderlinge vriend, op wien ik betrouwde: die mijn broodt at, heeft my stoutelijk met den voet getréden.

11. Maer gy, Heere, ontferm u myner, en regt my weder op: en ik zal 't hen vergelden.

12. Daer aen merk ik, dat gy my welge-neegen zijt: dat mijn vyand zig over my niet verblijden zal.

13. Gy hebt my opgenoomen om mijne on-noozelheit: en my vastgesteld voor uw aen-schijn in der eeuwigheit.

14. Geloofd zy de Heer, de Godt van Israël, van eeuwe tot eeuwe: zoo moet het zijn, zoo moet het zijn.

XLI. PSALM.

Verzugting eener ziele, die zig in hare ballin-schap

ſchap trooft in Godt, en in de hope van eens te zullen koomen in het huis des Heere.

1. *Een onderwijzing voor de zoonen van Kore, om te zingen.*

2. **G**Elijk een hart ſnakt na de waterbronnen : zoo ſnakt mijne ziel tot u, ô Godt.

3. Mijne ziel dorſt na Godt, den magtigen levenden : wanneer zal ik daer koomen, en verſchijnen voor Gods aenſchijn ?

4. Mijne traenen zijn mijn broodt geweest dag en nagt : terwijl men my dagelijks zeit, Waer is uw Godt ?

5. Wanneer ik dezer dingen indagtig wierd, heb ik mijne ziele in my uitgeſtort : want ik zal doorgaen na de plaetſe der wonderlijke Wooninge, tot in het huis Gods.

Daer is een ſtemme van verheuginge en loovinge, 't geluidt is der genen die blijde maeltijt houden.

6. Waerom zijt gy bedroefd, mijne ziele : en waerom ontſtelt gy my ?

Betrouw op Godt : want ik zal hem nog danken, de zaligheit mijns aenſchijns, 7 en mijn Godt.

Mijne ziel is in my ontſteld : daerom zal ik uwer gedagtig zijn van 't land der Jordane, van Hermon, van den kleinen berg.

8. D'eene afgrond roept den anderen, in 't gedruifch van uwe watersfluizen.

Alle uwe hooge vloed en baren zijn over my gekoomen.

9. In den dag heeft de Heer zijne barmhertigheit gezonden : en in den nagt zal ik hem zingen,

En ik zal bidden tot den Godt mijns levens.

vens. 10 Ik zal tot Godt zeggen, Gy zijt mijn behoeder;

Waerom hebt gy my vergeeten: en waerom gae ik zoo bedroefd, terwijl de vyand my verdrukt?

11. Het breekt my door de beenderen, dat mijne vyanden, die my vervolgen, my dus beschimpen:

Dat zy my dagelijks zeggen, Waer is uw Godt? 12 Waerom zijt gy bedroefd, mijne ziele, en waerom ontstelt gy my?

Betrouw op Godt: want ik zal hem nog danken, de zaligheid mijns aenschijns, en mijn Godt.

XLII. PSALM.

De Profeet bidt Godt, dat hy van de quade menschen mag verlost worden: en betuigt zijn verlangen om hem t'aenbidden in zijne heilige Wooninge.

1. Een Zang van David.

HEere, wees mijn regter, en red mijne zake van dat onheilig volk: verlos my van dien boozen en bedriegelijken mensche.

2. Want gy zijt Godt mijne sterkte: waerom hebt gy my verstootten, en waerom gae ik zoo bedroefd, terwijl de vyand my verdrukt?

3. Zend uit uw licht en uwe waerheit: die my geleiden, en brengen op uwen heiligen berg, en in uwe wooningen.

4. En ik zal ingaen tot het outaer Gods: tot Godt die mijne jeugd verheugt.

Ik zal u looven op de harpe, ô Godt mijn Godt. 5 Waerom zijt gy bedroefd, mijne ziele, en waerom ontstelt gy my?

Betrouw

Betrouw op Godt: want ik zal hem nog danken; de zaligheid mijns aenschijns, en mijn Godt.

XLIII. PSALM.

Verhoog van de klagten der genen, die van d'ondegende menschen t'onrecht vervolgd, en geplaegd worden. Het past besonderlijk op allen, die om de deugd, of wegens het stuk van Godsdiens, vervolginge lijden.

1. *Een Onderwijzing voor de zoonen van Kоре, om te zingen.*

2. **O** Godt, wy hebben met onze ooren gehoord: onze vaders hebben 't ons verteld:

Het werk dat gy gedaen hebt in hunne dagen, en al van oude tijden.

3. Uwe hand heeft de Heidenen vernield, en hen hebt gy'er in geplant: gy hebt de volkeren onderdrukt en uitgedreven.

4. Want zy hebben het land door haer swaerd niet ingenoomen: nog hare erm heeft ze niet behouden.

Maer uwe regterhand, en uwe erm, en het licht uws aenschijns: want gy had uw welbehagen in hen.

5. Gy zijt de zelve, mijn Koning en mijn Godt: die Jakob hulpe toeschikt.

6. Door u zullen wy onze vyanden op de hoorns neemen: en door uwen naem zullen wy ze versmaden, die tegen ons opstaen.

7. Want ik zal op mijnen booge niet betrouwen: en mijn swaerd zal my niet behouden.

8. Want gy zijt die ons behouden hebt, van de genen die ons plagen: en die onze haters te schande gesteld hebt.

9. Op

9. Op Godt zullen wy dagelijks roemen: en uwen naem belijden in der eeuwigheit.

10. Maer nu hebt gy ons weggeftooten, en beschaemd: en gy, Godt, en trekt niet uit met onze heyrkragten.

11. Gy hebt ons doen te rugge wijken voor onze vyanden: en die ons haten, voerden ons ten roove voor zig weg.

12. Gy laet ons opeeten als schapen: en hebt ons verftrooyd onder de Heidenen.

13. Gy hebt uw volk voor niet verkogt: en daer was geen trek in hunne verkoopinge.

14. Gy hebt ons ten fmaect gefield voor onze gebueren: tot spot en fchimp der genen die rondom ons zijn.

15. Gy hebt ons den Heidenen tot een gemeine fpreuke gemaekt: en dat de volkeren over ons het hoofd fchudden.

16. Den geheelen dag is mijne fchaemte voor my: en de beschaemdheit mijns aengezigts heeft my overdekt:

17. Van de ftemme des genen, die my fchend en laftert: van 't aenzien des vyands, en vervolgers.

18. Alle deze dingen zijn ons overgekoomen: en nogtans hebben wy u niet vergeeten, nog ongeregtelijk in uw verbond gehandeld.

19. En ons hert is niet afgevallen: nog gy hebt onze gangen niet laten afwijken van uwen weg.

20. Egter hebt gy ons vernéderd in een plaetfe van verdriet: en de fchaduwe des doods heeft ons bedekt.

21. Indien wy den naem van onzen Godt vergeeten hadden, en onze handen uitgestéken hadden tot een vreemden Godt:

E

22. Zou-

22. Zoude Godt ons zulks niet afeifchen? Want hy kent de verborgendheden des herte.

Edog om uwen wille worden wy dagelijks ter doodt gebragt: wy zijn geagt als slagtschapen.

23. Stae op, waerom flaept gy, Heere? Stae op, en verftoot ons niet zoo ganschelijk.

24. Waerom keert gy uw aengezigt af? Waerom vergeet gy onze armoede, en verdrukkinge?

25. Want onze ziel is tot in het ftof verné-
derd: onze buik leit vaft op d'aerde.

26. Stae op, Heere, help ons: en verlos ons om uwen naem.

XLIV. PSALM.

Bruiloftzang op het egtverbond van CHRISTUS, met zijne bruidt de heilige Kerke, afgebeeld door het houwelijk van Salomon, met de dogter des Konings van Egypten.

1. *Minnezang, tot onderwijzinge, voor de zoonen van Kore, om te zingen, van de genen die veranderd zullen worden.*

2. **M**Yn hert heeft een goed woord uitgeboezemd: ik draeg mijne werken op aen den Koning.

Mijne tong is als de penne van een fchrijver, die snel in 't fchrijven is.

3. Schoon zijt gy van gedaente boven de kinderen der menschen, de liefstalligheit is gestort op uwe lippen: daerom heeft Godt u in der eeuwigheit gezegend.

4. Gord uw fwaerd aen uwe zijde, gy Hoogmagtige.

5. Trek op met uwen luifter en fchoonheit:

heit: gae voorspoedig voord, en heersch.

Door waerheit, zagtmoedigheid en regtyaerdigheid: en uwe regterhand zal u wonderlijk geleiden.

6. Scherp zijn uwe pijlen, zy gaen tot in de herten van des Konings vyanden: de volkeren zullen voor u nedervallen.

7. Uwe throon, ô Godt, blijft in alle eeuwigheit: de staf uws rijks is een staf van gerechtigheit.

8. Gy hebt de regtvaerdigheid lief, en haet d'ongerechtigheit: daerom heeft Godt, uw Godt, u gezalft met een vreugdeolie, boven uwe medegenooten.

9. Myrrhe, en aloë, en kaneel riekt van uwe kleederen, uit d'yvoire kasten, waer uit zy u verlustigd hebben, 10 der koningen dogteren, die by u in eere zijn.

De koningin staet aen uwe regterzijde, in een goude kleedt: met meenigerhande sieraedt omhangen.

11. Hoor toe, dogter, en zie, en neig uw oore: en vergeet uw volk, en het huis uws vaders.

12. Zoo zal de Koning lust in uwe schoonheit hebben: want hy is de Heer uwe Godt, en zy zullen hem aenbidden.

13. De dogters van Tyrus zullen geschenken brengen: alle de rijken des volks zullen uw aengezigte komen sineeken.

14. De luister van des konings dogter is al van binnen: zy is omhangen met een kleedt, alom verscheidenlijk met goud doorrégen.

15. Men zal de maegden agter haer voor den Koning leiden: hare speelgenooten zullen voor u gebragt worden.

16. Men zal ze daer brengen met blijdschap en vreugde: men zal ze geleiden in des Konings tempel.

17. In plaets van uwe ouders zult gy kinderen krijgen: die gy tot Vorsten stellen zult over de geheele wereld.

18. Zy zullen uwen naem altijd gedenken, van geslagte tot geslagte.

Daerom zullen de volken u looven in der eeuwigheit, en in alle eeuwen.

XLV. PSALM.

Dat de stadt Gods Jerusaleem, afbeeldende de heilige Kerke, door zijne bescherminge vast en onverwikbaer staet tegen alle geweld der vyanden. 'T kan ook op ydere godvrugtige ziele in 't bezonder toegepast worden.

1. Een Zang voor de zoonen van Kore, om op het Geheim te zingen.

2. **G**odt is onze toevlugt, en onze sterkte: onze helper in de benauidheden, die ons boven mate hebben aengetroffen.

3. Daerom zullen wy niet vreezen, al wierd het aardrijk geslingerd: al wierden de bergen in 't midden van de zee geworpen.

4. Al ruischten en raefden hare wateren: al daverden de bergen door hare kragte.

5. De bronvloedt van den waterstroom zal de stadt Gods verheugen: daer d'Alderhoogste zijne wooninge geheiligt heeft.

6. Godt is in 't midden van haer, zy zal niet ontroerd worden: Godt zal haer helpen al vroeg in den dageraedt.

7. De Heidenen zijn verbaefd, en de koningrijken aen 't vallen: hy heeft zijne stemme
me

me doen hooren, het aardrijk beeft'er van.

8. De Heer der heyrkragten is met ons: de Godt van Jakob is ons beschermer.

9. Koomt, en beziet de werken des Heere: wat wonderdaden hy op der aerde gewerkt heeft: d'oorlogen wegnemende tot het uiterste der aerde,

Den booge zal hy breeken: de wapenen verbriescelen, en de schilden in het vuer verbranden.

11. Weest stil, en bemerk dat ik Godt ben: ik zal verheven worden onder de Heidenen, ik zal verhéven worden over 't aardrijk.

12. De Heer der heyrkragten is met ons: de Godt van Jakob is ons beschermer.

XLVI. PSALM.

De Profeet wekt alle volkeren op om Godt te looven, die Heer en meester van de geheele wereld is.

1. *Een Zang voor de zoonen van Kore, om te zingen.*

2. **S**Laet in de handen, alle gy volkeren: juicht Gode met een vroolijke stemme.

3. Want de Heer, d'Alderhoogste, is verschrikkelijk: een groot Koning over 't gansche aardrijk.

4. Hy heeft de volkeren ons onderworpen: en de Heidenen onder onze voeten.

5. Hy heeft ons tot zijn erfdeel verkooren: de heerlijkheit Jakobs, die hy lief heeft.

6. Godt is opgeklommen met gejuich: de Heer met geklank der bazuinen.

7. Zingt lof, zingt lof aen onzen Godt: zingt lof, zingt lof aen onzen Koning.

8. Want Godt is Koning van het gansche aerdrick: zingt den lof wijselijk.

9. Godt zal heerschen over de Heidenen: Godt zit op zynen heiligen zetel.

10. De Vorsten der volkeren zijn vergaderd met den Godt van Abraham: want de Goden, de magtigen der aerde, zijn zeer verhéven.

XLVII. PSALM.

Hy roemt Jerusalem, en onder die verbeeldinge de heilige Kerke, die Godt aengenaem is, omdat hy zijne glorie aldaer vertoond en bevestigd heeft.

1. Een Zangdigt voor de zoonen van Kore, op den Tweeden dag der weeke.

2. **G**root is de Heer, en roemwaardig boven maete: in de stadt onzes Gods, op zynen heiligen berg.

3. De berg Sion word gebouwd met verheuginge van het gansche land: de zijden aen 't noorden, de stadt des grooten Konings.

4. Godt zal in hare huizen bekend zijn: want hy haer beschutten zal.

5. Want zie de koningen der aerde zijn vergaderd: zy hebben zig te samen gerot.

6. Zy stonden zoo verwonderd, als zy dit zagen: zy zijn verbaesd, en ontfeld geworden. 7 Een schroom heeft ze bevangen.

Daer was een angst, als van een die in baren noodt is. 8 Door een kragtigen wind zult gy de schepen van Tharsis verbriezelen.

9. Gelijk wy gehoord hebben, zoo hebben wy 't gezien, in de stadt van den Heere der heyrkrachten, in de stadt onzes Gods: Godt heeft ze gevestigd in der eeuwigheit.

10. O Godt, wy hebben uwe barmhertigheid ontvangen: in 't midden van uwen Tempel.

11. Gelijk uw naem, ô Godt, zoo gaet ook uwe roem tot het einde der aerde: uwe regterhand is vol regtvaerdigheids.

12. De berg Sion verblijde zig, en de dogteren van Juda moeten vroolijk zijn: om uwe oordeelen, Heere.

13. Gaet rondom Sion, en bemerk het alom: en telt zijne toorens.

14. Neemt agt op zijne sterkte: en ziet bescheidenlijk zijne huizen: op dat gy 't den nakoomelingen moogt vertellen.

15. Want deze Godt is onze Godt eeuwiglijk, en in alle eeuwen: hy zal ons bestieren in der eeuwigheit.

XLVIII. PSALM.

Van d'ydeldheit der rijkdommen en wereldsche grootheit, daer geen betrouwen op te stellen is: dewijl dog de doot alles wegneemt. Rampzaligheid der menschen, die hun ware geluk vergeetende, zig gelijk maken aen de beesten.

1. Een Zang voor de zoonen van Kore, om te zingen.

2. **H**Oort dit, alle gy volken: luistert toe, gy alle die den aerdbodem bewoont.

3. Geboorlingen der aerde, en zoonen der menschen: alle te samen, rijk en arm.

4. Mijne mond zal wijsheit spreken: en d'aendagt mijns herte verstandige dingen.

5. Ik zal mijn oore tot een spreuke neigen: ik zal mijne reden voorstellen op de harpe.

6. Waerom zal ik vreezen in den quaden dag? De misdaedt mijner hielen zal my omvangen.

7. Die betrouwen daer op hunne kragte: en roemen op de meenigte hunner rijkdommen.

8. Een broeder verlost niet, hoe zal een mensch verlossen? Hy zal Godt zijne verzoeninge niet geven.

9. Nog den prijs van de verloffinge zijner ziele: en hy zal arbeiden in der eeuwigheit: 10 Om voord ten einde toe te leven,

11. Hy zal geen ondergang zien: daer hy egter de wijzen ziet sterven. De dwazen en fotten zullen dog te gelijk vergaen.

Zy zullen hunne rijkdommen den vreemden laten. 12 En hunne graven zullen hunne huizen zijn in der eeuwigheit;

Hunne verblijfplaetsen van geslagte tot geslagte: die hunne namen gegeven hebben aen hunne landen.

13. Als de mensch in eere was, heeft hy 't niet verstaen: hy is geleecken by de redenlooze dieren, en hen gelijk geworden.

14. Deze hunne wandel strekt hen ten val: en nog zullen zy hem naderhand prijzen met behagen.

15. Zy leggen in de helle als schapen: de doodt zal ze afweiden.

En de regtvaerdigen zullen over hen heerschen in den morgenstond: en hunne hulpmiddelen zullen in de helle vergaen naer hunne pragte.

16. Edog Godt zal mijne ziele verlossen uit de magt der helle: als hy my op zal neemen.

17. Vrees niet, als daer een mensch rijk word: en als de pragt zijns huis vermeerderd word.

18. Want als hy sterven zal, zal hy'er niets van medeneemen: nog zijne pragt zal met hem niet nederdalen.

19. Dog

19. Dog zijne ziel word in dit leven gezé-
gend: hy zal u looven, als gy hem weldoet.

20. Zoo zal hy tot het geslagte zijner vade-
ren gaen: en nimmermeer zal hy het ligt aen-
schouwen.

21. Als de mensch in eere was, heeft hy 't
niet verstaen: hy is geleecken by de redenlooze
dieren, en is hen gelijk geworden.

XLIX. PSALM.

*Van het oordeel Gods. Hy zal den mensche niet
oordeelen naer d'uitwendige offerhande: maer
naer d'inwendige opdragt van lof en dankbaer-
heit, en naer het deugdelijk leven. De quaed-
doender word overtuigd door zijne daden.*

1. Zang voor Asaph.

DE Godt der Goden, de Heer heeft gesproo-
ken: en hy heeft het aerdrijk geroepen,
Van den opgang der zonne tot den onder-
gang. 2 Uit Sion kooft de luister zijner
schoonheit.

3. Godt zal openbaerlijk koomen: onze
Godt, en hy zal niet swijgen.

Een vuer zal voor zijn aenschijn branden,
en rondom hem een sware storm.

4. Hy zal den hemel van boven roepen: en
het aerdrijk, om zijn volk t'onderscheiden.

5. Vergadert hem zijne Heiligen, die zijn
verbond stellen boven d'offerhanden.

6. En de hemelen zullen zijne regtvaerdig-
heit verkundigen: want Godt is de regter.

7. Hoort, mijn volk, en ik zal spreekken:
Israël, en ik zal u betuigen, dat ik Godt uw
Godt ben.

8. Ik zal u niet bestraffen over uwe offer-

handen: want uwe brandoffers zijn altijd voor mijn aenschijn.

9. Ik zal geen kalveren van uwe stallen nemen: nog bokken van uwe kudden.

10. Want mijne zijn alle de wilde dieren der bosschen: het vee op de bergen, en de ossen.

11. Ik ken al het gevogelte des hemels: en de schoonheit der landsdouwe is voor my.

12. Indien ik honger had, ik zoude 't u niet zeggen: want d'aerdbodem, en al wat'er in is, behoort my toe.

13. Meint gy dat ik offenvleesch zal eeten: of het bloedt der bokken drinken:

14. Draegt den Heere op een offerhande van lof: en betaelt den Alderhoogsten uwe beloften.

15. En aenroept my in den dag der verdrukkinge: ik zal u verlossen, en gy zult my eeren.

16. Maer tot den zondaer heeft Godt gezeydt: Wat verkundigt gy mijne bevelen, en neemt mijn verbond in uwen mond?

17. Daer gy dog d'onderwijzingen haet: en mijne woorden agter den rugge werpt.

18. Ziet gy een dief, gy loopt met hem: en gy houdt gemeenschap met d'overspeelders.

19. Uwe mond loopt over van boosheit: en uwe tong brengt valsch bedrog voord.

20. Gy zit en spreekt tegen uwen broeder: en legt een struikelsteen tegen uws moeders zoone. 21 Deze dingen hebt gy gedaen, en ik heb gefweegen.

Gy booswigt meinde dat ik uws gelijk zal zijn: ik zal u straffen, en zal 't u onder d'oogen stellen.

22. Verstaet dit wel, gy die Godt vergeet:
op

op dat hy u eens niet wegrukke, en'er niemand zy die u verlosse.

23. Die dankoffert, zal my eeren: en dit is de weg, waer door ik hem de zaligheid Gods zal vertoonen.

L. PSALM.

David zugt voor Godt over zijne zonden, die hy gestadig voor oogen heeft. Hy belijdt zijne ongerechtigheit, bidt om vergiffenisse en genade, verzoekt een nieuwen geest en een zuiver herte. Godt heeft genoeg in d'offerhande van een rouwig en vernéderd gemoedt, meer dan in slagtoffers.

1. Een Zang van David om te zingen. 2. Als de Profeet Nathan tot hem quam, naer dat hy Bethsabeë bekend had. II. KON. XII.

3. **O**Ntferm u myner, ô Godt, naer uwe groote barmhertigheid.

En naer de meenigte uwer erbarmingen, wisch mijne boosheit uit.

4. Wasch my meer en meer van mijne ongerechtigheit: en reinig my van mijne zonde.

5. Want ik beken mijne boosheit: en mijne zonde is altijd voor my.

6. U alleen heb ik gezondigd, en quaedt voor u gedaen: zoo dat gy regt hebt in uwe woorden, en onberispelijk zijt in uwe oordeelen.

7. Want zie ik ben in boosheden geteeld: en in zonden heeft my mijne moeder ontvangen.

8. Edog gy hebt de waerheit bemind: d'onbekende en verborgen geheimen uwer wijsheit hebt gy my geopenbaerd.

9. Gy zult my besproeyen met hysoop, en ik zal gereinigd worden: gy zult my wasschen,
en

en boven sneeuw zal ik wit worden.

10. Vreugde en blijdschap zult gy my doen hooren: en mijne verflagen beenderen zullen zig verheugen.

11. Keer uw aengezigt af van mijne zonden: en wisch uit alle mijne boosheden.

12. Een zuiver herte schep in my, δ Godt: en vernieuw den regten geest in mijn binnenste.

13. Verwerp my niet van uw aenschijn: en neem uwen heiligen Geest van my niet weg.

14. Geef my weder de blijdschap uwer zalige hulpe: en met uwen oppergeest versterk my.

15. Ik zal de boozen uwe wegen leeren: en de godloozen zullen tot u bekeerd worden.

16. Verlos my van den bloede, δ Godt, mijn Godt en heiland: en mijne tong zal uwe regtvaerdigheid roemen.

17. Heere, gy zult mijne lippen opendoen: en mijne mond zal uwen lof verkundigen.

18. Want had gy offerhande begeerd, ik zoude ze u wel gegéven hebben: dog gy zult in de brandoffers geen genoegte neemen.

19. Een bedrukte geest is voor Godt een offerhande: een gebriezeld en verootmoedigd herte zult gy, δ Godt, niet versmaeden.

20. Heere, begunstig Sion door uwe goedertierenheit: en laet de mueren van Jerusaleem gebouwd worden.

21. Dan zult gy d'offerhande der regtvaerdigheid, d'opdragten en de brandoffers, genoeglijk ontvangen: dan zal men kalveren op uw outaer leggen.

LI. PSALM.

David vertoont, en verfoeyt, de geveinsdheit en boosheit van Doëg, een van Saüls amptenaers

voor-:

voorziet des zelfs ondergang , en zijn eigen heil , waer op hy voorneemt Gods genade te roemen.

1. Een onderwijzing van David , om te zingen. 2 Als Doëg d'Idumeër aen Saül quam boodschappen : David is in het huis van Achimelech gekoomen. II. Kon. XXII. 9. enz.

3. **W**At roemt gy in het quaedt , die magtig zijt in boosheit ?

4. Den ganschden dag was uwe tong op onrecht uit : als een scherpsnijdend vlijm werkte gy 't bedrog uit.

5. Gy houdt meer van 't quaedt , dan van het goede : liever hebt gy onrecht , dan gerechtigheit te spreken.

6. Gy spreekt geern al wat tot verderve strekt : met bedrieglijke tonge.

7. Daerom zal Godt u ganschelijk vernielen : hy zal u wegrukken , en uit uwe wooninge verdrijven : en u uitroeyen uit het land der lévenden.

8. De regtvaardigen zullen 't zien , en bevreesd worden : zy zullen om hem lachen , en zeggen , 9 Zie daer dien mensch , die zijne hulpe niet op Godt stelde :

Maer die betrouwde op de meenigte zijner rijkdommen : en zig sterk maekte op zijne valscheit.

10. Maer ik als een vrugtbare olijfboom in het huis Gods : ik heb mijne hope gesteld op Gods barmhertigheit , voor altoos en in alle eeuwigheit.

11. Ik zal u in der eeuwigheit looven , over 't gene gy gedaen hebt : en ik zal wagten op uwen naem : want hy goed is voor d'oogen uwer heiligen.

LII. PSALM.

Hy klaegt dat de wereld vol ondeugd en godloosheit steekt: en dat'er nauwlijks een deugdlijk mensch te vinden is.

1. *Een onderwijzing van David, op de Mahleth te zingen.*

DE dwaze heeft gezeidt in zijn herte: Daer is geen Godt.

2. Zy zijn bedorven, en afgrijslijk geworden in de boosheden: daer is niemand die goedt doet.

3. De Heer heeft van den hemel uitgezien op de kinderen der menschen: om te zien of'er iemand was, die Godt kende, of die hem zogte.

4. Zy zijn alle afgeweeken, zy zijn te samen onnut geworden: daer is niemand die goedt doet, daer is'er ook niet een.

5. Zullen zy dan tot geen kennisse koomen, alle die ongerechtigheit bedrijven: die mijn volk verslinden als een stuk broods?

6. Zy hebben Godt niet aengeroepen: daer beefden zy van vreeze, alwaer niet te vreezen was.

Want Godt verstrooyt de beenderen der menschenbehagers: zy zijn te schande geworden, want Godt heeft ze versmaedt.

7. Wie zal geven, dat de zaligheid Israëls uit Sion koome! Als Godt de gevangnisse zijns volks zal weggenoomen hebben, dan zal Jakob zig verheugen, en Israël zig verblijden.

LIII. PSALM.

David roept tot Godt, dat hy hem dog van zijne vyanden verlosse: op dat hy zijne goedheit met blijdschap mag looven en danken.

1. *Een*

1. Een onderwijzing van David, onder de Lofzangen te zingen: 2 als die van Ziph aen Saül quamen zeggen: David heeft zig by ons verborgen. 1. Kon. XXIII. 19. en XXVI. 1.

3. **B**Ehoed my, ô Godt, in uwen naem: en doe my regt door uwe kragte.

4. O Godt, verhoor mijn gebedt: luister na de woorden mijns monds.

5. Want de vreemden zijn tegen my opgestaen, en de sterken staen my na het leven: en zy hebben zig Godt niet gesteld voor oogen.

6. Maer zie Godt kooft my te hulpe: en de Heer is de beschermer mijner ziele.

7. Keer het onheil af op mijne vyanden: en verniel ze in uwe waerheit.

8. Willig zal ik u offerhande doen: en ik zal uwen naem looven, Heere, want hy goed is.

9. Want gy hebt my verlost uit alle verdrukkinge: en mijn oog heeft nedergezien op mijne vyanden.

LIV. PSALM.

Hy wenscht van zijne vyanden, en geveinsde vrienden, die hy lang verdragen had, te mogen verlost worden, en zig na een stille eenzaamheit te vertrekken. Hy verfoeyt de geveinsdheit, en betrouwt op Godt.

1. Een onderwijzing van David, onder de Lofzangen te zingen.

2. **O** Godt, verhoor mijn gebedt, en versmaed mijn verzoek niet: 3 luister na my, en verhoor my.

Ik ben zeer bedroefd in mijne bevroedinge: en ik ben ontsteld 4 van de stemme des vyands,
en

en van het aendringen van den quaeddoender.

Want zy leggen my booze stukken op: en zijn vinnig tegen my verstoord.

5. Mijn hert is in my ontroerd: en de schrik des doods heeft my bevangen.

6. Vrees en schroom zijn op my gekoomen: en de duisternis heeft my overdekt.

7. Dan zeide ik, Wie zal my vleugelen als eener duive geven: dat ik mag wegvliegen, en ruste vinden!

8. Zie ik vlugtte verre weg: en vertrok my in de woestijne.

9. Ik verwagtte hem, die my verlosse: van kleinmoedigheid, en van het onweer.

10. Heere, werp ze ten gronde, maek hunne tongen oneens: want ik heb dog boosheit en twist in de stadt gezien.

11. Dag en nagt omringt de boosheit haer op hare mueren: en van binnen is het overlaf. 12. Onregtvaerdigheid,

Woeker en bedrog, laet niet af op hunne straeten.

13. Indien mijn vyand my gescholden had, ik zoude het dog verdragen hebben:

En zoo de gene die my haette, my trotselijk bejégend had, ik had my voor hem mogen wagten.

14. Maer gy, mijn eensgezinde: mijn raedsmán, en bekende vriend.

15. Die met my te samen de zoete spijzen naemt: in het huis Gods wandelden wy met eendragt.

16. Dat de doodt hen overvalle, en dat zy levendig ter helle dalen:

Want het is maer ondeugd in hunne wooningen, in hunnen omgang.

17. Dog

LIV. P. DER PSALMEN. 81

17. Dog ik wil tot Godt roepen : en de Heer zal my behouden.

18. Des avonds, des morgens en des mid-dags , zal ik klagen en uitroepen : en hy zal mijne stemme verhooren.

19. Hy zal mijne ziele in vrede verlossen, van de genen die op my aenkoomen : want zy zijn met hen veele tegen my.

20. Godt zal het hooren, en hy zal ze ver-néderen, die voor alle eeuwen is :

Want daer is geen verandering by hen, en zy vreezen Godt niet. 21 Hy heeft zijne hand uitgestéken tot vergeldinge :

Zy hebben zijn verbond geschonden. 22 Zijn aengezigt is zonder gramfchap, en zijn hert is om my aen te randen :

Zijne woorden zijn zagter dan olie, dog het zijn felle schigten.

23. Werp uwe zorgje op den Heere, en hy zal u voeden : hy zal den regtvaerdigen niet altoos in onrust laten.

24. Maer gy, ó Godt, zult hen nederdrij-ven in den kuil des verderfs.

De bloedgierige en valsche menschen zullen de helft hunner dagen niet halen : maer ik zal, Heere, op u hoopen.

LV. PSALM.

David bidt om hulpe tegen 't geweld der genen, die hem zogten t'onderdrukken, steunende op Gods beloften : waer voor hy Godt dan oock wilt bedanken.

1. Om te zingen, voor het volk, dat nu verre is van het Heilige? David, onder dit opschrift, Als de Vreemden hem vasthielden te Geth. 1 Kon. XXI. 12. F 2. Ont-

2. **O**Ntferm u myner, δ Godt, want de mensch wilt my vertreeden: den ganschen dag bestrijdt en benauwt hy my.

3. Mijne vyanden zoeken my dagelijks te vertreeden: want die my bevegten, zijn meenigvuldig.

4. Wanneer ik voor dien hoogmoed mogt vreezen, zoo zal ik egter op u hoopen.

5. In Godt zal ik roemen op zijn woord, op Godt stel ik mijne hope: ik zal niet vreezen, wat kan dog het vleesch my doen?

6. Dagelijks belasteren zy mijnen handel: alle hunne gedagten zijn om my quaedt te doen.

7. Zy koomen te samen, en loeren heimelijk: zy verspieden mijne gangen.

Gelijk zy op mijn leven uit zijn: 8 zult gy ze voor niet vrylaten? Gy, zult dat volk met gramschap vernielen.

O Godt, 9 Ik heb u mijnen wandel bekend gemaakt: gy hebt mijne traenen gesteld voor uw aenschijn.

Gelijk gy ook beloofd hebt: 10 Dan zullen mijne vyanden te rugge keeren,

In wat dag ik u aenroep: zoo bevind ik dat gy mijn Godt zijt.

11. In Godt zal ik roemen op zijn woord, in den Heere zal ik de belofte prijzen: op Godt stel ik mijne hope, ik zal niet vreezen, wat kan de mensch my doen?

12. Ik heb u beloften gedaen, δ Godt: die ik u tot danklof zal wedergeven.

13. Want gy hebt mijne ziele van de doodt verlost, en mijne voeten van den val: op dat ik behagelijk voor Godt mag wandelen, in het ligt der levenden.

LVI. PSALM.

Hy smeekt om hulpe tegen 't geweld en de listen der vyanden, betrouwende op Gods barmhertigheid en waerheit: met belofte van Godt daer over met danklof te roemen.

1. Om te zingen: Verderf dog niet. Een uitmuntend Gezang van David. Als hy voor Saül vlugtte in den bergkuil. II. KON. XXII. I. en XXIV. 4.

2. **O**ntferm u mijner, ô Godt, ontferm u mijner: want mijne ziel vertrouwt op u. En onder de schaduwe uwer vleugelen zal ik hoopen: tot dat de boosheit voorbygae.

3. Ik zal roepen tot Godt den alderhoogsten: tot Godt, die my veel goeds gedaen heeft.

4. Hy zond van den hemel, en verlostte my: hy maekt ze te schande, die my vertreeden. Godt zond zijne barmhertigheid, en zijne waerheit. 5 En hy trok my uit het midden van 't gebroedt der leeuwen, daer ik sliep geheel verbaefd.

De tanden van die menschen zijn spiesen en pijlen: en hunne tongen scherpe swaerden.

6. Verhef u, ô Godt, boven de hemelen: en uwe heerlijkheit over het gansche aerdrijk.

7. Zy hebben een strik geleidt voor mijne voeten, en zy drukten mijne ziele neder:

Zy groeven een kuil voor my, en zy zijn'er zelf ingevallen.

8. Mijn hert is bereidt, ô Godt, mijn hert is bereidt: ik zal zingen, en lofzang speelen.

9. Wakker op, mijne loovende tonge; wakker op, mijne Psalter en harpe: ik zal opwaken met den dageraedt.

10. Ik zal u danken onder de volkeren, Hec-

re: en ik zal u lofzingen onder de Heidenen.

11. Want uwe barmhertigheid is groot tot aen de hemelen: en uwe waerheit tot aen de wolken.

12. Verhef u, ô Godt, boven de hemelen: en uwe heerlijkheit over het gansche aerdrijk.

LVII. PSALM.

De Profeet bestraft de boosheit der ondeugende menschen, welker ondergang en ellende hy deftig afbeeld: en belooft den regtvaerdigen heil en vreugde.

1. *Om te zingen: Verderf dog niet. Een uitmuntend Gezang van David.*

2. **S**preekt gy waerlijk het gene regt is: oordeelt gy opregt, ô kinderen der menschen?

3. Jae moedwillig doet gy onregt in den lande: uwe handen bestellen ongerechtigheit.

4. De quaeddoenders zijn verkeerd van 's moeders lighaem af: de leugenaers doolen van dat zy gebooren zijn.

5. Hunne woede is gelijk die van een slange: gelijk een doove adder, die hare ooren stopt.

6. Die niet en hoort de stemme der besweerders: nog des tooveraers, die kunstelijk besweert.

7. Godt zal hen de tanden in hunnen mond verbriezelen: de Heer zal de baktanden der leeuwen aen stukken breeken.

8. Zy zullen te niet gaen als water, dat daer henen vloedt: hy heeft zijnen booge gespannen, tot dat zy beswijken.

9. Als een smeltend wasch zullen zy wegvloe-

vloeden: daer valt een vuer op, en zy zien de zonne niet.

10. Eer uwe doornen rijp worden aen den doornstruik: zoo zal hy ze al versch als in toornigheid verflinden.

11. De regtvaerdige zal zig verblijden, als hy de wrake zien zal: hy zal zijne handen waschen in het bloedt des zondaers.

12. En de menschen zullen zeggen, Daer is zeker vergelding voor den regtvaerdigen: daer is voorzeker een Godt, die hen regt doet op der aerden.

LVIII. PSALM.

Hy roept Godt aen tegen de genen, die hem t'onrecht na het leven staen: verzekert zig dat hunne aenslagen zullen verydeld worden, en dankt den Heere voor zijne verlossinge.

1. Om te zingen: Verderf dog niet. Een uitmuntend Gezang van David. Als Saül zond, en zijn huis liet bezetten, om hem te dooden. I. Kon. XIX. II.

2. **V**erlos my, mijn Godt, van mijne vyanden: en beschut my voor de genen, die tegen my opstaen.

3. Verlos my van de quaeddoenders: en help my van de bloedgierige menschen.

4. Want zie zy zijn op mijn leven uit: magtigen vallen op my aen.

5. Niet om mijne misdaedt, nog om mijne schuld, ô Heere: zonder misdaedt heb ik geloopt, en my gedragen.

6. Stae op my te gemoedt, en zie dog: jae gy Heere, Godt der heirkragten, Godt van Israël,

Zie op om alle die volken te bezoeken: ontferm u niet over alle die quaeddoenders.

7. Des avonds koomen zy wederom, en zijn hongerig als honden: en zy loopen rondom de stadt.

8. Zie zy mompelen onder een, en hebben het swaerd op de lippen: wie zoude het dog hooren?

9. Dog gy, Heere, zult hen uilachen: gy zult alle die volken gansch niet agten.

10. Op u stel ik mijne sterkte, want gy Godt zijt mijn beschermer: in de barmhertigheid van mijnen Godt zal my voorkoomen.

12. Godt zal het my vertoonen over mijne vyanden. Edog breng ze niet om 't leven: op dat het mijn volk niet en vergeete.

Maer verstrooyd ze door uwe magt: en verneder ze, Heere mijn beschermer:

13. Om de misdaedt van hunnen mond, en de woorden hunner lippen: en laet ze gevangen worden in hunnen hoogmoedt.

Dat men van hunne lasteringen en leugenen vermelde 14 in den ondergang: breng ze ten onder in uwe gramschap, dat zy te niet gaen.

Zoo zullen zy weeten, dat Godt heerscht over Jacob: en tot over d'uiteinden der aerde.

15. Des avonds zullen zy wederkoomen: en hongerig zijn als honden: en zy zullen rondom de stadt loopen.

16. Herwaers en derwaers zullen zy loopen, om op te eeten, en als zy niet verzaedt worden zullen zy morren.

17. Maer ik zal zingen uwe magt, en 's morgens roemen uwe goedertierenheit:

Om dat gy mijn beschermer geworden zijt, en mijne toevlugt in den dag mijner benaudheit.

18. Mij-

18. Mijn helper, ik zal u lofzingen, want gy Godt zijt mijn beschermer: mijn Godt, mijne barmhertigheid.

LIX. PSALM.

Het volk des Heere bidt om hulpe tegen d' Edomieten, en andere vyanden: beklaegt zijne rampen, en belooft zig door Gods krachtigen bystand de verwinninge.

1. Om te zingen, voor die veranderd. zullen worden. Een uitmuntend Gezang van David, tot onderwijzinge. 2 Als by Mesopotamien van Syrien, en Sobal in brande stak: en als Joab wederkeerende, twaelf duizend Edomieten versloeg in het Soutedal.

3. **O** Godt, gy had ons verstootten, en ons verwoest: gy waert vertoornd, dog gy zijt ons genadig geworden.

4. Gy hebt het aardrijk doen beven, en ontroerd: genees zijne breuken, want het is aen 't waggelen.

5. Gy hebt uw volk harde dingen doen zien: gy gaeft ons een rauwen wijn te drinken.

6. Dog gy hebt een teken gesteld, den genen die u vreezen: op dat zy den booge mogen ontvlugten.

Op dat uwe beminden verlost worden. 7 Help met uwe regterhand, en verhoor my.

8. Godt heeft het gesproken in zijn Heiligdom: ik zal vroolijk zijn, en zal het land van Sichem deilen, en het dal der veldhutten zal ik meeten.

9. Mijn is Galaad, en mijn is Manasses: en Ephraim mijne sterke vesting.

Juda is mijn Vorstendom: 10 Moab het vat mijner hope.

11. Ik zal Edom den voet op den nek zetten: de Vreemdelingen zijn my onderworpen.

12. Wie zal my brengen in die vaste stadt? Wie zal my tot in Edom voeren?

13. Zult gy 't niet doen, ô Godt, die ons verstootten hadt: zult gy, ô Godt, niet uittrekken met onze legers?

12. Geef ons bystand in den noodt: want der menschen hulp is ydel.

15. Met Godt zullen wy kloeke daden doen: en hy zal onze verdrukkers te niet brengen.

LX. PSALM.

David zugt tot Godt, om uit een langdurige ballingschap verlost te worden: op dat hy hem, in zijne heilige Wooninge, mag lofzingen en aenbidden.

1. Om te zingen, onder de Lofzangen van David

2. **O** Godt, verhoor mijn gesmeek: neem agt op mijne bede.

3. Van d'uiterste gewesten riep ik tot u, als mijn hert in angst was: gy hebt my gevoerd op een hooge rotse.

Daer hebt gy my geleidt, 4 want gy waert mijne hope: mijn sterke toorn tegen den vyand.

5. Ik zal woonen in uwe Tente in der eeuwigheit: onder de schaduwe uwer vleugelen zal ik veilig blijven.

6. Want gy, mijn Godt, hebt mijn gebedt verhoord: gy hebt het erfdeel gegeven, den genen die uwen name vreezen.

7. Gy zult dagen toedoen tot des Konings dagen: dat zijne jaren dueren van geslagte tot geslagte.

8. Hy

8. Hy blijft eeuwiglijk voor Gods aenschijn : wie zal zijne barmhertigheid en waerheit zoeken ?

9. Zoo zal ik uwen name lofzingen, eeuwiglijk en altoos : op dat ik mijne beloften betale van dag tot dage.

LXI. PSALM.

Van d'onderwerpinge der ootmoedige ziele aen Godt. Haer heil en zaligheid is geheel daer in gelegen, dat zy den Heere onderdanig zy, en op hem betrouwe.

1. Een Zang van David, om te zingen, voor Idithun.

2. **Z** Al mijne ziel zig niet op Godt verlaten ? Want van hem kooft mijne zaligheid.

3. Want hy is dog mijn Godt, en mijn heiland : hy is mijn beschermer, ik zal niet meer ontroerd worden.

4. Hoe lange valt gy aen op eenen mensch, en zoekt hem alle om te brengen : gelijk een hangenden wand, en een omvallende muer ?

5. Zy dagten slegs om mijne waerdigheid te dempen, ik liep dorstig weg : zy spraken my schoon met den mond, en vervloekten my in het herte.

6. Edog, mijne ziele, wees Gode onderdanig : want van hem is mijne verwagting.

7. Want hy is dog mijn Godt, en mijn heiland : hy is mijn beschermer, ik zal niet ontroerd worden.

8. In Godt is mijn heil, en mijne glorie : Godt is mijne sterkte, en op Godt is mijne hope.

9. Hooft op hem, alle gy volkeren, stort

uwe herten voor hem uit : Godt is altoos onze helper.

10. Dog de kinderen der menschen zijn maer ydelheit : der menschen kinderen zijn leugenagtig : zy weegen in de schaele ligter dan ydelheit, zoo meenig als'er is.

11. Betrouwt dog niet op onrecht, en tragt na geen roove : zoo u de rijkdom toevloedt, stelt'er dog uw herte niet op.

12. Eens heeft Godt gesproken, en deze twee dingen heb ik gehoord, dat de magt aen Godt toebehoort, 13 en u, Heere, de barmhertigheid : en dat gy eenyder beloonen zult naer zijne werken.

LXII. PSALM.

David vertroost zig in zijne ballingschap, Godt loovende en biddende. Te vergeefs poogen de menschen ons te hinderen, als de Heer ons wilt behoeden.

1. *Psalm van David: als hy in de woestijne van Idumeën was.*

2. **O** Godt, zy zijt mijn Godt : tot u waak ik van den vroegen morgen.

Mijne ziel dorst na u : en mijn vleesch met groot verlangen.

3. In dit woeste, wild en dorre land, zoo vertoon ik my voor u in het Heiligdom : om uwe magt en uwe heerlijkheit t'aenschouwen.

4. Want uwe goedertierenheit gaet alle leven te boven : mijne lippen zullen u lofzingen.

5. Zoo zal ik u looven mijn leven lang : en in uwen naem zal ik mijne handen opheffen.

6. Zoo zal mijne ziel als met bloem en lekkernye verzadigd worden : en met vroolijke lippen

lippen zal mijne mond u looven.

7. Als ik op mijn bedde uwer indagtig ben, van 's morgens vroeg zal ik op u denken: 8 want gy zijt mijn helper.

En ik zal my verheugen onder de schaduwe uwer vleugelen: 9 mijne ziel is aen u gehegt: uwe regterhand ondersteunt my.

10. Maer zy staen my te vergeefs na het leven, zy zullen onder d'aerde dalen: 11 zy zullen in het sward vallen, en den vosfen ten roove worden.

12. Maer de Koning zal zig in Godt verblijden; alle die by hem sweeren, zullen zig beroemen: om dat de mond der qualijkspreekers gestopt is.

LXIII. P S A L M.

Hy bidt Godt om bystand, en verlossinge van de listen en 't geweld der quaedwilligen: en met betrouwen aengedaen, veragt hy hunne ydele betragtingen.

1. Een Zang van David, om te zingen.

2. **V**erhoor, ô Godt, mijn gebedt, als ik u smecke: verlos mijne ziele van de vreeze des vyands.

3. Gy hebt my beschermd voor de samenrottinge der quaeddoenders: voor de meenigte der genen, die boosheit werken.

4. Die hunne tongen slijpen als een sward: die de bittere woorden als een booge spannen, 5 om den onnoozelen in 't heimelijk te schieten.

6. Schielijk zullen zy hem schieten, zonder iets te vreezen: zy hebben zig gesterkt in hunne booze aenslagen.

Zy

Zy overleggen hoe zy strikken zullen spannen: en zeggen, Wie zal ze zien?

7. Zy zoeken snoode treeken op: en slooven zig uit door het onderzoeken.

De mensch gaet in de diepte zijns herte: 8 dog Godt zal verhéven worden.

Hunne schigten zijn geworden als kinderpijen: 9 en hunne tongen zijn tegen hen aen-gekeerd.

Al die ze zagen, wierden verbaefd: 10 eenyder wierd met vreeze bevangen.

En zy zeiden, Dat heeft Godt gedaen: en verstonden dat het zijn werk was.

11. De regtvaerdige zal zig in den Heere verblijden, alle die opregt van herte zijn.

LXIV. PSALM.

Dat Godt allen roem en lof waerdig is, om den zegen, waer mede hy zijn volk begunstigt, en dien hy allenthalven over hen doet vloeden.

1. Een Psalm van David, om te zingen. Gezang van Jeremias en Ezechiël, voor het volk dat overgevoerd wierd, als zy gingen vertrekken.

2. **O** Godt, in Sion moet men u lofzingen: en in Jerusaleem zal men u belofte betalen.

3. Verhoor mijn gebedt: alle vleesch zal tot u koomen.

4. De misdaden hebben d'overhand over ons genoomen: dog gy zult ons onze zonden vergéven.

5. Zalig, dien gy verkooren, en opgenoomen hebt: die wonen zal in uwe hofzaelen.

Wy zullen verzaedt worden door de goederen uws huis: heilig is uwe tempel, 6 en wonderbaer in gerechtigheit. Ver-

Verhoor ons, ô Godt onze heiland: gy die de hope zijt van alle d'uiteinden der aerde, en van die verre in de zee zijn.

7. Die de bergen vastzet door uwe kragte, en met magt zijt toegerust: 8 die de holle zee beroert, en 't gedruisch harer golven.

De volkeren zullen verbaesd worden, 9 en die aen d'uiterste palen wonen, zullen vreezen voor uwe wondertékenen: daer de dag op, en onder gaet, zult gy 't al vroolijk maken.

Gy bezoekt d'aerde, en bevogtigt ze milde-lijk: gy vult ze op met rijke vrugten.

De beeken Gods zijn met wateren vervuld, gy bereidt hen spijze: want aldus word d'aerde toebereidt.

11. Vervul hare ploegvoiren met vogtigheit, vermeenigvuldig haer gewas: door de regendruppelen zal zy vroolijk groeyen.

12. Gy zult den omkring des jaers van uwe goedertierenheit zégenen: en uwe velden zullen met vrugtbaerheit vervuld worden.

13. De wildernis zal schoon en vet worden: en de heuvelen zullen met vroolijkheit omringd staen.

14. De kudden der schapen zullen wel bekleedt zijn, en de vlakke landen zullen overvloeden van tarwe: men zal'er juichen, en vroolijk zingen.

LXV. PSALM.

De Profeet wakkert in dit voortreffelijk Gezang alle volkeren aen tot den lof des Heere, wegens de weldaden zoo aen zijn volk, als aen hem in 't bezonder bewézen: hy belooft Gode aengename offerhanden, en toont een innerlijke dankbaerheit.

1. *Een Zanggedigt van de wederopstandinge.*

Juicht Gode alle de wereld : 2 zingt ter cere van zijnen naem , laet uwe tong zijnen lof vermelden.

3. Zegt tot Godt , Heere , hoe wonderbaer zijn uwe werken ! Uwe vyanden zullen bedroogen staen , voor de grootheid uwer kragt.

4. Alle de wereld aenbidde u , en zinge u lof : dat zy uwen naem een lofzang zingen.

5. Koomt , en beziet de werken Gods : die zoo wonderbaer is in zijnen raedt , over de kinderen der menschen.

6. Die de zee veranderd heeft in 't drooge , dat zy droogs voets gingen door den vloedt : des wy ons in hem verblijden.

7. Die heerscht door zijne magt in eeuwigheit , wiens oogen zien op de volkeren : dat zig de wederspannigen niet en verheffen.

8. Looft , gy volkeren , onzen Godt : en laet den klank van zijnen lof dog hooren.

9. Die mijne ziele het leven bewaerd heeft : en die mijne voeten niet en liet omfwikken.

10. Want gy , ô Godt , hebt ons beproefd : door het vuer hebt gy ons gelouterd , gelijk het zilver gelouterd word.

11. Gy hadt ons in den strik gebragt , en fware lasten op onzen rugge geleidt : 12 gy hadt de menschen ons boven 't hoofd gesteld.

Wy zijn door vuer en water gegaen : dog gy hebt'er ons uitgevoerd tot verquikkinge.

13. Ik zal met brandoffers gaen in uw huis : ik zal u mijne beloften betalen : 14 Die mijne lippen hebben toegezeidt :

En die mijne mond gesproken heeft , in mijne bedruktheit.

15. Vette brandoffers zal ik u opdragen ,
met

met den rook van rammen: offen en bokken zal ik ten offer slagten.

15. Koomt, hoort toe, gy alle die Godt vreeft: en ik zal u vertellen, hoe groote dingen hy mijne ziele gedaen heeft.

17. Tot hem heb ik met mijnen mond geroepen: en ik heb hem verhéven met mijne tonge.

18. Had ik onregt beoogd in mijn herte: zoo zoude de Heer my niet verhoord hebben.

19. Daerom heeft Godt my verhoord: en hy heeft geluisterd na de stemme mijns smeekens.

20. Geloofd zy Godt, die mijn gebedt niet verstootten heeft: en zijne barmhertigheid van my niet afgetrokken.

LXVI. PSALM.

Hy bidt dat Godt zig overal bekend make, en zijnen roem en heiligen dienst verbreide door de geheele wereld.

1. *Een Zangdigt van David, onder de Lofzangen te zingen.*

2. **G**odt zy ons genadig, en geeve ons zijnen zegen: hy beschijne ons met zijn aenschijn, en toone ons genade.

3. Op dat wy uwen weg op der aerde kennen: en uwe zaligheid onder alle volken.

4. Dat de volken, ô Godt, u looven: dat alle volken u eere geven.

5. Laet de volkeren blijde zijn, en zig verheugen: want gy oordeelt de volken in gerechtigheit, en bestiert de geslagten op der aerde.

6. Dat de volken, ô Godt, u looven: dat alle volken u eere brengen. 7 D'aerde heeft hare vrugt gegéven. Godt

Godt wil' ons zégenen, onze Godt, 8 Godt wil' ons zegenen: en men vreeze hem tot het uiterste der aerde.

LXVII. PSALM.

De Profeet vertoont, onder d'afbeeldinge der verlossinge uit Egyptenland, de verwinningen en de zegenpralinge van CHRISTUS en zijne Kerke. Gebedt voor de H. Kerke tegen hare bestrijders.

1. Een Zangdigt van David, om te zingen.
  2. **G**odt staet op, dat zijne vyanden verstoord worden: en dat zy vlugten, die hem haten, voor zijn aenschijn.
  3. Dat zy verdwijnen, gelijk de rook verdwijnt: gelijk het wasch voor het vuer verfmelt, zoo moeten de boozen vergaen voor Gods aengezichte.
  4. En de regtvaerdigen moeten vroolijk zijn, en zig verheugen voor Gods aenschijn: en met blijdschap hun genoegen neemen.
  5. Zingt Gode, lofzingt zijnen name: maect hem den weg gereedt, die daer opklimt op den avond, wiens naem is HEERE.
- Verheugt u in zijn aenschouwen, zy zullen verbaesd worden van zijn aengezichte: 6 die der weezen vader is, en der weduwen regter.
- Godt is in zijne heilige plaetse: 6 Godt die d'eendragtigen in een huis doet woonen.
- Die de gevangenen met kragte uitvoert: dog ook de wederspannigen laet blyven in naere plaetsen.
8. O Godt, als gy vooruitgingt voor uw volk: als gy doortrokt door de woestijne:
  9. Zoo daverde het aerdriek, jae ook de hemelen

melen drupten voor het aenschijn van den Godt van Sinai: voor het aenschijn van den Godt van Israël.

10. Een gunstigen regen zond gy, ô Godt, over uw erfdeel: het was dorre geworden, maer gy hebt het verquikt.

11. Dat uwe kudde daer in zoude woonen: gy Godt hebt het door uwe goedertierenheit den armen bereidt gemaekt.

12. De Heer gaf haer het woord, die de blijde tijdinge bragten met groote meenigte:

13. De Koning der heyrkragten van zijn alderlieffte volk, geeft zijn schoone huisgezinden buit te deilen.

14. Wanneer gy legt en slaept in 't midden der lootinglanden, zult gy zijn als duiven met zilverblinkende véderen: en welker vleugelen op den rugge glinsteren als helder goudt.

15. Als de Hemelkoning de koningen dezelandes verdreef: zoo wierd het witblinkend, als de sneeuw op Selmon. 16 De berg Gods is een vette berg:

Het is een vrugtbare, een vette berg: 17 wat denkt gy dan op vrugtbare bergen?

Op dien berg behaegt het Godt te woonen: ook zal de Heer daer altoos woonen.

18. De wagenen Gods zijn meenigduizenden, met duizenden van blijde benden: de Heer was met hen in Sina, in de heilige plaetse.

19. Gy klomt op in het hooge, gy naemt de gevangenen mede: gy hebt giften ontvangen onder de menschen;

Ook die niet en geloofden dat Godt de Heer daer woonde.

20. Geloofd zy de Heer ten allen dage:
 G Godt

Godt die onze heiland is, zal onzen weg voor-
spoedig maken.

21. Onze Godt, is een Godt die zaligmaekt:
en 't is des Heere Gods, uit de doodt te trek-
ken.

22. Edog Godt zal zijnen vyanden het hoofd
aen stukken breeken: den hoogen kruin der
genen, die daer voordvaren in hunne zonden.

23. De Heer heeft gezeidt: Uit Basan zal
ik ze doen wijken: ik zal ze doen wijken uit
de diepte der zee.

24. Dat uwe voet zig verwe in het bloedt
der vyanden: jae ook de tong uwer honden.

25. Zy hebben, ô Godt, uwe gangen ge-
zien, de gangen van mijnen Godt: van mijn-
nen Koning, die daer is in 't Heiligdom.

26. Vooruit gingen de Vorsten, vergezeld
met de zangspeelders: in 't midden der jonge
maegden, die op trommelen speelden.

27. Looft Godt den Heere in de vergade-
ringen: gy die uit Israël zijt voordgesprooten.

28. Daer was de kleine Benjamin, opge-
toogen in den geest:

De vorsten van Juda hunne leidsmannen, de
de vorsten van Zabulon, de vorsten van Neph-
tali.

29. Beveel, ô Godt, aen uwe kragte: be-
vestig, ô Godt, het gene gy in ons gewerkt
hebt.

30. Om uwen Tempel te Jerusaleem, zul-
len de koningen u giften opdragen.

31. Bestraf de wilde rietbeesten, die stie-
ren met een hoop kalveren vergaderd: op dat
zy de genen die beproefd zijn, zouden uitdrij-
ven om het geld.

Verstrooyd de volkeren, die oorlog zoe-
ken:

ken: 32 daer zullen gezanten uit Egypten koomen: Moorenland zal zig haesten om de handen tot Godt uit te steeken.

33. Koningrijken der aerde zingt voor Godt: zingt lof den Heere,

Zingt lof aen Godt. 34 Die daer steigt op den hoogsten hemel, aen het oosten:

Zie hy zal zijne stemme kragtelijk doen hooren. 35 Geeft Gode roemlof: zijne heerlijkheit is over Israël, en zijne magt in de wolken.

36. Wonderbaer is Godt in zijne heilige plaetsen, de Godt van Israël: hy zal zijnen volke kragt en sterkte geven: geloofd zy Godt.

LXVIII. PSALM.

Hy beschrijft zijnen erbarmelijken staet, en het ongerechtig geweld zijner vyanden, die hem om den yver voor d'eere van Gods huis vervolgden: bidt om bystand en verlossinge, voorziet het onheil der boozen, en verheugt zig over 't heil van Sion, dat is, der heilige Kerke. Deze Psalm staet bezonderlijk op CHRISTUS.

1. *Van David, om te zingen, voor die veranderen.*

2. **B**Ehoud my, ô Godt: want de wateren zijn tot aen mijne ziele gekoomen.

3. Ik ben gezonken in een modderpoel, daer geen vaste grond is:

Ik ben in een diepe zee geraekt, en het onweer overstroomt my.

4. Ik ben vermoeyd van roepen, mijne keel is heesch geworden: mijne oogen beswijken, terwijl ik hoope op mijnen Godt.

5. Zy zijn vermeenigvuldigd boven de hayren mijns hoofds, die my haten zonder reden:

Mijne vyanden , die my t'onregt vervolgen ,
zijn versterkt. Toen moest ik betalen , het gene
ik niet geroofd had.

6. O Godt, gy kent mijne dwaesheit : en
mijne misdaden zijn voor u niet verborgen.

7. Laet zy over my niet beschaemd worden,
die op u wagten, Heere, Heere der heyrkrag-
ten :

Laet zy over my niet te scharde staen, die
u zoeken, Godt van Israël.

8. Want om u is 't dat ik versmaedheit lij-
de: en dat mijn aengezigt met schaemte bedekt
is.

9. Ik ben mijnen broederen als vreemd ge-
worden: en een uitlander den kinderen mijnes
moeders.

10. Want de yver uws huis heeft my ver-
flonden: en de versmadingen der genen die u
smaeden, zijn op my gevallen.

11. En ik beweende mijne ziele al vastende:
dog 't is my tot een smaedt geworden.

12. En ik bekleedde my met een hayren
kleedt: dog ik ben hen tot een spot geworden.

13. Die in de poorten zaten, spraken my
tegen: en de wijndrinkers zongen liedjes van
my.

14. Dog ik wend mijn gebedt tot u, Heere:
't is tijdt, ô Godt, om gunst te doen.

Verhoor my naer de grootheit uwer genade:
naer uwe trouwe, en zalige hulpe.

15. Trek my uit het slijk, dat ik niet en
verzinke: verlos my van de genen die my ha-
ten, en uit de diepte der wateren.

16. Dat my de watergolven niet en ver-
fwelgen, nog de diepte my verslinde: en dat
de put zijnen mond boven my niet en fluite.

17. Ver-

17. Verhoor my Heere, want uwe barmhertigheid is goedertiere: naer de meenigte uwer erbarmingen, zie dog op my.

18. En keer uw aenschijn niet af van uwen dienaer: want ik ben in angst, verhoor my haestelijk.

19. Neem agt op mijne ziele, en maek ze vry: om mijner vyanden wille verlos my.

20. Gy weet mijne versmaedheit, mijne schande, en schaemte:

21. Zy zijn voor uwe oogen, allen die my verdrukken. Smaedt en ellende heeft mijn hert afgewagt:

En ik wagtte of iemand meedoogen zoude hebben, dog daer was'er geen; en die my zoude troosten, dog ik vond'er geen.

22. En zy gaven my galle tot spijs: en in mijnen dorst gaven zy my edik te drinken.

23. Hunne disch moet hen tot een strik worden, tot vergeldinge: en tot een struikelsteen.

24. Laet hunne oogen verdonkerd worden, dat zy niet en zien: en buig hunne rugge altydt krom.

25. Stort uwe gramschap over hen uit: en de verbolgentheit uws toorns grijpe ze.

26. Dat hunne wooning verlaten worde: en dat in hunne woonplaetsen niemand woone.

27. Want zy hebben vervolgd, dien gy geslagen hebt: en boven de smerte mijner wonden hebben zy nog bygevoegd.

28. Laet ze boosheit by hunne boosheit voegen: en laet ze niet koomen tot uwe regtvaerdigheid.

29. Dat zy uitgevaegd worden uit het boek der levenden: en met de regtvaerdigen niet worden aengeschréven.

30. Ik ben arm, en ellendig: uwe zalige hulp, ô Godt, zal my beschermen.

31. Ik zal den name Gods met lofzang roemen: en met danklof zal ik hem hoog verheffen.

32. En dit zal den Heere behagen, meer dan een jong kalf, dat hoornen en klauwen heeft.

33. Dat het d'armen zien, en zig verblijden: zoekt Godt, en uwe ziel zal leven.

34. Want de Heer verhoort de armen: en zijne gevangenen verſmaedt hy niet.

35. Dat hem looven hemel, aerde en zee: en alle dieren, die zig daer in roeren.

36. Want Godt zal Sion behouden: en de ſteeden van Juda zullen gebouwd worden:

En zy zullen daer wonen, en het erffelijk bezitten.

37. En de nakoomelingen zijner dienaren zullen het beërven: en die zijnen naem liefhebben, zullen'er in wonen.

LXIX. PSALM.

David bidt om vaerdige hulpe, en dat de quaeddoenders mogen beſchaemd, en de godvrugtige menſchen verheugd worden: hy belijdt voor Godt zijne armoede.

1. *Zang van David, om te zingen. Ter gebeugeniffe, dat de Heer hem behouden had.*

2. **O** Godt, zie op tot myner hulpe: Heere, haeft u om my te helpen.

3. Dat zy beſchaemd, en te ſchande worden, die my na het leven ſtaen:

4. Dat zy te rugge wijken, en zig ſchamen, die my quaedt willen:

Dat

Dat zy ſchielijk met ſchaemte te rugge keeren, die tegen my zeggen, Juich, juich.

5. Laet zy verheugd en blijde zijn op u, allen die u zoeken: en dat zy altijd zeggen, die uw heil beminnen: Hooggelooft zy de Heere.

6. Dog ik ben arm en behoeftig: ô Godt, koom my te hulpe.

Gy zijt mijn helper, en mijn verlosser: Heere, vertoef niet.

LXX. PSALM.

Hy gedenkt aen alle de gunsten en weldaden, die Godt hem van jongs af beweezen heeft: en bidt dat hy hem in zijne oude jaren niet en verlate: met toezegginge van lof en dankbaerheit.

1. *Zang van David. Van de kinderen Jonadabs, en d'eerste gevangenen.*

Op u, Heere, heb ik gehoopt: laet my nimmermeer beſchaemd worden. 2. Bevrijd my, en verlos my, door uwe regtvaerdigheid:

Neig uw oore tot my, en behoud my.

3. Wees my tot een beſchermenden Godt, en tot een vaſte burgt, om my te behouden:

Want gy zijt mijne vaſtigheit, en mijne toevlugt.

4. Mijn Godt, trek my uit de hand des quaeddoenders: en uit de hand des genen, die tegen de wet, en met geweld te werk gaet.

5. Want gy, Heere, zijt mijne verwagting: mijne hope, ô Heere, van mijne jonkheit aen.

6. Op u heb ik geſteund van 's moeders lighaem af: van uit den buik mijns moeders zijt gy mijn beſchermer.

7. Van u is 't dat ik altijd zinge : ik ben voor veelen geworden als een wonder , dog gy zijt mijne sterke bystand.

8. Laet mijnen mond met lof vervuld worden , op dat ik zinge uwe heerlijkheit : allen dagen uwe grootheit.

9. Verwerp my niet in mijne oude jaren : als mijne kragt vergaen zal , zoo verlaet my niet

10. Want mijne vyanden spreekten tegen my : en die op mijn leven uit waren , hebben met elkanderen raedt gehouden :

11. Zeggende : Godt heeft hem verlaten , vervolgt en grijpt hem aen : want daer is niemand , die hem verlosse.

12. O Godt , wijk niet van my af : Godt zie op tot myner hulpe.

13. Dat zy beschaemd worden , en te niet gaen , die mijne ziele bestrijden : dat zy met ſmaect en ſchande overdekt worden , die my quaedt zoeken.

14. Maer ik zal altijd hoopen : en ik zal by al uwen lof nog toedoen.

15. Mijne mond zal uwe regtvaerdigheit verkundigen : uwe zalige hulpe al den dag.

Hoewel ik het getal niet en weete , zoo zal ik dog ingaen in de kragtdadigheden des Heere : 16 uwer gerechtigheit alleen zal ik , ô Heere , gedenken.

17. Gy Godt hebt my van mijne jeugd op onderwézen : en tot nu toeverkundig ik uwe wonderheden.

18. En tot mijne oude en grijze jaren , ô Godt , verlaet my niet :

Tot dat ik uwen erm verkundige aen alle geslagten die nog koomen zullen.

19. Uwe magt , en uwe regtvaerdigheit , ô Godt ,

Godt, tot in het alderhoogste: groote dingen, die gy gedaen hebt. O Godt, wie is uws gelijk?

20. Hoe veele en smertelijke quellingen hebt gy my doen beproeven: dog gy keert, en doet my wederléven, en haelt my weder op uit den afgrond der aerde.

21. Gy hebt my uwe grootdadigheid vermeenigvuldigd: en wederkeerende hebt gy my getroost.

22. Ook zal ik uwe waerheit voor u met zangtuig looven: ô Godt, ik zal u lofzingen op de harpe, gy Heilige van Israël.

23. Mijne lippen zullen vroolijk zijn, als ik u zal zingen: en mijne ziel, die gy verloft hebt.

24. Jae mijne tong zal al den dag van uwe regtvaerdigheid spreken: als zy zullen beschæemd, en te schande staen, die my quaedt zoeken.

LXXI. PSALM.

Onder d'afbeeldinge van het rijke van Salomon, voorzeit by dat het rijk van CHRISTUS zal regtvaerdig, vreedzaam, bloeyend en gezégend zijn: en dat by het door de geheele wereld zal verbreiden.

1. Zang. Op Salomon.

2. **O** Godt, geef den Koning uw oordeel: en uwe gerechtigheit des Konings zoone.

Op dat hy uw volk mag oordeelen met regtvaerdigheit: en uwe armen met een regt vonnisse.

3. Dat de bergen vrede brengen voor het volk: en de heuvelen gerechtigheit.

G 5

4. Hy

4. Hy zal aen d'armen van het volk regt doen, en de kinderen der armen verlossen: en den verdrukker zal hy vernéderen.

5. En hy zal blijven met de zon, en met de mane: van geslagte tot geslagte.

6. Hy zal afdalen als een regen op het veld: en gelijk waterdruppelen, die het land bevoigten.

7. De regtvaerdigheid zal opgaen in zijne dagen, en een overvloedige vrede: tot dat de maen zal weggenomen worden.

8. En hy zal heerschen van d'eene zee tot aen d'andere: en van den Vloedt af tot aen 't einde der aerde.

9. De Mooren zullen voor hem nedervallen: en zijne vyanden zullen d'aerde kussen.

10. De koningen van de zee, en d'eilanden, zullen geschenken brengen: de koningen van Arabien, en van Saba, zullen hem giften dragen.

11. En alle koningen der aerde zullen hem aanbidden: alle volkeren zullen hem dienen.

12. Want hy zal den armen verlossen van den magtigen: en den verdrukten, die geen helper had.

13. Hy zal medoogen hebben met den armen en hulpeloozen: en de zielen der armen zal hy behouden.

14. Van woeker en onregt zal hy hunne zielen verlossen: en hunne naem zal dierbaer zijn voor zijne oogen.

15. En hy zal leven, en men zal hem van het goudt van Arabien geven: en zy zullen altydt wegens hem bidden, al den dag zullen zy hem zegenwenschen.

16. En het koorn zal vast in d'aerde staen, boven

boven op de bergen, des zelfs gewas zal opschieten boven dat van Libanon: en die van de stadt zullen bloeyen als het gras der aerde.

17. Zijne naem zy geloofd van eeuwe tot eeuwe, zoo lang de zonne duert, blijft zijne naem:

En door hem zullen alle de geslagten der aerde gezégend worden, alle de volkeren zullen zijne grootheit roemen.

18. Geloofd zy de Heer, de Godt van Israël: die alleen wonderbare dingen doet.

19. En geloofd zy eeuwiglijk de naem zijner heerlijkheit: en het gansche aardrijk moet vervuld worden met zijne glorie. Amen, amen.

20. *Hier eindigen de Lofzangen van David, Zoone van Jesse.*

LXXII, PSALM.

Van de bekooringe der regtvaerdigen, als zy in hunne verdrukkinge zien op den voorspoedt der godloozen. Zy moeten in dien strijdt zig troosten, en te vrede stellen, door het bemerken van 't einde der goeden en quaden, en der belooninge die eenyder te verwagten staet. Zoo doet de Profeet alhier, met tederlijke beweegingen zijns herte.

1. *Zang van Asaph.*

HOe goed is Godt tot Israël, den genen die opregt van herte zijn!

2. Dog mijne voeten hadden byna gestruikeld: en mijne treden waren schier aen 't slibberen.

3. Want het verdroot my over d'ondeugenden: als ik zag dat het den quaeddoenders welging.

4. Want

4. Want zy hebben geen agterdenken op de doodt : maer staen vast in gezondheid.

5. Zy hebben geen deel in de menschelijke lasten : en worden met d'andere menschen niet gegeeffeld.

6. Daerom heeft hen de hoovaerdy bevangen : zy zijn overdekt met hunne ondeugd en godloosheit.

7. Hunne boosheit dringt op als uit het vet : zy volgen slegs den lust huns herte.

8. Zy denken , en zy spreken maer ondeugd : zy spreken hoog van snoode dingen.

9. Zy voeren hunnen mond tot in den hemel : en hunne tong wandelt d'aerde langs.

10. Daerom keert zig mijn volk daer henen : ziende dat het hen dagelijks vol op is.

11. Des zeggen zy : Hoe zoude Godt dit weeten : en zoude'er ook wel kennis zijn by den Alderhoogsten ?

12. Zie daer die ondeugende menschen : en 'tgaet hen wel in de wereld, en zy worden rijk.

13. Heb ik dan , zeide ik , te vergeefs mijn herte gereinigd : en onder d'onnoozelen mijne handen gewasfchen ?

14. Daer ik dog dagelijks gegeeffeld ben , en mijne kasting van 's morgens vroeg aenvangt ?

15. Zoo ik zeide , dat ik aldus wil spreken : zie zoo heb ik het geslagte uwer kinderen veroordeeld.

16. Ik dagt dan , hoe ik dit verstaen zoude : dog het was een moeylijke zaek voor my.

17. Tot dat ik inging in Gods heiligdom : en dat ik agte nam op hun uiterste.

18. Waerlijk gy hebt ze op het glibberige gezet : gy hebt ze nedergeworpen , als zy verheven wierden.

19. Hoe

19. Hoe zijn zy te niet geraekt, hoe fchielijk zijn zy verdweenen ! zy gaen ten onder door hunne boosheit.

20. Gelijk een droom der genen die ontwaken : zoo zult gy , Heere , hunne vertooning in uwe stadt te niet doen.

21. Mijn hert was ontstéken , en mijne nieren waren ontroerd : 22 ik was gansch vernéderd , en onweetend.

23. Als een dom dier ben ik by u geworden , dan egter houd ik my altijd aen u.

24. Gy hebt my by de rechterhand gevat , en geleidt naer uwen wille : en met heerlijkheit hebt gy my opgenoomen.

25. Want wat heb ik in den hemel : en wat wensch ik op der aerde , buiten u ?

26. Mijn vleesch en mijn hert beswijken : ô Godt mijns herte , en mijn deel , ô Godt , in der eeuwigheit.

27. Want zie , die van u afwijken , zullen vergaen : alle die tegen u hoereeren , zult gy te niet doen.

28. Dog my is het goed Godt aen te hangen , mijn betrouwen te stellen op Godt den Heere :

Dat ik al uwen roem verkundige in de poorten der dogter van Sion.

LXXIII. PSALM.

De Profeet klaegt over den godloozen handel der vyanden Gods , die zy tegen zijnen Tempel , en tegen zijn volk bedréven hebben : hy bidt om hulpe volgens de goedheit , die Godt den zijnen voortijds bewézen heeft : gelijk hy die ook naer zijn vermoogen , 't welk hy deftig beschrijft , ligtelijk geven kan.

I. Onder-

1. *Onderwijzing van Asaph.*

WAerom, ô Godt, verstoot gy ons zooganschelijk? Hoe is uwe toorn dus vergramd op de schapen uwer weide?

2. Wees gedagtig uwer vergaderinge, die gy van den beginne af bezéten,

Die gy u ten erfdeel vrygekogt hebt: des bergs Sion, waer op gy uwe woonplaetse genoomen hebt.

3. Hef uwe handen op tegen hunne moedwilligheden, die niet ophouden: tegen den vyand, die zoo veel quaeds in het Heilige gedaen heeft.

4. Zy die u haten, hebben zig beroemd in 't midden uwer Feestplaetse.

5. Zy hebben hunne tekenen onbefuisdelijk ten toon gesteld, als van boven op de poorten.

6. Gelijk het hout in de bosschen, zoo hebben zy des zelfs deuren gesamenderhand met bijlen aen stukken geslagen: met bijlen en hammers hebben zy die nedergeworpen.

7. Zy hebben uw Heiligdom in brand gestookten: zy hebben de Wooninge uws naems ten gronde toe ontheilgd.

8. Zy hebben in hun herte gezeidt, al hun geslagt te samen: Laet ons alle Gods Heiligdagen doen ophouden op der aerde.

9. Wy zien onze tekenen niet, daer is nu geen Profeet: en niemand onderwijft ons meer.

10. Hoe lang, ô Godt, zal de vyand smaedden? Zal de tegenstrijder uwen naem tergen zonder einde?

11. Waerom keert gy uwe hand af: en laet gy uwe regterhand niet eens uit uwen boezem?

12. Daer

12. Daer gy, Godt, dog onze koning zijt al van eeuwen: die zaligheid gewerkt heeft midden op der aerde.

13. Gy hebt de zee door uwe kragt doen vaststaen: gy hebt de koppen der draken in de wateren verbrooken.

14. Gy hebt de hoofden van den Draeck verslagen: gy hebt hem tot een spijsze gegeven aen de volken van Moorenland.

15. Gy hebt doen uitbersten bronnen en beeken: gy hebt sterke stroomen doen verdroogen.

16. Uw is de dag, en uw is de nagt: gy hebt den dageraedt, en de zonne opgemaekt.

17. Gy hebt allen landen palen gesteld: den zoomer en den lente hebt gy geschapen.

18. Wees dog des indagtig, dat de vyand den Heere gesmaedt heeft, en dat een dwaes volk uwen naem getergd heeft.

19. Geef de zielen, die u looven, niet over aen de beesten: en vergeet niet voor altoos de zielen uwer armen.

20. Zie dog op uw verbond: want de veragtsste menschen der aerde hebben de huizen met onregt ingenoomen.

21. Laet den vernederden niet afgewézen worden met schaemte: d'armen en de behoeftigen zullen uwen name looven.

22. Stae op, ô Godt, verdedig uwe zake: gedenk de smaedheden, die u van den dwazen dagelijks worden aengedaen.

23. Vergeet het getier uwer vyanden niet: de hoogmoedt der genen, die u haten, word hoe langer hoe grooter.

LXXIV. PSALM.

*Dat d'ondeugende menschen, in plaetse van
zig te verheffen, zig grootelijks voor Godt
behoorden te vernéderen.*

1. *Om te zingen: Verderf dog niet. Een Zang-
digt van Asaph.*

2. **W**Y zullen u looven, ô Godt: wy zul-
len u looven, en uwen naem aenroe-
pen.

Wy zullen uwe wonderheden vertellen: 3
als ik den tijdt zal bereikt hebben, zal ik regt-
vaerdig oordeel strijken.

4. Het land was gesmolten, en alle die daer
in woonen: ik heb zijne pijlaren vastgesteld.

5. Ik sprak tot de quaeddoenders, Laet af
van quaedt te doen: en tot de zondaren, Waght
u van de hoorens op te steeken.

6. Steekt uwe hoorens zoo niet omhoog:
spreekt tegen Godt geen ongerechtigheit.

7. Want nog van oosten, nog van westen,
nog van de woeste bergen: 8 maer Godt is de
regter.

Hy vernédert den eenen, en hy verheft den
anderen: 9 want daer is een beker in de hand
des Heere met sterke wijn, die vol gemengd is.

En hy schenkt'er uit al heen en weer, dog
het grondfop is'er niet uitgeschonken: alle de
zondaers der aerde zullen daer van drinken.

10. Maer ik zal verkundigen in der eeu-
wigheit: ik zal lofzingen den Godt van Jakob.

11. En ik zal al het geweld der zondaren
verbreeken: en de kragt van den regtvaerdig-
gen zal verhéven worden.

LXXV. PSALM.

De Profeet roemt den Heere, over de gunsten en bystand aen Sion bewezen: en hy maent ons aen om Godt te eeren.

1. *Zang van Asaph, om onder de Lofzangen te zingen. Gezang tot die van Assyrien.*

2. **G**odt is bekend in 't Joodsche land: zijn naem is groot in Israël.

3. In Vreede is zijne verblijfplaats: en in Sion zijne woning.

4. Daer heeft hy de magt der boogen gebrooken: schild, swaerd, en oorlog.

5. Gy zijt wonderlijk doorlugtig, boven d'eeuwigstaende bergen: 6 alle de dwazen van herte zijn verbaesd geworden.

Zy hebben hunnen slaep geslapen: en alle die vermoogende mannen hebben niets gevonden in hunne handen.

7. Door uwe bestraffinge, ô Godt van Jakob, zijn die paerdruiers in den slaep gezonken.

8. Gy zijt te vreezen, en wie zal u wederstaen wanneer uwe gramschap opsteekt?

9. Van den hemel hebt gy uw oordeel doen hooren: het aerdrijk beefde, en stond verbaesd.

10. Als Godt opstond ten oordeel: om alle de zagtmoedigen op aerde te verlossen.

11. Want der menschen bedenking zal u tot lof zijn: en wat zy al meer bedenken, het zal u dog strekken tot een eerefeest.

12. Beloofst, en betaelt den Heere uwen Godt; gy alle die hem in 't ronde geschenken aenbrengt.

Hem die ontzaglijk is, 13 en den Vorsten
H het

het leven beneemt: die ontzaglijk is by de Koningen der aerde.

LXXVI. PSALM.

Hy doet verhoog van de verscheiden rampen, die hem drukken. Egter looft hy Godt in 't midden zijner quellinge, en versterkt zig door 't overdenken zijner genade, weldaden en wonderen werken.

1. *Om te zingen, voor Idithun. Psalm van Asaph.*

2. **M**Et mijne stemme heb ik tot den Heere geroepen: met mijne stemme tot Godt, en hy heeft my aengehoord.

3. In den dag mijner bedruktheit heb ik den Heere gezogt, des nagts mijne handen tot hem opgehéven: en ik ben niet bedroogen.

Mijne ziel wilde zig niet laten troosten: 4 ik dagt op Godt, en wierd verheugd; en als ik in bedenkinge was, zoo besweek mijn geest.

5. Voor de nagtwakers ware mijne oogen wakker: ik was ontroerd, en ik sprak niet.

6. Ik dagt op d'oude tijden: en ik had d'eeuwige jaren in mijne gedagten.

7. En des nagts was ik in bedenkinge met mijn herte: ik bevroedde, en dat al gins en weer, in mijnen geest:

8. Zal Godt dan voor altoos verstootten: of zal hy nu voordaen niet meer genadig zijn?

9. Zal hy ten einde toe zijne barmhertigheid afsnijden: van geslagte tot geslagte?

10. Zal Godt dan vergeeten zig t'erbarmen: of zal hy door zijne gramschap zijne barmhertigheden inhouden?

11. Toen zeide ik: Nu begin ik, Deze verandering

andering is van de regterhand des Alderhoogsten.

12. Ik wierd indagtig aen de werken des Heere: jae ik zal uwe wonderdaden van d'oude tijden indagtig zijn.

13. En ik zal alle uwe werken bevroeden: en in uwe raedslagen zal ik my oeffenen.

14. O Godt, in 't heilige is uwe weg: waer is zoo groot een Godt, als onze Godt? 15 Gy zijt de Godt die wonderdaden uitwerkt.

Gy hebt uwe magt onder de volkeren bekend gemaakt: 16 door uwen erm hebt gy uw volk verlost, de kinderen van Jakob en Josph.

17. De wateren zagen u, ô Godt, de wateren zagen u: en zy schrikten, en d'afgronden daverden.

18. Groot was het gedruis der waterbuyen: de wolken gaven haer geluidt:

En uwe schigten vloogen daer henen. 19 'T geluidt van uwen donder liep rondom:

Uwe blixemen schitterden over 't aerdrijk: d'aerde wierd beroerd, en beefde.

20. In de zee was uwe weg, en uwe paden door groote wateren: en uwe voetstappen waren niet te speuren.

21. Gy geleidde uw volk als een kudde schapen: door de hand van Moyfes en Aäron.

LXXVII. PSALM.

Hier verhaelt de Profeet de voornaemste gunsten en wonderdaden, die Godt van ouds aen zijn volk bewezen, en de plagen met dewelke hy d'ongehoorzaamheit gestraft heeft: vermanende dat zy de hardnekkigheit hunner voorvaderen niet en moeten navolgen. Godt heeft David tot Koning aengesteld. H 2 1. Eere

1. *Een Onderwijzing Asaphs.*

HOort, mijn volk, na mijne wet: neigt uwe ooren tot de woorden mijnes monds.

2. Ik zal mijnen mond openen tot spreken: ik zal geheime dingen der oude tijden spreken.

3. De zaken die wy gehoord, en verstaen hebben: en die onze vaders ons verteld hebben.

4. Die niet verborgen zijn voor hunne kinderen, in het nakoomende geslagte.

Zy verhaelden den roem des Heere, en zijne kragten: en zijne wonderen, die hy gedaen heeft.

5. Hy rigtte een getuigenisse op in Jakob, en stelde een wet in Israël:

Die hy onzen vaderen gebod, aen hunne kinderen bekend te maken.

6. Op dat het de nakoomelingen zouden weten:

En dat de kinderen, die nog zouden geboren worden, en opstaen, het ook aen hunne kinderen zouden verkundigen.

7. Op dat zy op Godt hunne hope stellen, en Gods daden niet en vergeeten: en dat zy zijne geboden waernemen.

8. Dat zy niet en worden als hunne voorouders, dat wreevelig en wederspannig geslagte:

Dat geslagt, 't welk niet regt van herte was, en wiens geest zig niet getrouw aen Godt hield.

9. De kinderen van Ephraïm, die zoo spannden, en met den booge schooten: keerden den rugge ten tijde van den krijgslag.

10. Zy onderhielden Gods verbond niet: en zy wilden in zijne wet niet wandelen.

11. En zy vergaten zijne weldaden: en zijne wonderen, die hy hen betoond had.

12. Voor

12. Voor hunne vaderen had hy wondere dingen gedaen in Egyptenland: in het veld van Tanis.

13. Hy splifte de zee, en leidde hen daer door: en hy deed de wateren staen als in een flesche.

14. En hy leidde ze by dage met een wolke: en den ganschen nacht met een lichtend vuer.

15. Hy deed de steenrotse barsten in de woestijne: en gaf hen te drinken als in diepe wateren.

16. En hy liet beeken uit de rotse koomen: en deed'er de wateren als stroomen afvloeden.

17. Egter gingen zy voort tegen hem te zondigen: zy verwekten den Alderhoogsten tot gramschap in de dorre wildernisse.

18. En zy tergden Godt in hunne herten, eischende spijsen voor hunne lusten.

19. En zy spraken qualijk van Godt: zy zeiden, Zoude Godt ook een disch kunnen bereiden in de woestijne?

20. Hy heeft wel op de steenrotse geslagen, dat'er de wateren zijn uitgevloedt: en dat'er beeken daer henen stroomden:

Dog zoude hy ook broodt kunnen geven, of den disch aenregten voor zijn volk?

21. Daerom heeft de Heer, als hy dit hoorde, zig gebelgd: en het vuer ontstak in Jakob, en de gramschap stond op tegen Israël.

22. Om dat zy in Godt niet en geloofden: en niet en hoopten op zijne zalige hulpe.

23. Daer hy ook den wolken van boven geboden had: en de deuren des hemels had geopend.

24. En liet het Manna op hen régenen, om te eeten: en gaf hen hemelsch broodt.

25. Broodt der Engelen at de mensch: hy zond hen spijsze toe in overvloedigheid.

26. Hy nam den zuidoosten wind van den hemel weg: en voerde door zijne kragt den zuidwesten wind aen.

27. En hy liet vleesch op hen régenen als stof: en gepluimde vogelen als zand der zee:

28. En zy vielen in 't midden hunner legerplaetse: rondom hunne veldhutten neder.

29. En zy aten, en wierden al te zat: hy liet ze hunnen lust dog boeten: 30 hunne begeerte wierd hen niet geweigerd.

Dog terwijl de spijs nog in hunnen mond was, 31 zoo stak Gods gramschap tegen hen op.

En hy doodde de kloeksten onder hen: en sloeg het puik van Israël ter neder..

32. Boven dit alles hebben zy nog gezondigd: en zy geloofden niet aen zijne wonderen.

33. En hunne dagen gingen onnuttelijk weg: en hunne jaren liepen schiekelijk door.

34. Als hy hen doodde, dan zогten zy hem: dan keerden zy, en quamen al vroeg tot hem.

35. En zy wierden indagtig, dat Godt hunne toevlugt was: en dat Godt d'alderhoogste hun verlosser was.

36. En zy vleidden hem met den mond: en loogen hem met hunne tonge.

37. Maer hun hert was niet regt met hem: nog zy hielden zig niet getrouw aen zijn verbond.

38. Egter was hy barmhertig, en vergaf hen de zonden: en hy heeft ze niet verdelgd.

Meenigmael wendde hy zijne gramschap af: en ontfak zijnen toorn niet geheel op hen.

39. Hy

39. Hy was indagtig, dat zy dog vleesch zijn: een wind die daer henen gaet, en niet wederkeert.

40. Hoe dikmaels hebben zy hem verbit-
terd in de woestijne: en hem getergd tot gram-
schap in de wildernisse?

41. Zy keerden zig alweer om Godt te ter-
gen: en verbitterden den Heiligen van Israël.

42. Zy dagten niet aen zijne hand: ten da-
ge als hy ze verlostte van de hand des verdruk-
kers.

43. Hoe hy zijne tekenen getoond had in
Egypten: en zijne wonderdaden in het veld
van Tanis.

44. Als hy hunne waterstroomen in bloedt
veranderde: en hunne beeken, dat zy niet en
konden drinken.

45. Hy zond hen alle slag van vliegen toe,
die hen opaten: en kikvorſchen, die hen ver-
dorven.

46. En hy gaf hunne vrugten den rupſen:
en hunnen arbeit aen de sprinkhanen.

47. Hy versloeg hunne wijngaerden door
den hagel: en hunne moerboomen door een
scherpen nevel.

48. Hy sloeg ook hunne beesten met den
hagel: en het gene zy bezaten, met vuer.

49. Hy zond op hen zijnen misnoegden
toorn: verbolgendheit, en gramschap, en ver-
woesting quam hen over, door de quade En-
gelen.

50. Hy liet zijne gramschap haren gang
gaen, hy spaerde hen het leven niet: en hun
vee deed hy sterven.

51. En hy versloeg alle eerstgeboornen in
Egyptenland: d'eerstelingen van al hunnen ar-
beidt

beidt in de wooningen van Cham.

52. En hy voerde zijn volk van daer als schapen : en dreef ze als een kudde door de woestijne.

53. En hy leidde ze veiliglijk henen , zoo dat zy niet en vreesden : en de zee overstroomde hunne vyanden.

54. En hy bragt ze op zijnen heiligen berg : op den berg , dien zijne regterhand veroverd heeft.

En hy verdreef de volken voor hen henen : en bedeilde hen het land by lootinge met een meetsnoer :

55. En deed de stammen van Israël in hunne huizen wonen.

56. Dog zy tergden , en vertoornden Godt den alderhoogsten : en onderhielden zijne bevelen niet.

57. Zy weeken af , en namen het verbond niet waer : even als hunne voorvaders , draeyden zy zig om , gelijk een verkeerden booge.

58. Zy verwekten hem tot gramschap op hunne heuvelen : en tergden hem tot belgzugt door hunne afgodsbeelden.

59. Godt hoorde dit , en verfoeyde 't werk : en hy bragt Israël ten gronde.

60. En hy verwierp d'Offertente te Silo : zijne Tente , daer hy onder de menschen woonde.

61. En hy gaf hunne sterkte in gevangnisse : en hunnen luister in handen van den vyand.

62. Hy leverde zijn volk over aen het swaerd : en hy belgde zig over zijn erfdeel.

63. Hunne jonge manschap versfond het vuer : en hunne jonge dogters wierden niet beklaegd.

64. Hunne Priesters sneuvelden door het swaerd :

fwaerd : en hunne weduwen wierden niet beweend.

65. En de Heer ontwaekte, als iemand die geslapen had : als een held, die naer den wijn-drink wakker word.

66. En hy sloeg zijne vyanden in het agter-deel : en voegde hen een eeuwige schande toe.

67. En hy verwierp de wooninge van Joseph : en den stamme van Ephraim verkoos hy niet.

68. Maer hy verkoos den stamme van Juda : den berg Sion, dien hy liefhad.

69. En hy bouwde zijn Heiligdom als een steile burtg : op een grond, dien hy eeuwiglijk bevestigd heeft.

70. En hy verkoos zijnen dienaer David, en nam hem op uit de schaepstal : van agter de zuigende schapen heeft hy hem gehaald.

71. Om zijnen dienaer Jakob te hoeden : en zijn erfdeel Israël.

72. Hy weidde ze ook met opregtigheit zijns herte : en bestierde ze met een verstandigen en wijzen handel.

LXXVIII. PSALM.

De heilige Kerk beklaegt zig over het schenden en onteeren der geheiligde dingen, en over het mishandelen der dienaren Gods : zy bidt dat hy harer misdaden niet en gedenke, en hare vervolgers straffe, tot lof en eere van zijnen naem.

Een Gezang Asaphs.

1. **O** Godt, de Heidenen zijn in uw erve gekoomen : zy hebben uwen heiligen Tempel ontreinigd, zy hebben Jerufalem gemaekt tot een boomgaerdhutte,

H 5

2. Zy

2. Zy hebben de doode lighamen uwer dienaren tot spijsz gégéven aen 't gevoogelte des hemels : het vleefch uwer Heiligen aen 't gedierte der aerde.

3. Zy hebben hun bloedt als water vergooten rondom Jerufalem : en daer was niemand die ze begraven zoude.

4. Wy zijn tot een fmaedt geworden voor onze gebueren : tot een fchimp en spot den genen die rondom ons zijn.

5. Hoe lang , Heere , zult gy zoo gansch vertoornd zijn : en uwen yver als een vuer ontsteeken ?

6. Stort uwe gramfchap uit op de volkeren , die u niet en kennen : en op de koningrijken , die uwen naem niet aenroepen.

7. Want zy hebben Jakob opgegeeten : en zijne woonplaetfe hebben zy verwoeft.

8. Gedenk dog niet aen onze voorleeden misdaden , laet uwe barmhertigheden ons haestelijk voorkoomen : want wy zijn zeer ellendig geworden.

9. Help ons , ô Godt onze heiland , en om de glorie van uwen naem verlos ons , Heere : en om uwen naem wees onze zonden genadig.

10. Dat zy dog onder de Heidenen niet en zeggen , Waer is hun Godt ? Laet onder de volkeren , voor onze oogen , bekend worden

De wrake des bloeds uwer dienftknegten , 't welk vergooten is. 11 Laet het gezugt der gevangenen voor uw aenschijn koomen :

Door de kragt van uwen erm behoud de kinderen der gedooden.

12. En geef onzen gebueren fevendubbeld weder in hunnen fchoot : den fmaedt , met welken zy u , Heere , gefmaedt hebben.

13. Dog

13. Dog wy uw volk, en de schapen uwer weide, wy zullen uw looven in der eeuwigheit: Van geslagte tot geslagte zullen wy uwen lof verkundigen.

LXXIX. PSALM.

Het volk des Heere, ziende zig door de vyanden verdrukt, smeekt Godt dat hy zijne gramschap van hen afwende, zijner voorige goedertierenheit gedenke, en zijnen wijngaerd beware: op dat zy dan zijnen naem deswegens mogen looven.

1. *Om te zingen, voor die veranderen, betuigenis van Asaph.*

2. **H**OOR dog, o Herder Israëls, gy die Joseph hoedt gelijk een schaep:

Vertoon u, die daer zit op de Cherubijnen. 3 Voor Ephraim, Benjamin en Manasse,

Verwek uwe magt: en koom ons te hulpe.

4. O Godt, herstel ons: en vertoon uw aenschijn, zoo zullen wy behouden zijn.

5. Heere, Godt der heyrkragten: hoe lange zult gy u verstooren over het gebedt van uwen dienaer?

6. Gy spijsst ons met traenenbroodt: en geeft ons traenen te drinken met volle maete.

7. Gy hebt ons ten twiste gesteld voor onze gebueren: en onze vyanden hebben ons beschimpt.

8. Godt der heyrkragten, herstel ons: en vertoon uw aenschijn, zoo zullen wy behouden zijn.

9. Gy hebt een wijngaerd overgevoerd uit Egypten: gy hebt de volkeren verdréven, en hem daer in geplant.

10. Gy

10. Gy waert zijn leidsman, die den weg voor hem baende: gy deedt hem wortel grijpen, zoo dat hy 't land vervuld heeft.

11. Hy bedekte de bergen met zijne schaduwe: en de cederboomen Gods met zijne takken.

12. Hy heeft zijne ranken uitgebreidt tot aen de zee: en zijne lotspruiten tot aen den Vloedt.

13. Waerom hebt gy zijnen tuin verwoest: dat alle die'er voorbygaen, hem verplukken?

14. Het wilde swijn uit het bosch heeft hem omgeroeyd: en een zonderling wild beest heeft hem afgegeeten.

15. O Godt der heyrkragten, keer u om: beschouw van den hemel, en zie aen, en bezook dezen wijngaerd.

16. En bevestig hem, dien uwe regterhand geplant heeft: zie op des mensche kind, 't welk gy u vast verkooren hebt.

17. Door het vuer is hy verbrand, en uitgeroeyd: zy vergaen door de bestraffinge uws aengezigts.

18. Uwe hand beschermte den man uwer regterzijde: en des mensche kind, 't welk gy u vast verkooren hebt.

19. En wy zullen van u niet afwijken: gy zult ons doen leven, en wy zullen uwen naem aenroepen.

20. Heere, Godt der heyrkragten, herstel ons: en vertoon uw aenschijn, zoo zullen wy behouden zijn.

LXXX. PSALM.

De Profeet noodigt het volk aen tot het vieren der Hoogfeesten, om Godt te looven, en voor zijne

zijne weldaden te bedanken. Hoe weldadig de Heer begunstigt de genen, die hem getrouw zijn: en hoe hy d'ongehoorzamen, tot straffe kunne wegen laet wandelen.

1. *Zang voor Asaph, te zingen op de Wijnpersen.*

2. **V**erheugt u voor Godt onzen beschermmer: juicht voor den Godt van Jakob.

3. Regt een zangspel aen, en geeft de trommel: de vroolijke psalter, met de harpe.

4. Blaest de bazuine op het Nieuwmaenfeest: op den uitmuntenden dag van uw hoogtijdt.

5. Want dit is een gebodt in Israël: en een regt van den Godt van Jakob.

6. Hy heeft het tot een geheugenisse gesteld in Joseph, als zy vertrokken uit Egyptenland: zy hoorden'er een taele die zy niet en kenden.

7. Hy ontlaste hunnen rugge van de lasten: hunne handen van de korven, waer mede zy slaefden.

8. In de benaudheit hebt gy my aengeropen, en ik heb u verlost: ik heb u verhoord in 't verborgen onder het onweder, by het Twistwater heb ik u beproefd.

9. Hoort, mijn volk, en ik zal u betuigen: Israël, indien gy naer my hoort, 10. zoo zal'er onder u geen ander Godt zijn, nog gy zult geen vreemden Godt aenbidden.

11. Want ik ben den Heer uwe Godt, die u uit Egyptenland geleidt heb: doet uwe mond wijdt open, en ik zal hem vervullen.

12. Dog mijn volk heeft naer mijne stemme niet geluisterd: en Israël heeft op my geen agte gegeven.

13. Des

13. Des heb ik ze gelaten aen de driften huns herte: zy volgden hunne eigen vonden.

14. Had mijn volk naer my gehoord: had dog Israël in mijne wegen gewandeld:

15. Ik zoude hunne vyanden wel haest vernéderd hebben: en mijne hand hebben uitgestookten over de genen die hen verdrukten.

16. De vyanden des Heere hadden zig voor hem bedroogen gevonden: en hunne tijdt zoude eeuwen verduerd hebben.

17. En hy had ze gespijfd met de bloem der tarwe: en met honig uit de steenrotse had hy ze verzadigd.

LXXXI. PSALM.

Godt bestrafte de quade Regters, en bedreigt hunne verblindheit en ongerechtigheit met zijne ongenade.

1. Zang van Asaph.

Godt staet in de vergaderinge der goden: en hy is regter in 't midden van de goden.

2. Hoe lange zult gy onrecht oordeelen: en het aengezichte der quaeddoenders begunstigen?

3. Doet den behoefstigen en den weezen regt: verdedigt het regt van den verdrukten en den armen.

4. Verloft den armen: en trekt den behoefstigen uit de hand der ondeugenden.

5. Dog zy hebben het niet verstaen, nog bevat, zy wandelen in duisternisse: des raken alle de grondzuilen des lands aen 't waggelen.

6. Ik zeide wel, Gy zijt goden: gy zijt alle kinderen des Alderhoogsten.

7. Edog gy zult egter sterven als menschen: en gy zult ten gronde gaen gelijk andere Vorsten.

8. Stae

8. Staec op, ô Godt, oordeel het aerdrijk: want gy zijt de bezitter van alle volkeren.

LXXXII. PSALM.

*Van d'aenslagen der Heidenen tegen het volk des Heere. De Profeet bidt dat Godt hunne be-
tragtingen verydele, en hen beschaemd make.*

1. Zanggedigt van Asaph.

2. **O** Godt, wie zal uws gelijk zijn? O Godt, swijg dog niet, en laet u dog niet wederhouden.

3. Want zie, uwe vyanden maken groot getier: en die u haten, steeken het hoofd op.

4. Zy maken arglistige aenslagen tegen uw volk: en raedslagen tegen uwe Heiligen.

5. Koomt, zeggen zy, laet ons hen uitroeyen, dat zy geen volk zijn: en dat de naem van Israël niet meer gemeld worde.

6. Want zy hebben te famen raedt gehouden, zy zijn gesamenlijk tegen u in verbond getreden: 7 de hutten der Idumeërs, en d'Ismaëlieten.

Moab, en d'Agarieten; 8 Gebal, en Ammon, en Amalek: de Vreemdelingen, met die van Tyrus.

9. D'Assuriërs hebben zig ook by hem gevoegd: zy zijn den kinderen van Loth te hulpe gekoomen.

10. Handel met hen, als met die van Madian: als met Sifra, en met Jabin aen de beek Kiffon.

11. Die gesneuveld zijn in Endor: die geworden zijn als drek der aerde.

12. Maek hunne Vorsten gelijk Oreb, en Zeb: en Zebah en Salmana.

Alle

Alle hunne Vorsten, 13 die gezeidt hebben:
Laet ons Gods heilige wooninge ten erve gaen
bezitten.

14. Mijn Godt, maek dat zy rondomme
draeyen: en worden als stoppelen voor den
wind.

15. Gelijk het vuer een bosch verbrand: en
gelijk de vlam de bergen in brand zet:

16. Vervolg ze zoo met uwe vlaegen, en
maek ze verbaesd door uwe gramschap.

17. Vervul hun aengezigte met schande: zoo
zullen zy uwen naem, ô Heere, zoeken.

18. Laet zy beschaemd worden, en ver-
schrikken voor altoos: dat zy te schande wor-
den, en vergaen.

18. En dat zy bekennen dat de naem van
HEERE u toebehoort: dat gy alleen d'Alder-
hoogste zijt door de geheele wereld.

LXXXIII. PSALM.

*Verzugting van een ziele uit hare ballingschap na
het huis des Heere, daer zy hem wenscht t'aen-
bidden: 't zy in de Kerke, 't zy in den He-
mel, beide door Sion afgebeeld.*

1. *Den zoonen van Koré, om te zingen op de
Wijnpersen.*

2. **H**Oe lieffelijk zijn uwe wooningen, Heere
der heyrkragten! 3 Mijne ziel wenscht,
en beswijkt van verlangen na de voorzalen des
Heere:

Mijn hert en mijn vleesch haken vroolijk
tot den levenden Godt.

4. De musch vind zig wel een verblijf, en
de tortelduif een nest, om hare jongen te leg-
gen:

Uwe

Uwe outaeren, Heere der heyrkragten, mijn Koning en mijn Godt.

5. Zalig die woonen in uw huis, ô Heere: die u looven door alle eeuwen.

6. Zalig is de man, die van u zijne hulpe heeft: die in zijn herte betragt om op te klimmen, 7 door het traenendal, tot de plaetse die hy gestelt heeft.

8. Want de Wetgever zal zegen geven: zy zullen voordgaen met kragte meer en meer: men zal den Godt der goden in Sion aenschouwen.

9. Heere, Godt der heyrkragten, verhoor mijn gebedt: luister dog toe, ô Godt van Jakob.

10. Aenschouw dog, ô Godt onze beschermer: en zie op 't aengezichte van uwen Gezalfden.

11. Want eene dag in uwe voorzalen, is beter dan anders duizend:

Ik heb liever ongeagt te zijn in het huis van mijnen Godt, dan te verblijven in der zondaren woningen.

12. Want Godt heeft de barmhertigheid, en de waerheit lief: de Heer zal genade, en glorie geven.

13. Hy zal ze van geen goedt berooven, die in onnoozelheit wandelen: Heere der heyrkragten, zalig is de mensch, die op u vertrouwt.

LXXXIV. PSALM.

De Profeet dankt Godt voor de genade aen zijn volk beweezen, en verzoekt wijders alle heil en zegen, met betrouwen dat zijne bede verhoord zal worden.

1. *Psalm voor de zoonen van Kore, om te zingen.*

2. **H**Eere, gy hebt uw land gezégend: gy hebt de gevangenen Jakobs verlost.

3. Gy hebt de misdaedt uws volks vergéven: alle hunne zonden hebt gy bedekt.

4. Gy hebt uwe gramschap geheel verzagt: gy hebt u afgekeerd van uwe vertoornde vervolgendheit.

5. Bekeer ons, Heere onze zaligmaker: en keer uwe gramschap van ons af.

6. Zoud gy dan eeuwiglijk op ons vergramd zijn: of uwe gramschap uitstrekken van geslagte tot geslagte?

7. O Godt, gy zult ons wederom doen herléven: en uw volk zal zig in u verblijden.

8. Toon ons, Heere, uwe barmhertigheid: en geef ons uwe zalige hulpe.

9. Ik zal hooren wat de Heere Godt in my spreken zal: hy zal dog tot zijn volk van vrede spreken:

En tot zijne Heiligen: en tot de genen die zig ter herte keeren.

10. Gewis zijne zalige hulp is naby, den genen die hem vreezen: op dat de heerlijkheit in onze lande woone.

11. Barmhertigheid en waerheit hebben elkanderen ontmoedt: regtvaerdigheid en vrede hebben zig gekuscht.

12. De waerheit is uit d'aerde gesprooten: en de regtvaerdigheid heeft van den hemel uitgezien.

13. Want de Heer zal ons goeddoen: en onze aerde zal hare vrugte geven.

14. De regtvaerdigheid zal voor hem wandelen: en met hare gangen den weg betreedén.

LXXXV. PSALM.

Hy bidt dat Godt hem tegen de vyanden bescherme : en roemt zijne magt, goedertierekheit, en trouwe.

Gebedt voor David zelve.

1. **H**Eere, neig uw oore, en verhoor my : want ik ben hulpeloos en arm.

2. Bewaer mijne ziele, om dat ik heilig ben : behoud uwen dienaer, mijn Godt, die op u hoopt.

3. Ontferm u myner, Heere : want tot u heb ik geroepen den geheelen dag. 4. Verblijd de ziele van uwen dienaer : want tot u, Heere, heb ik mijne ziele opgehéven.

5. Want gy, Heere, zijt goedertiere en zagmoedig : en groot in barmhertigheid voor allen die u aenroepen.

6. Aen hoor, ó Heere, mijn gebedt : en luster na de stemme mijns sineekens.

7. In den dag mijner verdrukkinge heb ik tot u geroepen : want gy verhoort my.

8. Daer is niemand onder de goden uws gelijk, Heere : en daer is niemand die uwe werken nadoet.

9. Alle volkeren, die gy gemaakt hebt, zullen koomen, en voor u nederbuigen, Heere : en zy zullen uwen naem verheerlijken.

10. Want gy zijt groot, en doet wondere dingen : gy alleen zijt Godt.

11. Geleid my, Heere, in uwen weg, dat ik in uwe waerheit wandele : laet mijn hert zig verblijden, dat het uwen naem mag vreezen.

12. Ik zal u looven, Heere mijn Godt, van gansch herte : en ik zal uwen naem verheerlijken in der eeuwigheit.

13. Want uwe barmhertigheid is groot over my : en gy hebt mijne ziele verlost uit een diepen afgrond.

14. O Godt, de boozen zijn tegen my opgestaen, en een samenrotting van magtigen is op mijn leven uit : en zy hebben u niet voor oogen.

15. Dog gy, Heere Godt, die barmhertig en genadig : die langmoedig, groot in goedertierenheit, en getrouw zijt :

16. Zie op my, en ontferm u myner : geef uwe kragt aen uwen dienaer, en verlos den zoone uwer dienareffe.

17. Doe my dog een teken ten goede, op dat zy het zien, die my haten, en beschaemd worden : dat gy, Heere, my geholpen, en my getroost hebt.

LXXXVI. PSALM.

De heerlijkheit van Sion, dat is, der heilige Kerke : en de gelukzaligheid der genen, die daer in leven.

1. *Zangdigt, voor de zoonen van Kore.*

HAre gronden staen op heilige bergen : 2 de Heer heeft de poorten van Sion lief, boven alle wooningen van Jakob.

3. Heerlijke dingen zijn'er van u gezeidt, gy stadt Gods.

4. Ik zal Egypten en Babel melden, onder de genen die my kennen.

Zie de Vreemdelingen, die van Tyrus, en 't volk van Moorenland, zijn aldaer te vinden.

5. Zal men niet zeggen van Sion : Allerleide menschen zijn in haer gebooren : en d'Alderhoogste heeft haer zelf bevestigd.

6. De

6. De Heer zal in het opschrijven der volkeren, en der Vorsten, optellen die in haer gevonden worden.

7. Gelijk als die in vroolijkheit zijn, zoo zijn zy allen, die in u wonen.

LXXXVII. PSALM.

Verzugting en beklag eener bedrukte ziele, die van hare vyanden vervolgd, en van hare vrienden verlaten word.

1. *Zanggedigt, voor de zoonen van Kore: om op de Mableth, over en weer te zingen. Een onderwijzing van Eman den Ezrahiet.*

2. **H**Eere Godt, mijn heiland: ik roep voor u by dag en by nagte.

3. Laet mijn gebedt voor uw aenschijn koomen: neig uw oore tot mijne bede.

4. Want mijne ziel is vol ellenden: en mijn leven is de helle genaderd.

5. Ik ben gerékend onder de genen die ten grave dalen: ik ben geworden als een mensch die kragteloos is, 6 onder de dooden afgezonderd.

Gelijk de verflagenen, die in de graven leggen, welker gy niet meer gedagtig zijt: en die van uwe hand verlaten zijn.

7. Zy hebben my in een diepen kuil gesteld: in duisternissen, en in de schaduwe des doods.

8. Uwe verbolgendheit is op my verswaerd: en gy hebt alle uwe golven over my doen stroomen.

9. Mijne bekenden hebt gy van my vervreemd: zy agtten my als een grouwel:

10. Ik ben gevangen, en kan niet uitkoomen.

men. Mijne oogen verquijnen van ellende:

Ik roep tot u, Heere, al den dag; ik steek mijne handen tot u uit.

11. Zult gy dan wonderdaden aen de dooden doen: of zullen de geneesmeesters hen verwekken; om u te looven?

12. Zal iemand uwe barmhertigheid in het graf vertellen; en uwe getrouwigheid in de verderffenisse?

13. Zal men in de duisternissen uwe wonderheden kennen: en uwe gerechtigheit in het land der vergeetinge?

14. Dog ik, ô Heere, roep tot u: en al vroeg zal mijn gebedt u voorkoomen.

15. Waerom verstoet gy, Heere, mijn gebedt: waerom keert gy uw aengezigte van my af?

16. Ik ben arm, en in last en arbeit, van mijne jonkheit af: en verhéven zijnde, ben ik vernéderd en ontroerd geworden.

17. Uwe toornigheden zijn op my ingedrongen: en uwe verschrikkingen hebben my ontfeld.

18. Zy hebben my den geheelen dag omvangen als water: seffens hebben zy my omringd.

19. Gy hebt mijne vrienden en naesten van my doen wegwijken: en mijne bekenden, om der ellenden wille.

LXXXVIII. PSALM.

De Profeet roemt de barmhertigheden, d'Almagt en de waerheit des Heere: hy spreekt van de belofte wegens het rijke van David, en van Gods Gezalsden, klaegt over de verdrukkinge zijns volks, en bidt dat hy zyner gedagtig zy.

1. Een

1. *Een Onderwijzing van Ethan den Ezrahiet.*

2. **D**E barmhertigheden des Heere zal ik zingen in der eeuwigheit:

Van geslagte tot geslagte zal ik uwe waerheit met mijnen mond verkundigen.

3. Want gy hebt gezeidt, dat de barmhertigheid eeuwiglijk zal gebouwd worden in den hemel: dat uwe waerheit daer zal gevestigd staen.

4. Ik heb een verbond gesteld mijnen uitverkoornen: ik heb David mijnen knegte geswooren: 5 Tot in eeuwigheit zal ik uwe nakoomelingen bevestigen:

En uwen zetel zal ik opbouwen, van geslagte tot geslagte.

6. De hemelen zullen uwe wonderheden roemen, Heere: ook uwe waerheit in de vergaderinge der Heiligen.

7. Want wie zal'er in de wolken vergeleeken worden by den Heere: wie zal aen Godt gelijk zijn onder de kinderen Gods?

8. Godt, die verheerlijkt word in de vergaderinge der Heiligen: die groot en ontzaglijk is boven allen, die rondom hem zijn.

9. Heere, Godt der heyrkragten, wie is uws gelijk? Magtig zijt gy, Heere, en uwe waerheit is rondom u.

10. Gy heerscht over de magt der zee: en gy stilt den ophef van hare baren.

11. Gy hebt den hoovaerdigen vernéderd als een verflagenen: door de kragt van uwen erm hebt gy uwe vyanden verstrooyd.

12. Uwe zijn de hemelen, en uw is het aerdrijk: den aerdbodem, en al wat'er op is, hebt gy van den grond gebouwd. 13 Het noorden en de zee hebt gy geschapen:

Thabor en Hermon zullen zig verheugen in uw en naem. 14 Uwe erm is hoogmagtig:

Uwe hand moet sterk zijn, en uwe rechterhand verheven. 15 Regtvaerdigheid en oordeel zijn de bevestiging van uw en thron:

Barmhertigheid en waerheit gaen voor uw aenschijn. 16 Zalig is het volk, dat juichen kan:

Heere, in het ligt uws aenschijns zullen zy wandelen. 17 En in uw en naem zullen zy zig den ganschen dag verheugen: en in uwe regtvaerdigheid zig beroemen.

18. Want gy zijt de roem hunner sterkte: en door uw welbehagen zal onze hoorn verheven worden.

19. Want wy zijn onder de bescherminge des Heere: en onze Koning onder die des Heiligen van Israël.

20. Gy hebt eens uw en Heiligen in een verschijninge gesproken, en gezeidt: Ik heb hulpe geschikt door een kloeken held, en ik heb een uitverkooren uit mijn volk verheven.

21. Ik heb David mijnen knecht gevonden: met mijnen heiligen olie heb ik hem gezalfd.

22. Ook zal mijne hand hem te hulpe koomen: en mijne erm zal hem versterken.

23. De vyand zal op hem geen voordeel behalen: en d'ondeugende zal hem niet mogen beschadigen.

24. En ik zal zijne vyanden verflaen van voor zijn aengezichte: en die hem haten, zal ik op de vlugt drijven.

25. Mijne waerheit en mijne barmhertigheid zijn met hem: en in mijnen naem zal zijne hoorn verheven worden.

26. En ik zal zijne hand stellen tot in de zee:

zee: en zijne regterhand tot in de Vloeden.

27. Hy zal tot my roepen: Gy zijt mijn Vader: mijn Godt, en de beschermer mijner behoudenisse.

28. En ik zal hem tot eerstgebooren zoonne stellen: hoogverhéven boven de koningen der aerde.

29. In eeuwigheit zal ik hem mijne goe-dertierenheit bewaren: en mijn verbond zal hem getrouw zijn.

30. En ik zal hem nakoomelingen stellen van eeuwe tot eeuwe: en zijnen throon gelijk de dagen des hemels.

31. Maer indien zijne kinderen mijne wet verlaten: en niet en wandelen in mijne be-vélen.

32. Indien zy mijne regten ontheiligen: en mijne gebóden niet en houden:

33. Zoo zal ik hunne misdaden met de roe-de bezoeken: en hunne zonden met slagen.

34. Dog ik zal mijne barmhertigheid van hem niet wegneemen: nog ik zal geen nadeel doen aen mijne waerheit.

35. Ik zal ook mijn verbond niet ontheiligen: en wat uit mijne lippen gaet, zal ik niet doen feilen.

36. Eens heb ik geswooren by myner heiligheit, ik zal David niet liegen: 37 zijn geslagt zal eeuwig blijven.

38. En zijn throon zal zijn gelijk de zonne voor mijn aenschijn: gelijk de maen gansch helder voor altoos, en als een getuige die gewis is aen den hemel.

39. Egter hebt gy uwen Gezalfden weggestooten, en versmaedt: gy hebt hem te rugge gezet.

40. Gy hebt het verbond van uwen dienaer omgestooten : gy hebt zijn heiligdom ontheiligt tegen d'aerde.

41. Gy hebt alle zijne omtuiningen verwoest : gy hebt zijne sterkte in vreeze veranderd.

42. Allen die voorbygingen , hebben hem beroofd : hy is zijnen gebueren tot een smaect geworden.

43. De regterhand der genen , die hem verdrukten , hebt gy verhéven : alle zijne vyanden hebt gy verblijdt.

44. Gy hebt de hulpe van zijn swaerd weggenoomen : en gy hebt hem niet geholpen in den strijdt.

45. Gy hebt hem van zijnen zuiveren glans beroofd : en zijnen zetel hebt gy ter aerde gesmeeten.

46. Gy hebt de dagen zijns tijds vermindert : gy hebt hem met schaemte overgooten.

47. Hoe lange , Heere , zult gy u zoo ganschelijk afkeeren : hoe lange zal uwe gramschap dus ontfteeken als een vuer ?

48. Gedenk dog wat mijn leven is : hebt gy dan alle de kinderen der menschen te vergeefs geschapen ?

49. Wat mensch is'er die leeft , en die de doodt niet zien zal : die zijne ziele onttrekken zal uit de hand der helle ?

50. Waer zijn uwe oude barmhertigheden , Heere : die gy David geswooren hebt in uwe waerheit ?

51. Wees gedagtig , Heere , aen de versmaedinge uwer dienaren : die ik in mijnen boezem draeg , van zoo veele volkeren.

52. Het verwijt dat uwe vyanden doen , Heere :

re: dat zy verwijten de veranderinge van uwen Gezalfden.

53. Geloofd zy de Heer in der eeuwigheit: zoo moet het zijn, zoo moet het zijn.

LXXXIX. PSALM.

Van d'ydeldheit, broosheit en ellende, des menschelijken levens. Hy bidt om genade, en om heil en zegen naer de verdrukkinge.

1. *Gebedt van Moyses, den man Gods.*

HEere, gy zijt onze toevlugt geweest: van geslagte tot geslagte.

2. Aler de bergen gemaekt wierden, of eer d'aerde en de wereld geschapen was: van eeuwigheit, en tot in eeuwigheit zijt gy Godt.

3. Breng dog den mensch niet ter vernederinge: gy die gezeidt hebt, Keert weder, ô kinderen der menschen.

4. Want duizend jaren zijn voor uwe oogen, gelijk den dag van gisteren, die voorbygegaen is:

En gelijk een nagtwake. 5 Als dingen, die gelijk niets gerekend worden: zoo zijn dog hunne jaren.

6. Als aerdgewas dat 's morgens voorkomt, dat 's morgens bloeyt, en voorkomt: dat 's avonds nedervalt, verdroogt en dorre word.

7. Want wy beswijken door uwe gramschap: en worden verbaesd door uwe toornigheid.

8. Gy hebt onze misdaden gesteld voor uw aenschouwen: den loop onzes levens in het licht uws aenschijns.

9. Daerom gaen alle onze dagen henen, en
wy

wy beswijken door uwe gramfchap:

Onze jaren zijn als fpinnewebben. 10 Onze
levenftijdt duert feventig jaren,

Of voor de fterkften tagtentig jaren: en het
meeft daer van is arbeit en moeyte.

En het koomt al zagtelijk over, dat wy wor-
den weggetrokken.

11. Wie kent het vermoogen uwer gram-
fchap: en wie weegt uwe verbolgentheit op,
volgens dat gy te vreezen zijt?

12. Maek uwe regterhand aldus bekend: op
dat wy geleerd van herte, en verftandig wor-
den.

13. Keer u dog om, Heere, ach hoe lange!
en wees verbiddelijk over uwe dienaers.

14. Dat wy alvroeg met uwe barmhertig-
heit vervuld zijn: op dat wy ons verheugen,
en vroolijk zijn alle onze dagen.

15. Dat wy ons verblijden, voor de da-
gen als gy ons vernéderd hebt: voor de jaren,
als wy in ramp en druk waren.

16. Zie op uwe dienftknegten, en op uwe
werken: en bestier hunne kinderen.

17. En laet de heerlijkheit van den Heere
onzen Godt over ons fchijnen: en bestier de
werken onzer handen over ons, en fchik het
werk onzer handen.

XC. PSALM.

*Die op Godt betrouwen, en onder zijne bescher-
minge leven, zullen voor alle onheil en aen-
vegtingen veilig zijn: want d'Engelen wa-
ken om hen te behoeden, en de Heer zal ze
zalig maken.*

Lofzang van David.

1. Die

1. **D**ie woont in de hulpe des Alderhoogsten: zal blijven onder de bescherminge van den Godt des hemels.

2. Hy zal den Heere zeggen, Gy zijt mijn beschermmer, en mijne toevlugt: mijn Godt, op hem zal ik hoopen.

3. Want hy heeft my verlost van den strik der jagers: en van verdrietige dingen.

4. Met zijne véderen zal hy u belommenen: en onder zijne vleugelen zult gy hoopen.

5. Zijne waerheit zal u met een schild omvangen: gy zult niet schroomen van de nagtvreeze.

6. Nog van den pijl die vliegt over dag: nog van het gene sweeft door de duisternisse: nog van den aenstoot der booze middaggeesten.

7. Daer zal'er duizend aen uwe zijde vallen, en tien duizend aen uwe regterhand: maer tot aen u en zal 't niet koomen.

8. Dog gy zult het beschouwen met uwe oogen: en de vergeldinge der zondaren zult gy aenzien.

9. Want gy, Heere, zijt mijne hope: gy hebt uwe toevlugt gesteld in den Alderhoogsten.

10. Geen quaedt zal u ontmoeten: en geen plaeg zal uwen huize genaken.

11. Want hy heeft zijnen Engelen van u bevoolen: dat zy u bewaren zouden in alle uwe wegen.

12. Op de handen zullen zy u dragen: op dat gy dog uwen voet niet aen een steen zoud stooten.

13. Op d'adder en de slange zult gy wandelen: en den leeuw en den draek zult gy vertreden.

14. Om

14. Om dat hy op my gehoopt heeft, zal ik hem verlossen: ik zal hem beschermen, om dat hy mijnen naem gekend heeft.

15. Hy zal tot my roepen, en ik zal hem verhooren: ik ben met hem in de verdrukkinge, ik zal hem verlossen, en ter eere brengen.

16. Met langheit van dagen zal ik hem vervullen: en mijne zaligheid zal ik hem vertoonen.

XCI. PSALM.

De Profeet looft de grootdadigheid Gods. Dat de quaeddoenders haest zullen te niet gaen, maer de vroomen in langdurigen welstand zullen bloeyen.

1. *Zanggedigt. Op den Sabbatdag.*

2. **T** is goed den Heere te looven: en uwen name lof te zingen, ô Alderhoogste.

3. Om uwe barmhertigheid's morgens vroeg te verkundigen: en des nagts uwe waerheit.

4. Op den tiensnaer, op den psalter: met lofgezing op de harpe.

5. Want gy, Heere: hebt my vervroolijkt in uwe daden: en in de werken uwer handen zal ik my verheugen.

6. Hoe grootdadig zijn uwe werken, Heere! Zeer diepzinnig zijn uwe gedagten.

7. Een onverstandig mensch zal dit niet verstaen: en een dwaes zal het niet begrijpen.

8. Als de zondaers zullen opgeschooten zijn gelijk gras: en als zy zullen gebloeyd hebben, allen die ongerechtigheit bedrijven:

Zoo zullen zy dog vergaen voor eeuwig en altoos:

altoos: 9 maer gy, Heere, d'alderhoogste blijft in der eeuwigheit.

10. Want zie, uwe vyanden, Heere, want zie, uwe vyanden zullen vergaen: en alle quaeddoenders zullen verstroyd worden.

11. Dog mijne hoorn zal verhéven worden, als die van een eenhoorn: en mijne ouderdom in een milde barmhertigheid.

12. Mijn oog zal op mijne vyanden nederzien: en mijn oor zal hooren van de quaedwilligen, die tegen my opstaen.

13. De regtvaerdige zal bloeyen als een palmboom: als een cederboom op Libanon zal hy wassen.

14. Die geplant zijn in het huis des Heere, zullen bloeyen in de voorhoven des huis van onzen Godt.

15. Zy zullen nog groeyen in een vrugtbaren ouderdom en zullen in goeden stand blijven. 16 Op dat zy verkundigen,

Dat de Heer onze Godt opregt is, en dat'er geen ongerechtigheit in hem is.

XCII. PSALM.

Hy roemt de heerlijkheit, magt en heiligheit, van het Rijke, of de Kerke des Heere.

Lofzang voor David, ten dage voor den Sabbatdag, als het aerdriek van den grond opgebouwd is.

1. **D**E Heer heerscht als koning, en is heerlijk versierd: de Heer heeft zig met kragte bekleedt, en zig toegerust.

Want hy heeft ook 't aerdriek vastgesteld: dat het niet en zal beroerd worden.

2. Van toen af is uw throon bevestigd: gy zijt van der eeuwigheit.

3. De

3. De waterstroomen hebben, δ Heere, de waterstroomen hebben haer gedruis doen hooren.

De waterstroomen hebben hare baren verheven, 4 onder het bruischen van groote wateren.

Wonderbaer zijn d'opbruifchingen der zee: dog wonder is de Heer daer boven.

5. Uwe getuigenissen zijn geloofwaerdig geworden boven mate: heiligheit, Heere, betaemt uw huis in langheit van dagen.

XCIII. PSALM.

David bidt dat Godt d'ondeugende menschen vernéderen, en hunnen trotsen hoogmoedt straffen wille. Hy berispt de genen die meinen, dat Godt geen agte neemt op de boosdaden. En hy belooft zig hulpe.

Zang voor David, op den vierden dag der weeke.

1. **D**E Heere Godt, wiens de wraek is: Godt wiens de wraek is, heeft onversaegdelijk gehandelt.

2. Verhef u, gy die de wereld oordeelt: vergeld den hoovaerdigen het gene zy verdienen.

3. Hoe lange zullen de zondaers, δ Heere: hoe lange zullen de zondaers zegenpralen?

4. Hoe lange zullen zy snappen, en qualijk spreekken: en zig beroemen, allen die ongerechtigheit bedrijven?

5. Zy hebben, Heere, uw volk vernéderd: en uw erfdeel hebben zy geplaegd.

6. De weduwe en den vreemdeling hebben zy om 't leven gebragt: en de weezen hebben zy gedoodt.

7. En

7. En zy zeiden, De Heer zal het niet zien :
nog de Godt van Jakob zal'er niet van weeten.

8. Gy onverstandigen onder 't volk, let hier
op: en gy dwazen word eens verstandig.

9. Die het oore geplant heeft, zoude die
niet hooren: of die het ooge gemaakt heeft,
zoude hy niet zien?

10. Die de volkeren tugtigt, zoude hy niet
straffen: hy die de menschen leert wat zy wee-
ten?

11. De Heer kent de gedachten der men-
schen, dat zy ydel zijn.

12. Zalig is de mensch, dien gy onderwijft,
ô Heere: en dien gy leert door uwe wet.

13. Om hem gerust te stellen tegen de qua-
de dagen: tot dat den quaeddoender een kuil
gegraven worde.

14. Want de Heer zal zijn volk niet ver-
stooten: en zijn erfdeel zal hy niet verlaten.

15. Tot dat zig de regtvaerdigheid ten gerig-
te keere: en dat haer volgen, alle die opregt
van herte zijn.

16. Wie zal voor my staen tegen de boos-
aerdigen: of wie zal my bystaen tegen de quaed-
doenders?

17. Had de Heer my niet geholpen, mijne
ziel had wel haest in de helle gewoond.

18. Als ik zeide, Mijn voet is aen het wag-
gelen: zoo hielp my, Heere, uwe goedertie-
renheit.

19. Naer de meenigvuldigheid mijner droef-
heden in mijn herte, zoo hebben uwe ver-
troostingen mijne ziele verblijdt.

20. Zoud gy gemeenschap hebben met den
zetel der ongerechtigheit: die het bevél misbruikt
tot verdrukkinge?

21. Zy waren te zamen uit op het leven van den regtvaardigen: en zy doemden het onnoozel bloedt.

22. Dog de Heer is my tot een toevlugt geworden: en mijn Godt tot een steunzel mijner hope.

23. En hy zal hen hunne ongerechtigheit vergelden, en in hunne boosheit zal hy ze vernielen: de Heer onze Godt zal ze vernielen.

XCIV. PSALM.

Deftige opwekking om Godt te looven en t'aenbidden, als die de Koning en Heer van alles is: en hem niet wederspannig te zijn, gelijk het volk in de wildernisse, die daerom in de ruste van het beloofde Land niet en quamen.

Lofzang voor David.

1. **K**oomt, laet ons met vreugde den Heere looven: laet ons vroolijk zingen voor Godt onzen heiland.

2. Laet ons met loovinge zijn aenschijn gaen ontmoeten: en met lofzangen hem vroolijk juichen.

3. Want de Heer is een groote Godt: en een groot Koning boven alle goden.

4. Want al den omtrek der aerde heeft hy in zijne hand: en de hoogten der bergen zijn in zijne magt.

5. De zee behoort hem toe, en hy heeft ze gemaakt: en d'aerde hebben zijne handen toebereidt.

6. Koomt, laet ons aenbidden, en voor hem nedervallen: laet ons weenen voor den Heere, die ons gemaakt heeft.

7. Want hy is de Heer onze Godt: en wy
zijn

zijn het volk zijner weide, en de schapen van zijne hand.

8. Heden zoo gy zijne stemme hoort, verhardt dog uwe herten niet:

9. Gelijk als in de Verbitteringe, ten dage der terginge in de woestijne. Alwaer uwe vaders my getergd hebben: my beproefd, en ook mijne werken gezien hebben.

10. Veertig jaren lang was ik misnoegd op dat geslagte, en ik zeide: Altijdt dwalen zy met het herte:

En mijne wegen hebben zy niet gekent. 11 Des heb ik geuwooren in mijne gramschap: dat zy in mijne ruste niet en zouden koomen.

XCV. PSALM.

De Profeet noodigt alle schepselen om den Heere te looven, die de wereld zal oordeelen met regtvaerdigheid.

1. *Gezang voor David. Als het huis opgebouwd wierd, naer de gevangenisse. 1. Paral. xvi. 23.*

Zingt den Heere een nieuw gezang: zingt den Heere, alle de wereld.

2. Zingt den Heere, en looft zijnen naem: roemt van dag tot dag zijne zalige hulpe.

3. Verkundigt zijne heerlijkheit onder de Heidenen: zijne wonderen onder alle volken.

4. Want groot is de Heer, en roemwaerdig boven mate: hy is ontsaglijk boven alle goden.

5. Want alle de goden der Heidenen zijn maer afgoden: maer de Heer heeft de hemelen gemaekt.

6. Heerlijkheit en luister is'er voor zijn aenschijn: heiligheit en grootdadigheit in zijn Heiligdom.

7. Brengt den Heere, gy geslagten der Heidenen, brengt den Heere de glorie en d'eere: 8 brengt den Heere de glorie, die zijnen naem betaemt.

Brengt offergiften, en kooft in zijne voorhoven: 9 aenbidt den Heere in zijn heilig Voorhof.

Alle de wereld beeve voor zijn aenschijn: 10 verkundigt onder de volkeren, dat de Heer als koning heerscht.

Want hy heeft het aardrijk vastgesteld, dat het niet en zal beroerd worden: hy zal de volkeren oordeelen in gerechtigheit.

11. De hemelen verblijden, en d'aerde verheuge zig: de zee bruische met al wat'er in is: 12 de velden, en al wat'er op is, zullen vroolijk zijn.

Ook alle de boomen des wouds zullen opspringen van vreugde, 13 voor het aenschijn des Heere, want hy kooft: want hy kooft om het aardrijk t'oordeelen.

Hy zal het aardrijk oordeelen met regtvaerdigheit: en de volken naer zijne waerheit.

XCVI. PSALM.

Hy noodigt menschen en Engelen om den Heere t'aenbidden: die d'ongeloozigen eens zal te schande stellen, en zijne Heiligen verblijden.

1. *Voor den zelve David. Als hem zijn land hersteld wierd.*

DE Heer heerscht als koning, dat d'aerde zig verheuge: dat zig d'eilanden, zoo veel'er zijn, verblijden.

2. Met wolken en donkerheit is hy omringd: regtvaerdigheit en gerechtigheit zijn de steunse-len zijns zetels.

3. Het

3. Het vuer zal voor hem henen gaen: en 't zal zijne vyanden rondom in brand steeken.

4. Zijne blixemen ligten over den aerdbodem: d'aerde zag ze, en verschrikte.

5. De bergen smolten als wasch voor het aenschijn des Heere: voor het aenschijn van den Beheerscher der gansche aerde.

6. De hemelen hebben zijne regtvaerdigheid verkundigd: en alle volken hebben zijne heerlijkheit gezien.

7. Dat zy beschaemd worden, allen die d'afgoden aenbidden: en die zig beroemen op hunne valsche goden.

Aenbidt hem, gy alle zijne Engelen. 8 Sion hoorde het, en wierd verbljdt.

En de dogters van Juda hebben zig verheugd: om uwe oordeelen, Heere.

9. Want gy zijt de Heer d'alderhoogste, over de geheele wereld: gy zijt zeer verre verheven boven alle goden.

10. Gy die den Heere liefhebt, haet het quaedt: de Heer bewaert de zielen zijner Heiligen; van de hand des zondaers zal hy ze verlossen.

11. Het licht is den regtvaerdigen opgegaen: en blijdschap den genen die opregt van herte zijn.

12. Verbljdt u, gy regtvaerdigen, in den Heere: en looft hem ten roem zijner heiligkeit.

XCVII. PSALM.

Opwekking om den Heere te looven: die zijn volk met heil en zaligheid begunstigt, en de wereld zal oordeelen in gerechtigheit.

1. *Zang voor David.*

Zingt den Heere een nieuw gezang: want hy heeft wondere dingen gedaen.

Door zijne regterhand en zijnen heiligen erm, heeft hy heil gewerkt.

2. De Heer heeft zijne zaligmakinge bekend gemaakt: in het aenzien der volkeren heeft hy zijne regtvaardigheid doen blijken.

3. Hy is gedagtig geworden zijner barmhertigheid: en zijner waerheit tot het huis van Israël.

Alle d'uitbreidingen der aerde hebben de zaligmakinge van onzen Godt gezien.

4. Juicht den Heere, alle de wereld: laet uwe stemmen hooren, verheugt u, en zingt lofzangen.

5. Looft den Heere op de harpe, op de harpe en met psalterklank: 6 met trompetten en geluid der bazuinen.

Juicht vroolijk voor het aenschijn van den Heere den Koning: 7 dat de zee daverende met al wat'er in is, d'aerdbodem en die'er op wonen.

8. De waterstroomen maken zig vroolijk, ook de bergen springen op van vreugde 9 voor het aenschijn des Heere: want hy kooft om het aardrijk t'oordeelen.

Hy zal de wereld oordeelen met regtvaardigheid: en de volken met gerechtigheit.

XCVIII. PSALM.

Alle volkeren der aerde moeten Gods heilige Majesteit eeren en aenbidden. Deze Psalmen worden heerlijk geduidt op onzen Heere JESUS CHRISTUS.

x. *Zang voor David.*

De

DE Heer heerscht als koning, dat de volken gestoord worden: die daer zit op de Cherubijnen: dat het aardrijk beeve.

2. De Heer is groot in Sion: en hoogverhéven boven alle volken.

3. Dat zy uwen grooten naem looven: want hy is ontsaglijk en heilig: 4 en de heerlijkheit des Konings bemint het regt.

Gy hebt de gerechtigheit vastgesteld, gy hebt regtvaerdig oordeel gedaen in Jakob.

5. Verheft den Heere onzen Godt: en buigt u neder voor de voetbank zijner voeten, want zy heilig is.

6. Moyses en Aäron onder zijne Priesteren, en Samuel onder de genen die zijnen naem aenroepen:

Zy aenriepen den Heere, en hy verhoorde ze. 7 Hy sprak tot hem in de wolkkolomme:

Zy onderhielden zijne bevélen, en 't gebodt 't welk hy hen gegéven heeft.

8. Heere onze Godt, gy verhoorde ze: gy Godt waert hen genadig, en strafte al wat tegen hen wierd ondernoomen.

9. Verheft den Heere onzen Godt, en aenbidt op zijnen heiligen berg: want de Heer onze Godt is heilig.

XCIX. PSALM.

Alle de wereld word aengenoodigd, om Godt met blijdschap te dienen, en te looven.

1. *Een Lofpsalm.*

2. **J**Uicht den Heere, alle de wereld: dient den Heere met vrede.

Koomt binnen voor zijn aenschijn: met verheuginge.

K 4

3. Weet

3. Weet dat Godt zelf de Heer is: hy heeft ons gemaekt, en niet wy ons zelve.

Gy die zijn volk zijt, en de schapen zijner weide: 4 kooft binnen zijne poorten met danklof, in zijne voorzalen met lofzangen: dankt hem,

Looft zijnen name. 5 Want de Heer is lieflijk, zijne barmhertigheid duert eeuwig: en zijne getrouwigheid door alle geslagten.

C. PSALM.

David vertoont aen Godt zijnen opregten wandel, gevende te gelijk in dit Gezang d'afbeeldinge van een vroomen en voortreffelijken Vorst.

1. Zang voor David.

Barmhertigheid en gerechtigheit zal ik zingen: ik zal u lofspeelen, Heere.

2. En ik zal my wijfelijk dragen in een onbevleken wandel, wanneer gy tot my koomen zult.

Ik wandelde binnen in mijn huis met onnoozelheit mijns herte.

3. Ik stelde my geen ongerechtigheit voor oogen: ik haette 't werk der overtreeders.

4. Het verkeerd hert hong my niet aen: den quaedwilligen, die van my afweek, kende ik niet.

5. Die heimelijk agterklap sprak van zijnen naesten, dien vervolgde ik:

Die trots van oogen, en groots van herte was, met hem at ik niet.

6. Mijne oogen zagen op de getrouwen des lands, op dat die zonden by my zitten: die den onbevleken weg ging, was mijn dienaer.

7. Die

7. Die hoovaerdye bedrijft, zal binnen mijn huis niet woonen: die onregt spreekt, mag niet bestaen voor mijne oogen.

8. Al vroeg verdelgde ik alle de booswichten van het land: op dat ik alle quaeddoenders zoude uitroeyen uit de stadt des Heere.

CI. PSALM.

De Profeet in groote bedruktheit zijns gemoeds, bidt en smeekt dat Godt hem naer zoo veel jammers, waer mede hy gedrukt word, de beloofde hulpe verleene, en Sion gezadig zy.

1. *Gebedt van den armen, als hy benaudt was, en zijne bede uitstortte voor den Heere.*

2. **H**Eere, verhoor mijn gebedt: en mijn geroep koome tot u.

3. Keer uw aenschijn van my niet af: in wat dag ik gequeld word, neig uw oore tot my.

In wat dag ik u aenroepe, verhoor my haestelijk.

4. Want mijne dagen zijn vergaen als een rook: en mijne beenderen zijn verdroogd als een brandhout.

5. Ik ben verzengd als het hooy, en mijn hert is dorre geworden: om dat ik vergeeten heb mijn broodt te eeten.

6. Mijn gebeente kleeft aen mijn vleesch: van het zugten en weenen.

7. Ik ben gelijk geworden den pelikaen der woestijne: ik ben geworden als een nagtraef in 't vervallen huis.

8. Ik breng den nacht al wakend over: en ben geworden als een mussche, die alleen op het dak zit,

9. Den geheelen dag beschimpen my mijne vyanden: en die my preezen, sweeren tegen my.

10. Om dat ik affche als broodt eete: en mijnen drank met tranen menge.

11. Om uwer gramschap en verbolgendheit: want gy my verheffende gebreizeld hebt.

12. Mijne dagen zijn als een schaduwe verdweenen: en ik ben als het hooy verdord.

13. Maer gy, Heere, blijft in der eeuwigheit: en uwer geheugenis van geslagte tot geslagte.

14. Gy zult opstaen, en u ontfermen over Sion: want het is tijdt harer t'ontfermen, de tijdt is gekoomen.

15. Want uwe dienaers hebben des zelfs steenen lief: zy hebben ook meedoogen met het puin der zelve.

16. De volkeren zullen uwen naem vreezen, Heere: en alle de koningen der aerde uwe heerlijkheit.

17. Om dat de Heer Sion heeft opgebouwd: en zig vertoonen zal in zijnen luister.

18. Dat hy gezien heeft op 't gebedt der bedrukten: en hun verzoek niet versmaedt heeft.

19. Men schrijve deze dingen voor de na-koomelingen: en het volk 't welk zal geschapen worden, zal den Heere looven.

20. Want hy heeft nedergezien van boven uit zijne heilige plaetse: de Heer heeft van den hemel op d'aerde gezien.

21. Op dat hy de zugten der gevangenen zoude hooren: en de kinderen der gedooden uit de banden trekken.

22. Op dat zy den naem des Heere verkundigen

digen in Sion: en zijnen lof in Jerufalem.

23. Als de volkeren zullen te famen koomen: en de koningen om den Heere te dienen.

24. Dog hy heeft mijne kragt vernéderd op den weg: mijne dagen heeft hy verkort.

25. Ik zeg, Mijn Godt, trek my niet weg in het midden mijner dagen: uwe jaren dueren van geslagte tot geslagte.

26. Van den beginne hebt gy, Heere, het aardrijk gegrondvest, en de hemelen zijn de werken uwer handen.

27. Zy zullen vergaen, maer gy blijft altijd: zy zullen alle als een kleedt verouderen.

En gelijk een opperkleedt zult gy ze veranderen, en zy zullen vernederd worden: 28 maer gy zijt altijd de zelve, en uwe jaren zullen nimmer eindigen.

29. Uwer dienaren kinderen zullen blijven: en hunne nakoomelingen zullen in der eeuwigheit gedijden.

CII. PSALM.

Hy vermaent en verwekt zig zelven als ook alle menschen en Engelen, om Godt te looven, met een ootmoedige erkenenisse zijner oneindige goedheit.

1. Voor David.

Looft, mijne ziel, den Heere: en al wat binnen in my is, zijnen heiligen naem.

2. Looft, mijne ziel, den Heere: en vergeet dog alle zijne weldaden niet.

3. Die u alle uwe zonden vergeeft, en geneest alle uwe gebréken.

4. Die uw leven verlost van den ondergang: die u kroont met genade en barmhertigheden.

5. Die

5. Die u naer wensch met goederen verza-
digt: dat uwe jeugd vernieuwd word, als die
van een arend.

6. De Heer doet barmhertigheden: en regt
aen allen die onregt lijden.

7. Hy heeft zijne wegen aen Moyfes bekend
gemaekt: en zijnen wille aen de kinderen van
Israël.

8. De Heer is barmhertig en meedoogend:
langmoedig en heel genadig.

9. Hy zal niet altijd verstoord zijn: nog
zijne ongenade eeuwiglijk vertoonen.

10. Hy heeft ons niet gedaen naer onze
zonden: nog ons vergolden naer onze onge-
regtigheden.

11. Want zoo hoog als de hemel boven
d'aerde is: zoo zeer heeft hy zijne barmher-
tigheit bekragtigd, over de genen die hem vree-
zen.

12. Zoo verre 't oofte is van het weste: zoo
heeft hy onze misdaden van ons weggenoo-
men.

13. Gelijk een vader zig erbarmt over zij-
ne kinderen: zoo heeft zig de Heer erbarmd,
over de genen die hem vreezen 14 Want hy
weet wat wy voor een maeksel zijn.

Hy is indagtig dat wy stof zijn. 15 Des men-
sche dagen zijn als het gras: hy bloeyt gelijk
een veldboom.

16. Daer zal een wind over henen waeyen,
en zy zal geen stand houden: en zy zal hare
plaetse niet meer kennen.

17. Maer de barmhertigheit des Heere is
van eeuwigheit, en tot in eeuwigheit, over
de genen die hem vreezen:

En zijne regtvaerdigheit tot op kinds kin-
deren

deren 18 By hen die zijn verbond houden.

En die op zijne gebóden denken, om ze te volbrengen.

19. De Heer heeft zijnen zetel in den hemel bereidt : en zijn rijk zal over alles heerschen.

20. Looft den Heere, gy alle zijne Engelen, gy sterke helden : die zijn bevéel doet, om de stemme zijner woorden te gehoorzamen.

21. Looft den Heere, alle zijne heyrfscharen : gy zijne dienaers, die zijnen wille doet.

22. Looft den Heere, alle zijne werken, in alle plaetsen zijner heerschappye. Loof, mijne ziel, den Heere.

CIII. PSALM.

Deftige beschrijving van de heerlijkheit, magt en goedheit Gods: die van alle kanten uitblinken in de schoonheit zijner werken, en waer van de schepselen gedurig afhangen.

1. Voor David.

Loof, mijne ziel, den Heere. Heere mijn Godt, gy zijt zeer heerlijk :

Gy hebt u aengedaen met eere en luister : 2 Omhangen zijt gy met het licht, als met een kleedt :

En rekt den hemel uit als een behangfel : 3 Die zijne bovenzalen met wateren bewelft.

Die op de wolken als op een wagen rijdt, die wandelt op de vleugelen der winden.

4. Die de geesten tot uwe gezanten maekt : en de vyerige vlammen tot uwe dienaers.

5. Die het aerdríjk gebouwd hebt op zijne vaste gronden : dat het nimmermeer verwikken zal :

6. Het

6. Het woefte water omdekte 't als een kleedt : de wateren stonden boven de bergen.

7. Op uwe bedreiginge vlieden zy weg : zy gaen verbaefd op het gedruis van uwen donder.

8. De bergen rijzen op, en de vlakke velden dalen neder : ter plaetse, daer gy ze vastgesteld hebt.

6. Gy hebt ze palen gezet, daer zy niet en zullen overgaen : nog zy zullen het aerdrijk niet wederkomen bedekken.

10. Gy doet de waterbronnen in de laegten springen : dat de wateren tusschen de bergen henen vlooden.

11. Alle beesten des velds komen daer drinken : de wilde ezels loopen hunnen dorst daer lesfchen.

12. Daer boven woonen de vogelen des hemels : uyt het midden der steenrotsen doen zy hunne stemmen hooren.

13. Gy bevogtigt de bergen van boven af : d'aerde word verzadigd van de vrugten die gy voordbrengt.

14. Gy laet gras groeyen voor het vee, en aerdgewas tot dienst der menschen :

Om broodt uit d'aerde op te brengen : 15 En op dat de wijn den mensche 't hert verheuge :

Dat hy zijn aengezigt met olie vervroolijke, en dat het broodt zijn hert versterke.

16. De boomen des velds staen vol van voedsel : als ook de cederboomen van Libanon, die de Heer geplant heeft. 17 Daer maken de vogelen hunne nesten :

De nest van den reiger is de hoogste van alle. 18 De hooge bergen zijn een toevlugt voor de harten : de steenrotsen voor de konijnen.

19. Hy heeft de maen gemaekt om den tijdt te

te verdeilen : de zon weet haren ondergang.

20. Gy brengt de duisternisse aen , en het word nagt : dan gaen alle wilde dieren zig vertreeden.

21. De jonge leeuwen , die daer brieschen na den roof : en om zig spijze van Godt te zoeken.

22. De zon gaet op , en zy trekken te samen : en zy begéven zig in hunne holen.

23. Dan gaet de mensch uit na zijn werk : en na zijnen arbeidt tot den avond toe.

24. Hoe wondergroot zijn uwe werken , Heere ! Alles hebt gy met wijsheit gemaekt : het aerdrijk is vol van uwe goederen.

25. Die zee , zoo groot en uitgestrekt van ermen : daer krielt het zonder getal ,

Van kleine en groote dieren. 16 Daer gaen de scheepen heen en weer :

De walvisch , dien gy gemaekt hebt om daer in te speelen. 27 Alle wagten zy op u : dat gy hen voedsel geeft te zijner tijde.

28. Als gy het hen geeft , zoo halen zy 't weg : als gy uwe hand opent , zoo worden zy alle met goede verzadigd.

29. Maer zoo gy uw aenschijn afkeert , worden zy ontfeld : ontnemt gy hen den geest , zoo beswijken zy , en keeren weder tot hun stof.

30. Zoo gy uwen geest uitzend , worden zy geschapen : en gy vernieuwt de gestalte der aerde.

31. De glorie des Heere zy in der eeuwigheit : de Heere zal zig verheugen in zijne werken.

32. Die d'aerde beschouwt , en doet ze beeven : die de bergen aenroert , dat zy rooken.

33. Ik

33. Ik zal den Heere zingen mijn leven lang: ik zal mijnen Godt lofspeelen, zoo lang ik'er ben.

34. Mijne reden moet hem welgevallen: ik zal dog vroolijk zijn in den Heere.

35. De zondaers moeten uitgeroeyd worden van der aerde, en de quaeddoenders, dat zy'er niet meer zijn. Loof, mijne ziel, den Heere.

CIV. PSALM.

De Profeet looft Godt over de gunsten en weldaden, eertijds aen het volk van Israël bewezen, dat hy ze genadelijk uit Egypten verlost, in de woestijne gevoegt, en eindelijk in het beloofde Land ingevoerd heeft.

Alleluja.

1. **D**Ankt den Heere, en aenroept zijnen naem: verkundigt onder de volkeren zijne werken.

2. Zingt hem, en speelt hem lof: vertelt alle zijne wonderen.

3. Beroemt u zijnen heiligen naem: verheugd zy het hert der genen, die den Heere zoeken.

4. Zoekt den Heere, en weest kloek: zoekt zijn aenschijn t'allen tijde.

5. Gedenkt zijne wonderdaden, die hy gedaen heeft: zijne wondere tékenen, en d'oordeelen zijns monds.

6. Gy geslagt van Abraham zijnen dienaer: kinderen van Jakob zijnen uitverkooren.

7. Hy is de Heer onze Godt: zijne oordeelen gaen over de geheele wereld.

8. Hy denkt eeuwiglijk op zijn verbond: het woord dat hy gesproken heeft, tot op duizende geslagten.

9. 'T

9. 'T welk hy gegéven heeft aen Abraham :
en aen Isääk met eede gefwooren.

10. En 't welk hy Jakob tot een wet ge-
steld heeft : en Israël tot een eeuwig verbond :

11. Zeggende, Ik zal u het land van Cha-
naän geven, tot uw erfdeel.

12. Als zy nog klein in getal waren : zeer
gering, en vreemdelingen daer te lande.

13. En zy trokken van 't een landschap na
het ander : van 't eene koningrijk tot een an-
der volk.

14. Hy liet niet toe dat hen eenig mensch
beleedigde : en hy bestrafte de koningen om
hunnen 't wille.

15. Wagt u van mijne Gezalfden aen te
tasten : en van mijne Profeeten quaedt te doen.

16. En hy deed een dierentijdt over het land
koomen : en liet allen onderstand van broodt
verteiren.

17. Hy zond een man voor hen af : Joseph
wierd verkogt voor een slave.

18. Zy drukten zijne voeten in de boeyen :
Hy raekte in yzere banden. 19 Tot dat zijn
woord quam :

Dat de godspraek des Heere hem ontvlam-
de. 20 De Koning zond, en maekte hem los :
de Vorst der volken, en liet hem vry.

21. Hy stelde hem tot een heere over zijn
huis : en tot oversten over alle zijne bezittinge.

22. Om zijne Vorsten t'onderwijzen, ge-
lijk hy zelf was : en zijne Ouderlingen wijs-
heit te leeren.

23. Dus quam Israël in Egypten : en Ja-
kob woonde als vreemdeling in het land van
Cham.

24. En hy liet zijn volk zeer vermeenig-
L vuldi-

vuldigen : en maekte ze magtiger dan hunne vyanden.

25. Hy veranderde 't herte van die genen, zoo dat zy zijn volk haetten : en dat zy bedrog aenleidden tegen zijne dienstknechten.

26. Dan zond hy zijnen dienaer Moyses : Aäron, dien hy verkooren had.

27. Hy gaf hen last om tékenen te doen : en wonderdaden in het land van Cham.

28. Hy zond duisternissen, en maekte het donker : en niets wederstond zijne bevélen.

29. Hy veranderde hunne wateren in bloedt : en hy doodde huune visfchen.

30. Hun land gaf kikvorschen uit : tot in de binnekameren hunner koningen.

31. Hy sprak, en daer quam alle slag van vliegen, en gewormte door alle hunne gewesten.

32. In plaets van regen zond hy hen hagel : en brandend vuer over hun land.

33. Hy sloeg hunne wijngaerden, en hunne vijgeboomen : en hy verbrak de boomen, door hunne landen.

34. Hy sprak, en daer quamen sprinkhanen : en koornbijters met ontelbare meenigte.

35. Die al het gras in hunne velden opaten : en verslonden alle de vrugten hunner akkers.

36. En hy versloeg al het eerstgeboorne in hun land : d'eerstelingen van al hunnen arbeit.

37. En hy voerde hen uit met zilver en goudt : en daer was niet een zieke onder hunne stammen.

38. Egypte was verblijdt over hunnen aftogt : want zy waren om hen met vreeze beladen.

39. Hy spande een wolk uit om hen te dekken : en een vuer om hen by nagt te ligten.

40. Als zy 't verzogten, zoo quamen'er quak-

quakkelen: en hy verzadigde hen met hemelfch broodt.

41. Hy fcheurde de fteenrotfe, en daer vloedden wateren: froomen liepen'er door het drooge.

42. Want hy was indagtig aen zijn heilig woord: 't welk hy gefproken had tot zijnen dienaer Abraham.

43. En hy voerde zijn volk uit met vreugde: en zijne uitverkoornen met blijdfchap.

44. Hy gaf hen de landen der Heidenen: en zy namen den arbeit der volken in bezittinge.

45. Op dat zy zijne bevélen zouden onderhouden: en zijne wet zouden waernémen.

CV. PSALM.

Het volk betrouwende op Gods barmhertigheid, belijdt zijne zonden; en bekent d'ondankbaerheit zijner voorouders, die zoo dikmaels wederfpanning tegen Godt geweest zijn, en zig zijne ongenade op den hals gebaeld hebben. Des bidden zy nu om gunft en genade.

Alleluja.

1. **D**Ankt den Heere, want hy is goed: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

2. Wie zal de kragtdadigheden des Heere uitspreken: wie zal al zijnen lof en roem verkundigen?

3. Zalig, die het gene regt is onderhouden: en die t'allen tijde de regtvaerdigheit bewerken.

4. Wees ons gedagtig, Heere, naer de goedgunftigheit tot uw volk: bezoek ons met uwe zalige hulpe.

5. Dat wy mogen zien het welvaren uwer uitverkoornen, en ons mogen verblijden in de

blijdschap van uw volk, op dat gy geroemd word met uw erfdeel.

6. Wy hebben gezondigd met onze vaderen: wy hebben ongeregtelijk gedaen, wy hebben boosheit bedréven.

7. Onze vaders in Egypten gaven geen agte op uwe wonderdaden, zy dagten niet op uwe veelvuldige barmhertigheden:

En zy tergden u, als zy na de zee, na de roode zee in optogt waren.

8. Egter heeft hy hen behouden om zijnen naem: op dat hy zijne magt zoude bekend maken.

9. Hy bestrafte de roode zee, en zy wierd droog: en hy voerde ze door de diepten, als door een woestijne.

10. Hy holp ze uit de hand der genen, die hen haetten: en verlostte ze uit de hand des vyands.

11. En het water overstroomde hunne verdrukkers: dat'er niet een van overbleef.

12. Toen geloofden zy aen zijne woorden: en zongen zijnen lof.

13. Dog zy vergaten wel haest zijne werken: en zy wilden zijne raedslagen niet verbeiden.

14. Zy lieten zig tot wellust vervoeren in de woestijne: en zy tergden Godt in de dorre wildernisse.

15. En hy gaf hen hunnen eisch: en zond het hen vol op, om hunnen lust te boeten.

16. En zy stonden tegen Moyses op in de legerplaetse: tegen Aäron den heiligen des Heere.

17. D'aerde ging open, en verslond Dathan: en zy overdekte den aenhang van Abiron.

18. En

18. En daer ontstak een vuer onder hunne famenrottinge: de vlam verbrandde die quaedoenders.

19. En zy maekten een kalf in Horeb: en aenbaden het gegooten beeld.

20. En zy veranderden hunne glorie, in de gelijkenisse van een kalf dat hooy eet.

21. Zy vergaten den Godt, die hen verloft had: die groote dingen gedaen had in Egypten, 22 wonderen in het land van Cham, verwaerlijke dingen in de roode zee.

23. En hy sprak, hy wilde ze verdelgen: had niet Moyfes, zijn uitverkooren, zig in de breuke gesteld voor zijn aenschijn,

Om zijne gramschap af te keeren, dat hy ze niet en vernielde. 24 En zy agtten dat lieve land zoo veel als niet:

Zy geloofden aen zijn woord niet. 25 En zy morden in hunne veldhuten: zy hoorden niet na de stemme des Heere.

26. Des hief hy zijne hand tegen hen op: om hen te doen sneuvelen in de woestijne:

27. En om hunne nakoomelingen neder te werpen onder de volkeren: en hen te verspreiden door verscheiden gewesten.

28. Ook begaven zy zig tot den afgodt Beelpedor: en aten van d'offerhanden der dooden.

29. En zy tergden hem met huune vonden: des quam hen ook een sware nederlag over.

30. Toen stond Phineës op, en maekte de verzoeninge: en de plaeg hield op.

31. En het is hem tot regtvaerdigheid gerekend: van geslagte tot geslagte t'allen tijde.

32. Zy vertoornden hem ook aen het twistwater: en Moyfes wierd om hen geplaegd. 33

Want zy verbitterden zijnen geest :

Zoo dat hy haperde in zijne woorden. 34 Zy vernielden ook de volkeren niet ; die het Godt hen had bevoolen.

35. En zy vermengelden zig onder de Heidenen : en leerden hunne werken. 36 En zy dienden hunne afgodbeelden : 't welk hen ook ten val gebragt heeft.

37. Zy offerden hunne zoonen , en hunne dogteren aen de duivelen.

38. En zy vergooten het onnoozel bloedt : het bloedt hunner zoonen , en hunner dogteren , die zy offerden aen d'afgoden van Chanaän.

Zoo dat het land besmet wierd met het bloedt , 39 en besmeurd met hunne werken : en zy hoereerden met hunne snoode vonden.

40. Toen wierd de Heer met toorn ontsteecken tegen zijn volk : en hy had een grouwel van zijne erffenisse.

41. En hy gaf ze over in handen der Heidenen : en die hen haetten , overheerschten ze.

42. Hunne vyanden verdrukten ze : en zy wierden vernéderd onder hunne handen. 43 Dikmaels heeft hy ze verlost :

Maer zy verbitterden hem door hunne aanslagen , en wierden vernéderd om hunne boosdaden.

44. Hy zag hen egter aen , als zy gedrukt wierden : en hy hoorde na hunne gebéden.

45. Hy was gedagtig aen zijn verbond : en het deed hem leedt naer zijne veelvuldige barmhertigheid.

46. En hy liet ze meedoogen vinden : in het aenzien , van allen , die hen gevangen hadden.

47. Be-

47. Behoud ons, Heere onze Godt, en vergader ons uit de volkeren:

Op dat wy uwen heiligen naem roemen, en ons verheugen in uwen lof.

48. Geloofd zy de Heere, Godt van Israël, van eeuwigheit, en tot in eeuwigheit: en al het volk zal zeggen, Zoo moet het zijn, zoo moet het zijn.

CVI. PSALM.

Deftige vermaning om Godt te looven en te danken, die de genen, welke hem aenroepen, verlost uit gevaer en benaudheit: uit den doolweg, gevangenis, hongersnoodt, swakheit, schipbreuke, en alle rampen.

Alleluja.

1. **D**Ankt den Heere, want hy is goed: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

2. Laet zy het zeggen, die van den Heere verlost zijn, die hy verlost heeft uit de hand des vyands: en die hy by een gebragt heeft uit verscheiden gewesten.

3. Van den opgang der zonne, en van den ondergang, van 't noorden, en van de zee.

4. Zy dwaelden in de woestijne, in waterlooze velden: zy vonden geen weg na een stadt, om in te wonen.

5. Zy leeden honger en dorst: en hunne ziel besweek in hen.

6. En zy riepen tot den Heere, als zy in benaudheit waren: en hy trok ze uit hunnen noodt.

7. En hy geleidde ze op den regten weg: om te gaen na een stadt, daer zy konden wonen.

8. Dat zy den Heere danken over zijne goedertierenheit: en over zijne wonderdaden voor de kinderen der menschen.

9. Dat hy de dorstige ziele verzadigd heeft: en de hongerige ziele vervuld met goede.

10. Zy zaten in de duisternisse, en in de schaduwe des doods: gevangen in armoede, en in yzere boeyen.

11. Om dat zy wederspanning geweest waren tegen Gods gebóden: en den raedt des Alderhoogsten geschonden hadden.

12. Des wierd hun hert gedrukt met lasten: zy besweeken, en daer was niemand om hen te helpen.

13. En zy riepen tot den Heere, als zy in benaudheit waren: en hy verlostte ze uit hunnen noodt.

14. Hy trok ze uit de duisternisse, en uit de schaduwe des doods: en hy verbrak hunne boeyen.

15. Dat zy den Heere danken over zijne goedertierenheit: en over zijne wonderdaden voor de kinderen der menschen.

16. Want hy heeft de metaele poorten aen stukken gesmetten; en d'yzere grendelen verbrooken.

17. Hy heeft ze opgenoomen uit den weg hunner ongeregtigheit: want om hunne ongeregtigheden waren zy vernéderd.

18. Hunne ziel had een walg van alle spijsze: en zy waren tot aen de poorten des doods gekoomen.

19. En zy riepen tot den Heere, als zy in benaudheit waren: en hy verlostte ze uit hunnen noodt.

20. Hy zond zijn woord, en maekte ze gezond,

zond, en hy trok ze uit hunnen ondergang.

21. Dat zy den Heere danken over zijne goedertierenheit: en over zijne wonderdaden voor de kinderen der menschen.

22. En dat zy een offerhande van lof opdragen: en zijne werken verkundigen met vreugde.

23. Die ter zee varen met scheepen: en handel drijven op groote wateren:

24. Die zagen de werken des Heere: en zijne wonderen in de diepte.

25. Hy sprak, en daer stond een stormwind op: en hare golven wierden opgehéven.

26. Zy gingen op tot aen den hemel, en zonken neder tot in den afgrond: dat hunne ziel besweek door 't onheil.

27. Zy tuimelden en waggelden, als een dronke mensch: en zy wisten geen raedt meer.

28. En zy riepen tot den Heere, als zy in benaudheit waren: en hy voerde ze uit hunnen noodt.

29. Hy bragt het onweder tot stilte: zoo dat hare golven zig bedaerden.

30. En zy waren blijde, om dat zy gestild waren: en hy geleidde hen in de gewenschte haven.

31. Dat zy den Heere danken over zijne goedertierenheit: over zijne wonderdaden voor de kinderen der menschen.

32. En dat zy hem verheffen in de vergaderinge des volks: en hem looven in de samenzittinge der ouderlingen.

33. Hy heeft de stroomen in droogte veranderd: en de watervloeden opgedroogd.

34. Het vrugtbaer land tot een zouten grond

gemaekt: om de boosheit van die 't bewoonden.

35. Hy heeft de dorre wildernisse voorzien met waterplassen: en het waterlooze land met waterbronnen.

36. En hy heeft de hongerigen daer neder- gesteld: en zy hebben'er een stadt gebouwd, om in te wonen.

37. Zy hebben d'akkers bezaeyd, en wijngaerden geplant: en zy bragten een vrugtbaer gewas voord.

38. Hy zegende hen, en zy wierden zeer vermeenigvuldigd? en hun vee heeft hy niet min vermeerderd.

39. Ook waren zy weinig geworden: en gedrukt door de quellinge der ellenden, en door verdriet.

40. Veragting was'er uitgestort over de vorsten: en hy deed ze dwalen door woeste en ongebaende wegen.

41. Dog hy heeft den armen uit den noodt geholpen: en hy heeft de geslagten vermeerderd, als de schapen.

42. De regtvaerdigen dit ziende, zullen zig verblijden: en alle boosheit zal haren mond toefluiten.

43. Wie is'er wijs, die op deze dingen let: en die de barmhertigheden des Heere verstaen zal?

CVII. PSALM.

De Profeet looft Godt, bidt om hulpe en overwinninge over de vyanden, met betrouwen op Gods belofte.

1. *Een Zanggedigt voor David.*

2. **M**Yn hert is bereidt, ô Godt, mijn hert is bereidt: ik zal zingen, en lofspeelen

len met mijne lóvende tonge.

3. Wakker op, mijne lóvende tonge; wakker op, mijne Psalter en harpe: ik zal opwaken met den dageraedt.

4. Ik zal u danken onder de volkeren, Heere: en ik zal u lofzingen onder de Heidenen.

5. Want uwe barmhertigheid is groot tot boven de hemélen: en uwe waerheit tot aen de wolken.

6. Verhef u, ó Godt, boven de hemélen: en uwe heerlijkheit over het gansche aerdrijk. 7 Op dat uwe beminden verlost worden.

Help met uwe regterhand, en verhoor my. 8 Godt heeft het gesproken in zijn Heiligdom:

Ik zal vroolijk zijn, en zal het land van Sichem deilen, en het dal der veldhutten zal ik meeten.

9. Mijn is Galaäd, en mijn is Manasses: en Ephraim mijne sterke vesting.

Juda is mijn Vorstendom. 10 Moab het vat mijner hope.

Ik zal Edom den voet op den nek zetten: de Vreemdelingen zijn my vrienden geworden.

11. Wie zal my brengen in die vaste stadt? Wie zal my tot in Edom voeren?

12. Zult gy 't niet doen, ó Godt, die ons verstootten had: zult gy, ó Godt, niet uitrekken met onze legers?

13. Geef ons bystand in den noodt: want der menschen hulp is ydel.

14. Met Godt zullen wy kloeke daden doen: en hy zal onze vyanden te niet brengen.

CVIII. PSALM.

Hy klaegt over zijne lasteraers, zonderling over eenen, die hem valschelijk ging bekladden: en
by

hy voorspelt hen zeer levendig de verdiende straffe: smeevende met betrouwen om de goddelijke hulpe. Dit ziet ook op CHRISTUS, en op Judas, die hem verraden heeft.

1. Een Zang van David, om te zingen.
2. **S**Wijg niet, ó Godt, mijnen lof: want de mond des zondaers, en de mond des bedriegers is tegen my geopend.
3. Zy hebben tegen my gesproken met een valsche tonge, en my rondom aengerand met hatige woorden: en my bestrêden zonder oorzaak.
4. In plaets van my te beminnen, zoo lasterden zy my: dog ik begaf my tot bidden.
5. En zy bewézen my quaedt voor goedt: en haet voor mijne liefde.
6. Stel den quaeddoender boven hem: en de bestrijder staen aen zijne rechterzijde.
7. Als hy geoordeeld word, dat hy verwézen uitgaen: en zijn gebedt worde tot zonde.
8. Zijne dagen moeten weinig worden: en dat een ander zijn bischdom kriegen.
9. Zijne zoonen moeten weeskinderen worden: en zijne huisvrouw weduwe.
10. Dat zijne kinderen van 't een op 't ander sweeven, en gaen beedelen: en dat zy uit hunne wooningen verdréven worden.
11. De woekeraer moet uitzuigen al wat hy heeft: en de vreemden met zijnen arbeit doorgaen.
12. Dat hem niemand te hulpe koome: en dat'er niemand zy, die zig erbarme over zijne weezen.
13. Dat zijne nakoomelingen te niet gaen: dat zijne naem in het eerste lid verdelgd worde.
14. De

14. De misdaect zijner vaderen moet in gedagtenisse koomen voor den Heere: en de zonde zijner moeder worde niet uitgevaegd.

15. Dat die altoos voor den Heere zijn. En hunne geheugenis verdwijne van der aerde. 16 Om dat hy niet gedagt heeft barmhertigheid te doen.

17. En dat hy een hulploozen, en armen mensch vervolgd heeft, en een weemoedigen, om hem te dooden.

18. Hy heeft den vloek bemind, die zal hem ook t'huis koomen: hy heeft den zegen niet begeerd, en die zal ook van hem wijken.

En hy heeft den vloek als een kleedt aengetoogen: en hy is als water binnen in zijn lijf gegaen, en als olie tot in zijn gebeente.

19. Hy worde hem als een kleedt, daer hy zig mede dekke: en als een gordel, waer mede hy zig altijd omgorde.

20. Zoo zullen zy geloond worden by den Heere, die my lasteren: en die quaedt spreken tegen mijne ziele.

21. Dog gy Heere, Heere, wees my gunstig om uwen naem: want uwe barmhertigheid is lieflijk.

Verlos my, 22 want ik ben arm en behoeftig: en mijn hert is in my verslagen.

23. Gelijk een schaduwe, die wegwijkt, zoo gae ik henen: en ik word verjaegd, gelijk de sprinkhanen.

24. Mijne knyen zijn verfwakt van vasten: en mijn vleesch is veranderd, en heeft geen vette.

25. En ik ben hen tot een spot geworden: als zy my zien, schudden zy het hoofd.

26. Help my, Heere mijn Godt: verlos my
naer

naer uwe barmhertigheid.

27. En dat zy weeten, dat dit uwe hand is: en dat gy, Heere, dit gedaen hebt.

28. Zy zullen my vloeken, en gy zult my zégenen: laet zy beschaemd worden, die tegen my opstaen: maer uw dienaer zal zig verblijden.

29. Dat zy met schaemte aengedaen worden, die my lasteren: en dat zy met hunne schande bedekt worden, als met een dubbel- den mantel.

30. Ik zal den Heere danken met vollen monde: en in 't midden van veel volks zal ik hem looven.

31. Want hy heeft den armen ter regterhand bygestaen: om mijne ziele te verlossen van die haer vervolgen.

CIX. PSALM.

Dit is een heerlijke voorzegging van CHRISTUS, en zijn Rijke. Dat hy zal verheven worden aen de regterhand zijns Vaders. Dat zijn Rijk, dat is, zijne Kerk, aenvang zal nemen in het Joodsche land. Dat hy zal eenwig Priester zijn, en zijne vyanden overwinnen.

1. *Een Zang van David.*

DE Heer heeft gezeidt tot mijnen Heere:
Zit aen mijne regterhand.

Tot dat ik uwe vyanden stelle, tot een voet- bank uwer voeten.

2. Uit Sion zal de Heer den rijkstaf uwer magt doen koomen: heersch in het midden uwer vyanden.

3. By u is het vorstendom, in den dag uwer kragte, met vollen luister van heiligkeit:
uit

uit den schoot heb ik u geteeld, al voor den dageraedt.

4. De Heer heeft geswooren, en het zal hem niet berouwen: Gy zijt Priester in der eeuwigheit, op de wijze van Melchisedech.

5. De Heer is u ter regterzijde: om de koningen te verslaen in den dag zijner gramschap.

7. Hy zal regt doen onder de volkeren, hy zal geheele verwoestingen maken: hy zal de hoofden briezelen in veeler landen.

7. Hy zal op den weg uit de beeke drinken: daerom zoo zal hy het hoofd opheffen.

CX. PSALM.

De Profeet dankt Godt voor de weldaden aen zijn volk bewezen. Hy roemt de vastigheid van Gods woord en bevel; en zijne heiligheit, die men eerbiedelijk moet eeren.

Alleluja.

1. **I**K zal u danken, Heere, van gansch herte: in den raedt der regtvaerdigen, en in de vergaderinge.

2. Groot zijn de werken des Heere: uitgezocht tot alle zijn behagen.

3. Lofwaardig en heerlijk is zijn werk: en zijne regtvaerdigheid in der eeuwigheit.

4. Hy heeft de gedagtenisse zijner wonderen doen houden, de genadige en barmhertige Godt: 5 hy heeft een spijze gegeven den genen die hem vreezen.

Hy zal zijn verbond in eeuwigheit gedenken: 6 hy zal de kragt zijner werken bekend maken aen zijn volk.

7. Zoo dat hy hen geeve het erfdeel der Heidenen: de werken zijner handen zijn waerheit en gerechtigheit.

8. Alle

8. Alle zijne bevélen zijn getrouw, bevestigd door alle eeuwen: opgesteld in waerheit en opregtigheit.

9. Hy heeft zijnen volke verlossinge gezonden: hy heeft zijn verbond voor eeuwig vastgesteld.

Heilig en ontzaglijk is zijne naem: 10 de vrees des Heere is het beginsel der wijsheit.

Wel verstandig zijn zy allen, die'er naer doen: zijn lof blijft in der eeuwigheit.

CXI. PSALM.

Hy leert dat de godvreezende, en weldadige menschen gelukzalig zijn: dog de zondaren rampzalig en ellendig.

Alleluja. Van de wederkoomste van Aggeüs en Zacharias.

1. **Z**alig is de man, die den Heere vreeft: die grooten lust heeft in zijne gebóden.

2. Zijn zaedt zal magtig zijn op d'aerde: het geslagt der vroomen zal gezégend worden.

3. Luister en rijkdom zal in zijnen huize zijn: en zijne regtvaerdigheit zal eeuwig duren.

4. Den vroomen gaet het licht op in de duisternisse: die genadig, barmhertig en regtvaerdig is.

5. Welbevallig is de mensch, die meedoo- gen toont, en uitleent; die zijne zaken beschikt met gerechtigheit: 6 in der eeuwigheit zal hy niet vervallen.

7. De regtvaerdige zal zijn in eeuwige geheugenisse: voor geen quaed gerugte zal hy vreezen.

Zijn hert is bereidt te hoopen op den Heere,
re,

re, 8 zijn hert is wel bevestigd: hy zal niet ontroerd worden, tot dat hy zijne vyanden ten onder zie.

9. Hy strooyt uit, en geeft den armen, zijne regtvaerdigheid blijft in der eeuwigheit: zijne hoorn zal in heerlijkheit verheven worden.

10. De zondaer zal het zien, en hy zal gestoord worden; hy zal op zijne tanden knersfen, en verquijnen: de begeerte der zondaers zal te niet gaen.

CXII. PSALM.

Hy zingt heerlijk den lof des Heere: die zoo hoog verheven zijnde, egter zijne zorg en bystand over de nederigen uitbreidt.

Alleluja.

1. **L**ooft den Heere, gy kinderen, looft den naem des Heere.

2. De naem des Heere zy gezégend: van nu aen tot in der eeuwigheit.

3. Van den opgang der zonne tot den ondergang, is des Heere naem lofwaardig.

4. De Heer is verheven boven alle volkeren: en zijne heerlijkheit boven de hémelen.

5. Wie is gelijk den Heere onzen Godt, die in het hooge woont: 6 en die op 't nederige ziet, in hemel en op aerde?

7. Die den behoeftigen opheft van der aerde: en den armen uit den drek verheft.

8. Om hem te zetten by de Vorsten: by de vorsten van zijn volk.

9. Die d'onvrugtbare met een huisgezin doet wonen: en haer maekt een blijde kindermoe-der.

Wat wonderdaden de Heer gedaen heeft, als hy zijn volk uitleidde uit Egypten. Dat Godt almachtig moet verheerlijkt worden. Dat d'afgoden kragteloos en onnut zijn. En dat zy allen geholpen, en gezégend worden, die op Godt betrouwen. Deze Psalm word by de Hebreëen in twee verdeeld.

Alleluja.

1. **A**Ls Israël optoog uit Egypten: het huis van Jakob uit dat vreemde volk:
2. Toen wierd het Joodsche volk hem toegeheiligt: Israël tot zijne heerschappye.
3. De zee zag het en vlugtte weg: de Jordaen keerde zig te rugge.
4. De bergen sprongen op als rammen: en de heuvelen als lammeren der schaepen.
5. Wat is het, ô zee, dat gy wegvlugtte: en gy, Jordaen, dat gy u te rugge keerde?
6. Gy bergen, dat gy opsprongt als rammen: en gy heuvelen, als lammeren der schaepen?
7. Voor 't aengezichte des Heere was 't, dat d'aerde daverde: voor 't aengezichte van den Godt van Jakob.
8. Die de harde steen veranderde in een waternvloedt: en de steenrotsen in waterbronnen.

CXV. PSALM.

Na het Hebreewsch.

1. **N**iet ons, Heere, niet ons: maer geef uwen naem de glorie.
2. Om uwe barmhertigheid, en uwe waerheit: op dat de Heidenen niet mogen zeggen, Waer is hunne Godt?
3. Dog

3. Dog onze Godt is in den hemel: hy doet al wat hem belieft.

4. D'afgoden der Heidenen zijn zilver en goudt: werken van der menschen handen.

5. Zy hebben een mond, en zy spreekent niet: zy hebben oogen, en zien niet.

6. Zy hebben ooren, en hooren niet: zy hebben neuzen, en rieken niet.

7. Zy hebben handen, en tasten niet; zy hebben voeten, en wandelen niet: zy geven geen geluidt met hunne keele.

8. Dat zy, die ze maken, daer aen gelijk worden: en allen die'er op betrouwen.

9. Het huis van Israël hoopt op den Heere: hy is hun helper, en hun beschermer.

10. Het huis van Aäron hoopt op den Heere: hy is hun helper, en hun beschermer.

11. Die den Heere vreezen, hoopen op den Heere: hy is hun helper, en hun beschermer.

12. De Heer is onzer gedagtig, en hy zegent ons: hy zegent het huis van Israël, hy zegent het huis van Aäron.

13. Hy zegent allen die den Heere vreezen: beide klein en groot.

14. De Heer zégene u meer en meer: zoo u, als uwe kinderen.

15. Gezégend moet gy zijn van den Heere: die hemel en aerde gemaekt heeft.

16. Den opperhemel voor den Heere: en d'aerde heeft hy gegéven aen de kinderen der menschen.

17. De dooden zullen u niet looven, Heere: nog zy allen, die onder d'aerde dalen.

18. Maer wy die leven, looven den Heere: van nu aen tot in der eeuwigheit.

CXIV. PSALM.

Hy bedankt Godt zeer ootmoedelijk, dat hy hem uit een swaer ongeval, en uit doodsgevaer verlost heeft.

Alleluja.

1. **I**K heb den Heere lief: want hy verhoort de stemme mijns gebeds.

2. Want hy heeft zijn oore tot my geneigd: en ik zal hem aenroepen alle mijne dagen.

3. De benaudheden des doods hadden my omvangen: en d'angsten der helle hadden my getroffen.

Ik vond my in bedruktheit, en in smer-
te: 4 dog ik aenriep den naem des Heere.

O Heere, verlos mijne ziele. 5 De Heer is barmhertig, en regtvaerdig: en onze Godt is genadig.

6. De Heer behoedt de kleinen: ik was verdrukt, en hy heeft my verlost.

7. Wees nu, mijne ziele, weder weltevree-
de: want de Heer heeft u welgedaen.

8. Want hy heeft mijne ziele verlost van de
doodt: mijne oogen van traenen, mijne voe-
ten van vallen.

9. Ik zal den Heere behagen, in het land
der levenden.

CXV. PSALM.

*Hy betuigt zijne dankbaerheit over de verlossin-
ge, en de weldaden hem van Godt vergund:
en dat hy zijne beloften betalen zal in 't aen-
zien van al het volk. Deze Psalm is naer de
Hebreën een met den voorgaenden.*

Alleluja.

10. Ik

10. **I**K heb geloofd, daerom heb ik gesproken: dog ik ben vernéderd boven mate.

11. Ik zeide in mijne haestigheid: Alle mensch is leugenagtig.

12. Wat zal ik den Heere wedergéven: voor alle de weldaden, die hy my gedaen heeft?

13. Ik zal den heilzamen drinkbeker neemen: en ik zal den naem des Heere aenroepen.

14. Ik zal den Heere mijne beloften betalen: in tegenwoordigheid van al zijn volk. 15 Dierbaer is voor het aenschijn des Heere, de dootd zijner Heiligen.

16. O Heere, ik ben uw dienaer: ik ben uw dienaer, en de zoon uwer dienareffe.

Gy hebt mijne banden gebrooken: 17 ik zal u een offerhande van lof opdragen, en ik zal aenroepen den naem des Heere.

18. Ik zal den Heere mijne beloften betalen, in het aenzien van al zijn volk: 19 in de voorzalen van het huis des Heere, binnen u, Jerusaleem.

CXVI. PSALM.

De Profeet noodigt alle volkeren aen, om Godt te looven over zijne goedheit en genade.

Alleluja.

1. **L**ooft den Heere, alle geslagten: looft hem, alle volken.

2. Want zijne barmhertigheid is op ons bevestigd: en de waerheit des Heere blijft in der eeuwigheit.

CXVII. PSALM.

De Kerk des Heere dankt Godt, en verblijdt zig, dat zy naer het uitstaen van veel ramp en on-

heil, eindelijk uit alle gevaer verlost, en behouden is.

Alleluja.

1. **D**Ankt den Heere, want hy is goed: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.
2. Laet nu Israël zeggen, dat hy goed is: en dat zijne goedertierenheit eeuwigdurend is.
3. Laet nu het huis van Aäron zeggen: dat zijne goedertierenheit eeuwigdurend is.
4. Laet zy nu zeggen, die den Heere vreezen: dat zijne goedertierenheit eeuwigdurend is.
5. Uit de benaudheit heb ik den Heere aangeroepen: en de Heer heeft my verhoord in de ruimte.
6. De Heer is mijn helper: ik zal niet vreezen, wat de mensch my doen mag.
7. De Heer is mijn helper: des zal ik op mijne vyanden van boven nederzien.
8. 'T is beter te betrouwen op den Heere: dan te betrouwen op de menschen.
9. 'T is beter te hoopen op den Heere: dan te hoopen op de Vorsten.
10. Alle volkeren hebben my omringd: dog in den naem des Heere heb ik ze verflagen.
11. Van alle kanten hebben zy my omvangen: dog in den naem des Heere heb ik ze verflagen.
12. Zy omringden my als byen, en zy brandden op als een vuer in de doornen: dog in den naem des Heere heb ik ze verflagen.
13. Ik wierd geweldig gestooten, op dat ik vallen zoude: dog de Heer heeft my ondersteund.
14. De Heer is mijne kragt, en mijne lofsang: en hy is my geworden tot behoudenisse.

15. 'T

15. 'T geluidt van vreugde en van heil,
klinke in de wooningen der regtvaerdigen.

16. De regterhand des Heere heeft kragt ge-
werkt, de regterhand des Heere heeft my ver-
heven: de regterhand des Heere heeft kragt
gewerkt.

17. Ik zal niet sterven, maer ik zal leven:
en ik zal de werken des Heere verkundigen.

18. De Heer heeft my wel gekastijdt, en
getugtigd: maer hy heeft my niet aen de doot
geléverd.

19. Opent my de poorten der gerechtigheit,
dat ik daer ingae, en den Heere danke: dit is
de poort des Heere, de regtvaerdigen zullen
'er ingaen.

20. Ik zal u danken, om dat gy my ver-
hoort hebt: en dat gy my geworden zijt tot
behoudenisse.

21. De steen, dien de bouwmeesters ver-
worpen hebben, is geworden tot een hoeksteen.

22. De Heer heeft dit gedaen: en 't is won-
derlijk in onze oogen.

23. Dit is de dag, dien de Heer gemaekt
heeft: laet ons daer op verheugd, en vroolijk
wezen.

24. O Heere, behoud my: ô Heere, maek
het dog voorspoedig. Gezégend zy de gene,
die daer kooft in den naem des Heere:

25. Wy zégenen u uit het huis des Heere. De
Heer is Godt, die ons zijn ligt doet schijnen:

26. Vyert het hoogefeeft met digte meenig-
te, tot aen de hoeken des outaers.

27. Gy zijt mijn Godt, en ik zal u danken:
gy zijt mijn Godt, en ik zal u hooglijk roemen.

28. Ik zal u danken, om dat gy my ver-
hoord hebt: en dat gy my geworden zijt tot
behoudenisse.

29. Dankt den Heere, want hy is goed: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

CXVIII. PSALM.

De Profeet roemt door dezen geheelen Psalm de lieflijkheit, deftigheit en heiligheit van Gods bevelen, onder de benamingen van zijn woord, wetten, gebóden, uitspraken, getuigeniffen, oordeelen en geregtigheden. Hy betuigt zijne grootagtinge, en ongemeene liefde voor dezelve: en hoe gelukzalig zy zijn, die ze onderhouden.

A L E P H.

1. **Z**alig zijn zy, die onbesinet zijn op den weg: die wandelen in de wet des Heere.
2. Zalig zijn zy, die zijne getuigeniffen doorzoeken: die hem zoeken van gansch'er herte.
3. Want de genen die ongeregtigheit doen, wandelen niet in zijne wegen.
4. Gy hebt bevoolen uwe gebóden, stiptelijk te onderhouden.
5. Ach of mijne wegen bestierd wierden, om uwe bevelen t'onderhouden.
6. Dan zal ik niet beschaemd worden: als ik alle uwe gebóden wel zal voor oogen hebben.
7. Ik zal u danken met opregtigheit des herte: want ik d'oordeelen uwer regtvaerdigheit geleerd heb.
8. Ik zal uwe bevelen onderhouden, verlaet my dog niet t'eenemaal.

B E T H.

9. Hoe zal een jong mensch zijnen weg verbeteren? Door 't onderhouden uwer woorden.
10. Uit gansch'er herte heb ik u gezocht; ver-
stoot

stoot my niet van uwe gebóden.

11. Ik heb uwe woorden geborgen in mijn herte: op dat ik u niet en zoude zondigen.

12. Gezégend zijt gy, Heere: leer my uwe bevélen.

13. Met mijne lippen heb ik uitgesproken, alle d'oordeelen uwes monds.

14. In den weg uwer getuigenissen heb ik genoegte gevonden: gelijk in allerlei rijkdommen.

15. In uwe gebóden zal ik my oeffenen: en bemerken uwe wegen.

16. Uwe bevélen zal ik bevroeden: en ik zal uwe woorden niet vergeeten.

G I M E L.

17. Begunstig uwen knegt, maekt my levend: en ik zal uwe woorden onderhouden.

18. Ontdek mijne oogen: en ik zal de wonderheden uwer wet beschouwen.

19. Ik ben een vreemdeling op d'aerde: verberg my uwe gebóden niet.

20. Mijne ziel heeft lust en verlangen tot uwe bevélen, t'allen tijde.

21. Gy hebt de hoovaerdigen bestraft: vervloekt zijn zy, die afwijken van uwe gebóden.

22. Keer van my den schimp, en de versnaedheit: want ik heb uwe getuigenissen gezogt.

23. Want de vorsten hebben gezeeten, en spraken tegen my: maer uw knegt oeffende zig in uwe bevélen.

24. Want ook uwe getuigenissen zijn mijne bevroeding; en uwe bevélen zijn mijn raedt.

D A L E T H.

25. Mijne ziel is aen devloer gekleefd: maek my levend naer uw woord.

26. Ik heb u mijne wegen verklaerd, en gy hebt my verhoord: leer my uwe gebóden.

27. Onderwijs my in den weg uwer bevélen: en ik zal my oeffenen in uwe wonderhédén.

28. Mijne ziel is in den flaep gevallen van verdriet: versterk my door uwe woorden.

29. Keer den weg der boosheit van my af: en met uwe wet ontferm u myner.

30. Den weg der waerheit heb ik verkooren: uwe oordeelen heb ik niet vergeeten.

31. Heere, ik houde my aen uwe getuigenissen: wil my niet beschamen.

32. Ik heb den weg uwer gebóden gelooopen: als gy mijn herte uitbreidde.

H E.

33. Stel my, Heere, tot een wet den weg uwer geregtigheden: dat ik die betragte t'allen tijde.

34. Geef my verstand, dat ik uwe wet doorzoeke: en dat ik ze onderhoude van ganscher herte.

35. Geleid my op den weg uwer gebóden: want daer heb ik behagen in.

36. Neig mijn herte tot uwe getuigenissen: en niet tot gierigheid.

37. Keer mijne oogen af, dat zy geen ydelheit zien: doe my leven op uwen weg.

38. Bevestig uw woord aen uwen dienaar: in uwer vreeze.

39. Wend af mijne smaedheit, die ik vermoedde: want uwe oordeelen zijn genoeglijk.

40. Zie ik ben begeerig tot uwe gebóden: in uwe geregtigheid doe my leven.

V A U.

41. En laet uwe barmhertigheid over my
koo-

koomen, Heere: uwe zalige hulp volgens uw woord.

42. Dat ik mag hebben om t'antwoorden, den genen die my smaeden: want ik gehoopt heb op uwe woorden.

43. En neem dog het woord der waerheit noit weg van mijnen mond: want op uwe oordeelen heb ik mijne hope gevestigd.

44. En ik zal uwe wet altijd onderhouden: altoos en in der eeuwigheit.

45. Ik wandelde dog in de ruimte: om dat ik uwe gebóden gezogt heb.

46. Ik sprak van uwe getuigenissen voor het aenschijn van koningen: en ik schaemde 't my niet.

47. En ik verlustigde mijne gedagten in uwe gebóden: die ik liefheb.

48. Ik hefte mijne handen op tot uwe gebóden, die ik liefheb: en ik oeffende my in uwe bevélen.

Z A I N.

49. Gedenk het woord, dat gy tot uwen knegt gedaen hebt: waer op gy my doet hoo- pen.

50. Dit heeft my getroost in mijne vernéde- ringe: want uw woord doet my leven.

51. De hoovaerdigen handelden my zeer on- deugdelijk: egter ben ik van uwe wet niet'af- gewéken.

52. Ik was indagtig, Heere, uwer oordee- len van 't begin der wereld af: en ik wierd ge- troost.

53. Ik viel in beswijkinge: om de zonda- ren, die uwe wet verlaten.

54. Uwe bevélen waren mijne gezangen: in de plaetse van mijn vreemdelingschap.

55. Des

55. Des nagts was ik aen uwen naem gedagtig, Heere: en ik heb uwe wet onderhouden.

56. Dit is mijn deel geworden: dat ik uwe bevelen betragte.

H E T H.

57. Ik heb gezeyd, Dit is mijn aendeel, Heere: dat ik uwe wet onderhoude.

58. Ik heb uw aenschijn gesmeekt van gansch herte: ontferm u myner naer uw woord.

59. Ik denk op mijne wegen: en heb mijne voeten gekeerd na uwe getuigenissen.

60. Ik ben bereidt, en niet vertraegd: om uwe gebóden t'onderhouden.

61. De strikken der quaeddoenders hebben my omvangen: dog ik heb uwe wet niet vergeten.

62. Te middernagt stond ik op, om u te danken: voor d'oordeelen uwer gerechtigheit.

63. Ik ben deelgenoot van allen die u vrezen: en die uwe gebóden onderhouden.

64. D'aerde is vol van uwe goedertierenheit Heere: leer my uwe bevelen.

T E T H.

65. Gy hebt uwen dienaer goet gedaen, Heere: naer uw woord.

66. Leer my de goede zedentugt, en weetschap: want ik heb geloove gegéven aen uwe gebóden.

67. Eer ik verootmoedigd wierd, had ik misdaen: dog nu onderhoud ik uw woord.

68. Gy zijt goed: en door uwe goedheit leer my uwe bevelen.

69. D'ongerechtigheit der hoovaerdigen is op my vermeenigvuldigd: ik zal egter uwe gebóden betragten van gansch herte.

70. Hun hert is als melk geronnen, maer ik denk zoetelijk op uwe wet.

71. Het is my goed, dat gy my verootmoedigd hebt: op dat ik uwe geregtigheden leere.

72. Beter is my de wet uwes monds: dan duizenden van goudt en zilver.

J O D.

73. Uwe handen hebben my gemaekt, en toebereidt: geef my verstand, dat ik uwe gebóden leere.

74. Die u vreezen, zullen my zien, en zig verblijden: om dat ik vast gehoopt heb op uwe woorden.

75. Ik heb erkend, ó Heere, dat uwe oordeelen geregtig zijn: en dat gy my met regt verootmoedigd hebt.

76. Laet uwe goedertierenheit my nu troosten: volgens uw woord aen uwen dienaer.

77. Laet my uwe barmhertigheden toekoomen, dat ik levee: want uwe wet is mijne zoete aendagt.

78. Dat de hoovaerdigen beschaemd worden, die my t'onregt mishandeld hebben: en ik zal my oeffenen in uwe gebóden.

79. Dat zy zig by my voegen, die u vreezen: en die uwe getuigenissen kennen.

80. Laet mijn hert onbesmet worden in uwe bevélen: op dat ik niet beschaemd worde.

C A P H.

81. Mijne ziel quijnt van verlangen tot uwe zalige hulpe: en op uw woord heb ik mijne hope gevestigd.

82. Mijne oogen bewijken op uwe toezegginge: zeggende, wanneer zult gy my vertroosten?

83. Want

83. Want ik ben geworden als een leerezak gerimpeld : dog ik heb uwe bevelen niet vergeeten.

84. Hoe lang heeft uw dienaar nog te wagen : wanneer zult gy over mijne vervolgers regt doen ?

85. D'ondeugenden hebben my valsche verdigtingen verhaeld : maer niet gelijk uwe wet.

86. Alle uwe gebóden zijn waerheit : zy vervolgen my t'onregt, help my dog.

87. Zy hebben my schier verslonden op der aerde : maer ik heb uwe gebóden niet verlaten.

88. Naer uwe barmhertigheid doe my leven : en ik zal de getuigenissen uwes monds bewaren.

L A M E D.

89. In der eeuwigheit, Heere, blijft uw woord in den hemel.

90. Van geslagte tot geslagte gaet uwe waerheit : gy hebt het aerdriek vastgesteld, en het blijft staende.

91. Door uwe schikkinge blijft de dag dueren : want alle dingen zijn u ten dienste.

92. Had uwe wet niet mijne diepe aendagt geweest : zoo was ik moogelijk al vergaan in mijne vernéderinge.

93. In der eeuwigheit zal ik uwe bevelen niet vergeeten : want daer door doet gy my leven.

94. Ik behoore u toe, behoud my : want ik zoek dog uwe bevelen.

95. De quaeddoenders wagen op my, om my te verdoen : dan ik let op uwe getuigenissen.

96. In al wat volmaekt is, heb ik een einde gezien : dog uw gebodt strekt zig uit boven mate.

MEM.

M E M.

97. Hoe lief heb ik uwe wet, δ Heere! Den geheelen dag is zy mijne bevroeding.

98. Gy maekt my wijzer door uw gebodt, dan myne vyanden zijn: want het is altoos by my.

99. Ik ben geleerder geworden, dan allen die my leerden: om dat uwe getuigenissen mijne bevroeding zijn.

100. Boven d'oude mannen ben ik verstandig geworden: om dat ik uwe gebóden gezogt heb.

101. Van alle quade wegen heb ik mijne voeten afgekeerd: op dat ik uwe woorden onderhoude.

102. Van uwe regten ben ik niet afgeweecken: want gy hebt ze my tot een wet gesteld.

103. Hoe zoet zijn uwe uitspraken voor mijne keele: boven honing voor mijnen mond!

104. Uwe gebóden maken my verstandig: daerom haet ik alle valsche wegen.

N U N.

105. Uw woord is een fakkel voor mijne voeten: en een ligt op mijne paden.

106. Ik heb geswooren, en vastgesteld: uwe regtvaerdige wetten t'onderhouden.

107. Ik ben geweldig verootmoedigd, Heere: doe my herléven naer uw woord.

108. Laet u dog behagen de vrywillige offerhanden mijnes monds, δ Heere: en leer my uwe wetten.

109. Mijne ziel is altijd in mijne handen: egter heb ik uwe wet niet vergeeten.

110. De quaeddoenders hebben my een strik gespannen: dog ik ben niet afgedwaeld van uwe gebóden.

111. Erflijk, en voor eeuwig, heb ik uwe getuigenissen aengenoomen: want zy zijn de vreugd mijns herte.

112. Ik heb mijn herte geneigd om uwe bevelen te volbrengen, voor altoos: om de vergeldinge.

S A M E C H.

113. Ik haet de ondeugenden: en uwe wet heb ik lief.

114. Gy zijt mijn helper: en mijn beschermer: en op uw woord heb ik mijne hope gevestigd.

115. Wijkt van my, gy quaedwilligen: en ik zal de gebóden van mijnen Godt betragten.

116. Ondersteun my naer uw woord, dat ik leve: en laet my niet beschaemd worden over mijne verwagtinge.

117. Help my, dat ik behouden worde: en ik zal altoos mijne aendagt in uwe bevelen oefenen.

118. Gy verfoeyt ze allen, die afwijken van uwe wetten: want hunne betragting is ongerecht.

119. Als overtréders heb ik geagt alle de quaeddoenders der aerde: daerom heb ik uwe getuigenissen lief.

120. Doortref mijn vleesch met uwe vreeze: want ik ben beschroomd voor uwe oordeelen.

A I N.

121. Ik heb gedaen het gene regt, en wettig is: geef my niet over aen die my lasteren.

122. Bescherm uwen dienaar ten goede: dat de hoovaerdigen my niet en verdrukken.

123. Mijne oogen beswijken op uwe zalige hulpe: en op het woord uwer gerechtigheit.

124. Han-

124. Handel met uwen knecht naer uwe barmhertigheit: en leer my uwe bevélen.

125. Ik ben uw dienstknecht: geef my verstand, dat ik uwe getuigenissen mag kennen.

126. 'T is tijdt dat gy u te werk stelt, Heere: zy hebben uwe wet vernield.

127. Daerom heb ik uwe gebóden lief, boven goudt, en kostelijk gesteente.

128. Daerom ging ik regt naer alle uwe gebóden: ik haette alle valsche wegen.

P H E.

129. Wonderbaer zijn uwe getuigenissen: daerom heeft mijne ziel die onderzocht.

130. De verklaring uwer woorden verligt: en geeft den kleinen wijsheit.

131. Ik heb mijnen mond geopend, en gehijgd: dat ik zoo begeerig was na uwe gebóden.

132. Zie dog op my, en ontferm u myner: gelijk gy pleegt te doen den genen, die uwen naem beminnen.

133. Bestier mijne gangen naer uw woord: en laet geen ongerechtigheit over my heerschen.

134. Verlos my van de snoode leugentael der menschen: dat ik uwe gebóden onderhoude.

135. Laet het licht uws aenschijns op uwen dienaer schijnen: en leer my uwe bevélen.

136. Beeken van water vlooden uit mijne oogen: om dat men uwe wet niet waerneemt.

S A D E.

137. Heere, gy zijt regtvaerdig: en regt is uw oordeel.

138. Gy hebt de regtvaerdigheit uwer getuigenissen, en uwe waerheit hooglijk gebóden.

139. Mijn yverzucht heeft my doen verquijnen: om dat mijne vyanden uwe woorden vergeeten hebben.

N

140. Uw

140. Uw woord is zeer gelouterd : en uw dienaer heeft het lief.

141. Ik ben klein en versmaedt : dog ik heb uwe bevélen niet vergeeten.

142. Uwe regtvaerdigheid is een eeuwige regtvaerdigheid : en uwe wet is de waerheit.

143. Druk en benaudheit hebben my aengetroffen : dog uwe gebóden zijn mijne zoete aendagt.

144. Gerechtigheit zijn uwe getuigenissen in der eeuwigheit : geef my verstand, op dat ik levee.

C O P H.

145. Ik heb geroepen uit ganschere herte, verhoor my, Heer : dat ik uwe bevélen zoeke.

146. Ik heb tot u geroepen, behoud my : op dat ik uwe gebóden onderhoude.

147. Ik quam al voor den dageraedt, en ik riep : want ik heb mijne hope vastgesteld op uwe woorden.

148. Mijne oogen keerden zig tot u, al in den vroegen morgenstond : om uwe woorden te bevroeden.

149. Hoor mijne stemme naer uwe goeder-tierenheit, Heere : en naer uwe gerechtigheit doe my leven.

150. Mijne vervolgers zijn d'ongerechtigheit genaderd : en zy zijn verre geweeken van uwe wet.

151. Gy dog, Heere, zijt naby : en alle uwe wegen zijn waerheit.

152. Al van 't begin heb ik geweten van uwe getuigenissen : dat gy ze voor eeuwig vastgesteld hebt.

R E S C H.

153. Aenzie mijne ellende, en trek my daer uit :

uit : want ik heb uwe wet niet vergeeten.

154. Verdeedig mijn regt , en verlos my :
maek my levend naer uw woord.

155. De zaligheid is verre van de zondaers :
om dat zy uwe bevélen niet en zoeken.

156. Veele zijn uwe barmhertigheden , Hee-
re : naer uwe gerechtigheit maek my levend.

157. Veele zijn zy , die my vervolgen en
verdrukken : dog ik ben van uwe getuigenissen
niet afgewéken.

158. Ik quijnde , als ik d'overtréders zag :
om dat zy uwe bevélen niet en onderhouden.

159. Zie aen dat ik uwe bevélen liefheb ,
Heere : door uwe goedertierenheit doe my le-
ven.

160. Het begin uwer woorden is de waer-
heit : alle d'oordeelen uwer regtvaerdigheit zijn
eeuwigdurend.

S I N.

161. De Vorsten hebben my vervolgd zon-
der reden : en mijn hert was bevreesd van uwe
woorden.

162. Ik zal my verblijden over uwe uitspra-
ken : gelijk een die een grooten buit vind.

163. Ik haet d'ongerechtigheit , en ik heb'er
een grouwel van : maer uwe wet bemin ik.

164. Sevenmael daegs heb ik u lof gezeidt :
over d'oordeelen uwer regtvaerdigheit.

165. Groote vrede hebben zy die uwe wet
beminnen : en hen ontmoedt geen struikelsteen.

166. Ik wagtte , Heer , op uw heil : en ik
heb uwe gebóden lief.

167. Mijne ziel heeft uwe getuigenissen ge-
houden : en zy bemint ze geweldig.

168. Ik heb uwe gebóden , en uwe getuige-
nissen waergenoomen : want alle mijne wegen

zijn voor uw aenschijn.

T H A U.

169. Laet mijne bede tot voor uw aenschijn koomen, Heere: geef my kennisse naer uw woord.

170. Laet mijn smeeken ingaen voor uw aenschouwen: naer uw woord verlos my.

171. Mijne lippen zullen een lofzang uitbronnen: als gy my uwe bevelen zult geleert hebben.

172. Mijne tong zal uw woord verkundigen: want alle uwe gebóden zijn gerechtigheit.

173. Laet uwe hand my te hulpe koomen: want ik heb uwe gebóden verkooren.

174. Heere, ik verlang na uwe zalige hulpe; en uwe wet is mijne zoete aendagt.

175. Mijne ziel zal leven, en zy zal u looven: en uwe oordeelen zullen my helpen.

176. Ik heb gedoold als een verlooren schaep: zoek uwen dienaar, want ik heb uwe gebóden niet vergeeten.

CXIX. PSALM.

De Profeet in zijnen tegenspoedt, bidt dat hy van de boosheit der valsche tonge mag verlost worden: en klaegt dat hy als vreemdeling, onder een quaedaerdig volk moet wonen.

1. *Een Klingezang.*

ALs ik in verdrukkinge was, riep ik tot den Heere: en hy heeft my verhoord.

2. Heere, verlos mijne ziele van de booze lippen: en van de valsche tonge.

3. Wat kan de valsche tong al doen: en wat kan zy al uitregten!

4. 'T zijn scherpe pijlen van een geweldigen:

gen: en verdervende vuerkoolen.

5. Ay my! dat mijne ballingschap zoo lange duert: dat ik zoo woone onder d'inwoonders van Kedar. 6 Wel lange heeft mijne ziel hier vreemd geweest!

7. Met de genen die de vrede haten, was ik vreedzàmig: als ik hen toesprak, stonden zy tegen my op zonder reden.

CXX. PSALM.

Dat men gerustelijk op Godt betrouwen moet, die altijd waekt over zijn volk, en hen behoedt tegen ramp en onheil.

1. Klimgezag.

IK heb mijne oogen opgehéven na de bergen: van waer my dog de hulp mag koomen.

2. Mijne hulp koomt van den Heere: die hemel en aerde gemaekt heeft.

3. Hy zal uwen voet niet laten struikelen: nog die u behoedt, zal niet sluimeren.

4. O neen, die Israël behoedt, sluimert nog en slaept niet.

5. De Heer is uw behoeder: de Heer is uw beschermer, aen uwe regterhand.

6. De zon zal u by dage niet hinderen: nog de maen by nagte.

7. De Heer behoedt u van alle quaedt: de Heer behoede uwe ziele.

8. De Heer beware uwen ingang, en uwen uitgang: van nu aen tot in der eeuwigheit.

CXXI. PSALM.

Hy roemt den zegen en welstand van Jerusaleem, of van de heilige Kerke: en wenscht dat haer heil mag duerzaem en bestendig zijn.

1. *Klingezang.*

IK ben verblijdt in 't gene my gezeidt is: Wy zullen gaen in 't huis des Heere.

2. Onze voeten zullen staen in uwe voorzalen, ô Jerufalem.

3. Jerufalem die opgebouwd is tot een stadt: daer onderlinge gemeinschap is.

4. Want derwaers trekken de stammen op, de stammen des Heere: naer 't bevel aen Israël, om te loven den naem des Heere.

5. Want daer zijn de zetels ten gerigte gezet: de zetels van het huis van David.

6. Bidt om de vrede van Jerufalem: wel moet het gaen den genen die u beminnen.

7. De vrede zy in uwe vestingen: en 't welvaren in uwe hooggebouwen.

8. Om mijne broederen en mijne vrienden, zoo wensch ik u de vrede.

9. Om het huis des Heere onzen Godt, zegt ik u heil en zegen.

CXXII. PSALM.

Hy betuigt zijne gestadige aendagt, en betrouwen op Gods genadige hulpe: waer door hy hoopt van de versmadinge der trotse en hoogmoedige menschen verlost te worden.

Klingezang.

1. **T**Ot u heb ik mijne oogen opgehéven, gy die in de hemel woont.

2. Even gelijk d'oogen der knegten, op de handen hunner heeren:

Gelijk d'oogen eener dienstmaegd, op de handen harer vrouwe: zoo zien onze oogen op den Heere onzen Godt, tot dat hy zig onzer ontferme.

3. Ont-

3. Ontferm u onzer, Heere, ontferm u onzer: want wy zijn opgevuld van smaedheden.

4. Onze ziel is'er van opgevuld: zijnde tot een spot der stouten, en tot een smaedt der hoovaerdigen.

CXXIII. PSALM.

Hy dankt den Heere, dat hy zijn volk uit de hand hunner vyanden, en van 't uiterste gevaer verlost heeft.

1. *Klimgezang.*

HAd de Heer niet by ons geweest, mag Israël nu wel zeggen: 2 had de Heer niet by ons geweest:

Als de menschen tegen ons opstonden: 3 zy hadden ons wel levendig verslonden.

Als hunne gramschap tegen ons woedde: 4 die vloedt had ons wel ingeswolgen.

5. Onze ziel raekte in een fellen stroom: jae zy had wel in een grondeloozen vloedt geraekt.

6. Geloofd zy de Heer: die ons niet ten roove gegéven heeft aen hunne tanden.

7. Onze ziel is losgeraekt: gelijk een musch uit den strik der jagers.

De strik is gebrooken: en wy zijn 't ont-koomen.

8. Onze hulp is in den naem des Heere: die hemel en aerde gemaekt heeft.

CXXIV. PSALM.

Dat de genen die op Godt betrouwen, vast en veilig staen, en beschermd worden tegen de quaeddoenders, welker voorspoedt niet altoos dueren zal.

1. *Klimgezang.*

Die op den Heere betrouwen, zijn als de berg Sion: die vaststaet in Jerufalem, en nimmer wankelt.

2. Gelijk de bergen haer omringen, zoo omringt de Heer zijn volk: van nu aen tot in der eeuwigheit.

3. Want de Heer zal de zondaren niet laten heerschen over het lot der regtvaerdigen: op dat de regtvaerdigen hunne handen niet uitsteeken tot ongerechtigheit.

4. Heere, doe wel den goeden: en hen die opregt van herte zijn.

5. Maer die zig keeren tot slimmigheden, zal de Heer wegdrijven met de quaeddoenders. Vreede zy over Israël.

CXXV. PSALM.

Verheuging over de verlossinge van Sion, met een bede dat zy volkoomelijk mag uitgevoerd worden. Die hier treuren, zullen namaels vroolijk zijn.

1. *Klimgezang.*

Als de Heer de gevangen van Sion deed wederkeeren, zoo wierden wy als verquikte menschen.

2. Toen wierd onze mond met vroolijkheit vervuld: en onze tong met blijde zangen.

Toen zeiden zy onder de Heidenen: De Heer heeft groote dingen met hen gedaen.

3. Groote dingen heeft de Heer met ons gedaen: des zijn wy vroolijk.

4. Heere, doe onze gevangnisse keeren: gelijk een waterbeek in 't zuiden.

5. Die met traenen zaeyen, zullen met vreugde maeyen.

6. Al weenende gingen zy henen: werpende hun zaedt in d'aerde.

Maer met vreugde zullen zy wederkoomen: dragende hunne schooven.

CXXVI. PSALM.

Dat alle menschelijke betragting ydel en te vergeefs is, indien ze Godt niet en zegent.

1. *Klingezang van Salomon.*

Zoo de Heer het huis niet en bouwt: te vergeefs arbeiden zy, die'er aen bouwen.

Zoo de Heer de stadt niet en bewaert: te vergeefs waekt hy, die ze waerneemt.

2. Te vergeefs is 't, dat gy opstaet voor den dage, en u zoo laet begeeft tot rusten: gy luiden die het broodt der smerten eet.

Terwijl hy zijnen vrienden den slaep verleent. 3. Zie de kinderen zijn een erfdeel van den Heere, de vrugt des lighaems een vergelding.

4. Gelijk de pijlen in de hand van een sterken: zoo zijn de kinderen der beproefden.

5. Zalig is de man, die zijnen wensch daer van vol heeft: hy zal niet beschaemd staen, als hy zijne vyanden zal toespreeken in de poorte.

CXXVII. PSALM.

Afbeelding der gelukzaligheid, van de genen die den Heere vreezen, en in zijne wegen wandelen.

1. *Klingezang.*

Gelukzalig allen die den Heere vreezen: die wandelen in zijne wegen.

2. Want gy zult van den arbeit uwer han-

den eeten : gy zijt gelukkig, en 't zal u welgaen.

3. Uwe huisvrouw zal zijn als een vrugtbare wijngaerd : binnen de vertrekken uws huis.

Uwe kinderen als jonge olijfspruiten : rondom uwe tafel.

4. Zie zoo zal de mensch gezégend worden, die den Heere vreeft.

5. De Heer zégene u uit Sion : dat gy het welvaren van Jerufalem moogt aenschouwen, alle de dagen uwes levens.

6. Dat gy uwe kindskinderen moogt zien : en vrede over Israël.

CXXVIII. PSALM.

Het volk Gods erkent, uit hoe veele en sware verdrukkingen zy 't allen tijde verlost zijn : en verklaert dat Godt den vyanden loon naer werken zal geven.

1. *Klimgezang.*

Dikmaels hebben zy my bestréden van mijne jonkheit af : mag Israël nu wel zeggen.

2. Dikmaels hebben zy my bestréden van mijne jonkheit af : dog zy hebben tegen my niet vermoogen.

3. Op mijnen rugge hebben de quaeddoenders gearbeidt : zy hebben hunne ondeugd lange doen gelden.

4. De Heer die regtvaerdig is, zal den quaeddoenders den nek afhouden. 5. Dat zy beschæemd, en te rugge gedréven worden, allen die Sion haten.

6. Zy moeten worden als het gras op de daken : 't welk verdord is, al eer men 't uitplukt.

7. Waer mede de maeyer zijne hand noit vulde :

vulde: nog zijne schoot, die de schooven vergadert.

8. En waer over, die voorbygingen, niet en zeiden: De zegen des Heere zy over u: wy wenschen u zegen in den naem des Heere.

CXXIX. PSALM.

De Profeet smeekt zeer erbarmelijk om vergiffenisse van zijne zonden: betrouwende op de barmhertigheid des Heere, die hy roemt, en ook aen Gods volk toezet.

1. *Klingezang.*

Uit de diepte heb ik geroepen tot u, ô Heere: 2 Heere, verhoor mijne stemme.

Laet uwe ooren luisteren na de stemme mijns smeekens.

3. Indien gy, Heere, de zonden gadeslaet: Heere, wie zal bestaen?

4. Om dat'er genade by u is: en om uwe wet, ô Heere, heb ik op u gewagt.

Mijne ziel heeft op zijn woord gewagt: 5 mijne ziel heeft op den Heere gehoopt.

6. Van den morgenstond tot in den nagt, moet Israël op den Heere hoopen.

7. Want by den Heere is barmhertigheid: en by hem is overvloedige verlossing.

8. En hy zal Israël verlossen, uit alle zijne zonden.

CXXX. PSALM.

Hy betuigt voor Godt zijne ootmoedigheid: en vermaent ons tot betrouwen op den Heere.

1. *Klingezang van David.*

Heere, mijn hert is niet hoogmoedig: nog mijne oogen zijn niet hoovaerdig. Nog

Nog ik heb niet gestaen na groote, of na wondere dingen, die boven my zijn.

2. Indien ik geen nederig gevoelen had: maer mijne ziele verhoovaerdigde:

Gelijk een zuigeling, dat gespeend is by zijne moeder: zoo moet mijne ziel haer loon ontvangen.

3. Dat Israël op den Heere hoope: van nu aen tot in der eeuwigheit.

CXXXI. PSALM.

Een gebedt voor de Kerke, en voor het Rijke: dat ze Godt dog beware en zégene, enden Heiland tot haer afzende, volgens de belofte aen David gedaen.

1. *Klingezang.*

Gedenk, ô Heere, aen David: en aen alle zijne weemoedigheid.

2. Hoe hy den Heere swoer: en den Godt Jakobs deze beloften deed.

3. Zoo ik mijne wooninge in mijn huis gae neemen: zoo ik op mijn gespreidt bedde treede:

4. Zoo ik aen mijne oogen den slaep vergunne: of sluimeringe aen mijne oogeléden.

5. Of mijn hoofd tot rust begéve: tot dat ik een plaetse voor den Heere zal vinden, een wooninge voor den Godt van Jakob.

6. Zie wy hebben gehoord dat zy was in Ephrata: wy hebben ze gevonden in de velden des wouds.

7. Wy zullen in zijne wooninge gaen: wy zullen aanbieden ter plaetse, daer zijne voetbank is.

8. Reis op, Heere, tot uwe ruste: gy en de verbondkist uwer heiligheit.

9. Dat

9. Dat uwe Priesters zig aendoen met gerechtigheit: en uwe Heiligen zig verheugen.

10. Om uwen dienaer David, keer dog het aengezichte van uwen Gezalfden niet af.

11. De Heer heeft David een trouwen eedt geswooren, en hy zal'er niet van afwijken: Van de vrugt uwe lighaems zal ik op uwen zetel stellen.

12. Indien uwe kinderen mijn verbond onderhouden: en mijne bevélen, die ik hen leeren zal:

En ook hunne kinderen tot in der eeuwigheit: zoo zullen zy zitten op uwen throon.

13. Want de Heer heeft Sion verkooren: hy heeft het verkooren tot zijne wooninge.

14. Dit is mijne rustplaets door alle eeuwen: hier zal ik wonen, want ik heb ze verkooren.

15. Ik zal hare weduwen rijkelijk zégenen: ik zal hare armen met broodt verzaden.

16. Hare Priesters zal ik met heil bekleeden: en hare heiligen zullen met vroolijkheit juichen.

17. Daer zal ik den hoorn van David opregten: ik heb mijnen Gezalfden een ligtfakkel toebereidt.

18. Zijne vyanden zal ik met schaemte bedekken: maer op hem zal mijne heiligheit bloeyen.

CXXXII. PSALM.

Hoe lieflijk en aengenaem de broederlijke eenigheit is onder de Geloovigen: en hoe zy van Godt gezégend word.

1. *Klimgezang van David.*

Ach

ACh hoe goed, en hoe genoeglijk is 't: dat broeders te samen eendragtelijk woenen!

2. Gelijk dien lieffelijken balssem op het hoofd van Aäron: die overal afvloedt over zinnen baerd:

Die afvloedt tot op den boord 3 van zijn kleedt: gelijk den dauw van Hermon, die daer nederdaelt op den berg Sion.

Want aldaer zend de Heer den zegen af: en het leven tot in der eeuwigheit.

CXXXIII. PSALM.

De dienaers des Heere worden opgewekt, om hem te looven en te danken.

1. *Klimgezang.*

LOoft nu den Heere, alle gy knechten des Heere.

Gy die staet in 't huis des Heere: in de voorzalen des huis van onzen Godt.

2. In de nagten heft uwe handen op tot het Heiligdom: en looft den Heere.

3. De Heer zégene u uit Sion: die hemel en aerde gemaekt heeft.

CXXXIV. PSALM.

De Profeet noodigt wederom de dienaers des Heere, om hem te roemen wegens zijne almagt, en de weldaden aen zijn volk bewézen: toonende daerentegen dat d'afgoden ydel en onnut zijn.

1. *Alleluja.*

LOoft den naem des Heere: looft, gy dienaers, den Heere.

2. Gy

2. Gy die staet in 't huis des Heere: in de voorzalen des huis van onzen Godt.

3. Looft den Heere, want de Heer is goed: lofzingt zijnen name, want hy is lieffelijk.

4. Want de Heer heeft zig Jakob verkoo- ren: Israël tot zijn eigendom.

5. Want ik weet dat de Heer groot is: en dat onze Godt boven alle goden is.

6. Al wat den Heere beliest, dat heeft hy gedaen: in hemel, en op aerde; in de zee, en in alle d'afgronden.

7. Hy die de wolken opvoert van het uiteinde der aerde, en maekt den bliksem tot een regen: die de winden voordbrengt uit zijne schatplaetsen.

8. Die d'eerstgeboornen van Egypten versla- gen heeft: zoo van menschen, als van beesten.

9. En die tékenen en wonderdaden gezon- den heeft midden in u, Egyptenland: over Pha- rao, en over alle zijne knechten.

10. Die veele volkeren verslagen heeft: en magtige koningen gedoodt heeft.

11. Schon den koning der Amorrieten, en Og den koning van Basan: en alle de koning- rijken van Chanaän.

12. En gaf hun land ten erve: ten erve aen zijn volk van Israël.

13. Heere, uwe naem is eeuwigdurend: Heere, uwe geheugenis duert van geslagte tot geslagte.

14. Want de Heer zal zijn volk regt doen: en hy zal zig met zijne dienaren laten verzoenen.

15. D'afgoden der Heidenen zijn zilver en goudt: werken van der menschen handen.

16. Zy hebben een mond, en zy spreken niet, zy hebben oogen, en zien niet.

17. Zy

17. Zy hebben ooren, en hooren niet: nog daer is ook geen adem in hunnen mond.

18. Dat zy, die ze maken, daer aen gelijk worden: en alle de genen, die'er op betrouwen.

19. Gy huis van Israël, looft den Heere: gy huis van Aaron, looft den Heere.

20. Gy huis van Levi, looft den Heere: die den Heere vreesst, looft den Heere.

21. Geloofd zy de Heer uit Sion: die woont in Jerusaleem.

CXXXV. PSALM.

Hy wekt eenyder op tot den lof des Heere, om zijne uitmuntende goedertierenheit, kragtbaarheid en alwijze bestieringe: die van alle eeuwen, en zonderling in d'uitvoeringe des Volks uit Egypten na 't beloofde Land, heerlijk gebléken is.

1. Alleluja.

DAnkt den Heere, want hy is goed: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

2. Dankt den Godt der goden: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

3. Dankt den Heere der heeren: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

4. Die alleen groote wonderen doet: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

5. Die de hemelen met verstand gemaakt heeft: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

6. Die d'aerde vastgesteld heeft boven de wateren: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

7. Die de groote ligten gemaakt heeft: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

8. De zonne, om te staen over den dag:
want

want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

9. De maen, en de sterren, om te staen over den nagt: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

10. Die Egypten verslagen heeft in hunne eerstgeboornen: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

11. Die Israël uit het midden van hen uitleidde: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

12. Met een magtige hand, en een verhéven erm: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

13. Die de roode zee in twee gesplitst heeft: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

14. Die Israël daer door geleidde: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

15. En Pharao, met zijn heyrleger, omverre wierp in de roode zee: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

16. Die zijn volk voerde door de wildernisse: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

17. Die groote koningen versloeg: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

18. En magtige koningen doodde: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

19. Schon den koning der Amorrieten: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

20. En Og den koning van Basan: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

21. En gaf hun land ten erve: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

22. Ten erve aen zijn volk van Israël: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

23. Hy is onzer indagtig geweest in onze verdrukkingen: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

○

24. En

24. En hy heeft ons verlost van onze vyanden: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

25. Die spijsze geeft aen alle vleesch: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

26. Dankt den Godt des hemels: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

Dankt den Godt der heeren: want zijne goedertierenheit is eeuwigdurend.

CXXXVI. PSALM.

Klaeggezang van Gods volk, die in de gevangnisse van Babel verzogten na Jerusaleem, en na hunne verlossinge. Dit past wonder wel op de heilige Kerke, die hier op d'aerde zugt als in een vreemd land, en gedurig verlangt na den Hemel.

Dauidsanzang, van Jeremias.

1. **O**P de waterstroommen van Babel, daer zaten wy en weenden: als wy op Sion dagten.

2. Aen de wilgen in dat gewest, hongen wy onze harpen op.

3. Daer verzogten zy ons dan, die ons gevangen hadden, een zangdigt op te heffen:

En die ons hadden weggevoerd, Zingt ons een lofzang van de liedjes van Sion.

4. Hoe zouden wy 't gezang des Heere zingen, in vreemden lande?

5. Indien ik u vergeete, ô Jerusaleem: zoo moet mijne regterhand vergeeten worden.

6. Mijne tong moet aen 't gehémelte kleeven, indien ik uwer niet gedenke:

Zoo ik Jerusaleem niet en houde voor mijne hoogste vreugde.

7. Heere, gedenk de kinderen van Edom, ten dage van Jerusaleem:

Die daer zeiden, Roeyt ze uit, roeyt ze uit ten gronde toe.

8. Ellen-

8. Ellendig Babels volk: gelukkig die het u vergelden zal, het gene gy aen ons gedaen hebt.

9. Gelukkig die uwe kleine kinderen grijpen zal: en aen den steen zal kneuzen.

CXXXVII. PSALM.

De Profect betuigt, dat hy Godt al zijn leven danken wilt over de weldaden aen hem vergund: en hy wenscht dat andere menschen, in zonderheit alle koningen, nevens hem het zelve doen.

1. Voor David zelve.

IK zal u looven, Heere, van gansch herte: om dat gy de woorden mijnes monds verhoord hebt.

Voor het aenschijn der Engelen zal ik u lofszingen: 2 ik zal aenbidden tot uwen heiligen Tempel, en ik zal uwen name looven:

Over uwe barmhertigheid, en uwe waarheit: want gy hebt uwen heiligen naem boven al verheerlijkt.

3. Ten dage als ik u aenroepe, verhoor my dog: gy zult de kragt in mijne ziele vergrooten.

4. Dat alle de koningen der aerde u looven, Heere: want zy hebben alle de woorden uwes monds gehoord.

5. En dat zy zingen op de wegen des Heere: Wel groot is de glorie des Heere.

6. Want de Heer is hoogverhéven, en hy ziet op de nederigen: en de hoogmoedigen kent hy van verre.

7. Al wandel ik in 't midden der verdrukkinge, zoo zult gy my het leven behouden: gy hebt uwe hand tegen de gramschap mijner vyanden uitgestéken, en uwe regterhand heeft my behouden.

8. De Heer zal voor my vergeldinge doen: Heere, uwe barmhertigheid is eeuwigdurend: versmaed dog het werk uwer handen niet.

CXXXVIII. PSALM.

Hoe wonderlijk Godt, die alles weet, en overal tegenwoordig is, ons van jongs af bestiert. Dat Gods vrienden by hem in agtinge en eere zijn: de quaeddoenders daerentegen haet en smaedt verdienen.

1. Zang van David, om te zingen.

HEere, gy doorgrond my, en gy kent my: 2
gy kent mijn zitten, en mijn opstaen.

3. Gy verstaet mijne gedagten van verre: mijne paden, en mijnen omgang spoort gy na.

4. En gy hebt alle mijne wegen te voore gekend: ook al eer het woord op mijne tonge is:

5. Zoo weet gy, Heere, alle dingen, zoo voorlédene als toekomende: gy hebt my gemaekt, en uwe hand op my geleidt.

6. Al te wonderbaer is my uwe kennis: zy is te verhéven: en ik kan ze niet bereiken.

7. Waer zal ik henen gaen voor uwengeest: of waer zal ik voor uw aenschijn vlugten?

8. Zoo ik in den hemel klimme, daer zijt gy: zoo ik ter helle dale, gy zijt'er tegenwoordig.

9. Al nam ik my vleugelen aen met den dageraect: en ging wonen aen het uiterste der zee:

10. Zoo zoude uwe hand my ook derwaers geleiden: en uwe regterhand zoude my vasthouden.

11. En zeg ik, Moogelijk zal de duisternis my bedekken: zoo zal dog ook de nagt my tot een licht zijn, in mijne genoegte.

12. Want de duisternissen zullen voor u niet duister zijn, en de nagt is u zoo helder als de dag:

dag: de duifternis of het ligt is u al het zelve.

13. Want gy bezit mijne nieren: gy hebt my opgenogmen van uit mijns moeders lighaem.

14. Ik zal u danken, om dat gy zoo wonderlijk verheerlijkt zijt: wonderbaer zijn uwe werken, en mijne ziel bekent het zeer wel.

15. Mijn gebeente was u niet verborgen, 't welk gy in het heimelijk gemaekt hebt: nog geheel mijn wezen, onder in d'aerde.

16. Uwe oogen zagen my, als ik nog onvolmaekt was; en in uw boek waren zy allen opgeschreven: terwijl zy dagelijks volmaekt wierden, en'er nog niet een van was.

17. O Godt, hoe zeer zijn uwe vrienden my in waerde: hoe is hunne heerlijkheit verheven boven mate!

18. Wil ik ze tellen, zy zullen het zand in getal te boven gaen: al ben ik wakker, en steeds by u.

19. Zult gy, ô Godt, d'ondougenden niet ombrengen? Wijkt van my, gy bloedgierige menschen.

20. Want gy zegt in uwe gedagte: Te vergeefs zullen zy uwe steeden inneemen.

21. Heere, haette ik niet de genen die u haten: en was ik niet gebelgd op uwe vyanden?

22. Ik haette ze met een volkoomen haet: en zy zijn my vyanden geworden.

23. Doorgrond my, ô Godt, en ken mijn herte: beproef my, en ondervind mijne wegen.

24. En zie of'er ondeugende wandel by my is: en geleid my op den eeuwigen weg.

CXXXIX. PSALM.

Hy bidt dat de Heer hem van d'ondeugende menschen, en van qualijkspreekers verlossen wille:

en by voorzeit hen de verdiende vergeldinge.

1. *Zang van David, om te zingen.*
  2. **V**ERLOS my, Heere, van den quaden mensch : van den booswilligen verlos my.
  3. Die ondeugende stukken in 't herte bera-
men : en dagelijks krijg aenregten.
  4. Zy hebben hunne tongen gescherpt als
een slange : vergift van adderen is onder hunne
lippen.
  5. Bewaer my, Heere, van de hand des quaed-
doenders : en verlos my van de booze men-
schen :
- Die my denken den voet te ligten. 6 Die
hoovaerdigen hebben my heimelijk een strik ge-
steld :
- En zy hebben my netten gespannen, om te
strikken : by den weg hebben zy my lagen geleidt.
7. Ik dan zeide tot den Heere : Gy zijt mijn
Godt : verhoor, ô Heere, de stemme mijns
smeekens.
  8. HEERE Heere, mijne kragtige en zalige
hulpe : gy hebt mijn hoofd beschermd ten tij-
de van den strijdt.
  9. Om mijne begeerte, Heere, geef my niet
over aen den quaeddoender : zy hebben tegen
my aengespannen : verlaet my niet, op dat zy
zig dog niet en verheffen.
  10. Het onheil van de lippen, der genen die my
omringen, moet hen zelf op het hoofd storten.
  11. Koolen zullen op hen vallen, gy zult
ze in het vuer werpen : zy zullen 't in d'ellen-
den niet staende houden.
  12. De stoutspreeker zal niet gedijden op der
aerde : den onregtvaardigen mensch zullen d'el-
lenden aengrijpen tot zijnen ondergang.

13. Ik weet dat de Heer den hulploozen regt zal doen: en de armen verdedigen.

14. Ook zullen de regtvaerdigen uw na-
me danken: en de regthertigen zullen voor uw
aenschijn wonen.

CXL. PSALM.

*David bidt om langmoedigheid, vertoont zijnen
zagtmoedigen handel, en vertrouwt dat hy de
strikken der vyanden door de hulpe Gods ont-
koomen zal.*

1. Zang van David.

HEere, ik heb tot u geroepen, verhoor my
dog: luister na mijne stemme, als ik tot
u roepe.

2. Laet mijn gebedt opklimmen als een reuk-
offer voor uw aenschijn: d'opheffing mijner
handen zy als een avondoffer.

3. Stel, o Heere, mijnen mond een wag-
te: en bewaer de deure mijner lippen.

4. Laet mijn herte niet geneigd worden tot
snoode woorden, om bewimpelingen te zoeken
in de zonden,

Met de quaeddoenders: en dat ik geen deel
neeme in hunne lekkernyen.

5. De regtvaerdige moet my berispen, en my
bestrafen met goedertierenheit: maer dat de
zalving des zondaers mijn hoofd niet en zalve.

Jae ik bad ook, als zy hun behagen deed-
den: 6 hunne oversten waren bedweld by de
steenrotsse:

Zy hoorden mijne woorden, dat zy kragtig
waren, 7 gelijk d'aerdkluiten over het land ge-
worpen leggen:

Alzoo waren onze beenderen verstrooyd om-
trent de helle. 8 Dan tot u, **HEERE Heere**, zijn

mijne oogen: op u stel ik mijne hope, ontneem my dog het leven niet.

9. Bewaer my van den strik, dien zy my geleidt hebben: en van de lagen der genen die ongerechtigheit bedrijven.

10. De quaeddoenders zullen in zijne strikken vallen: terwijl ik alleen ben, die'er za overstappen.

CXLI. PSALM.

In groote benaudheid, en van alle menschelijke hulpe beroofd, smeekt hy met betrouwen in den bystand des Heere.

1. *Onderwijzing van David. Gebedt, als hy in den bergkuil was.*

2. **M**Et mijne stemme heb ik tot der Heere geroepen: met mijne stemme heb ik den Heer hertelijk gebéden.

3. Ik stort mijn gebedt voor zijn aenschijn uit: en ik stel hem mijne bedruktheit te voore.

4. Terwijl mijn geest in my besweek, en gy mijne paden kende:

Zoo leidden zy my heimelijk een strik, in den weg, waer door ik wandelde.

4. Ik sloeg d'oogen ter regterzijde, en ik zag: dog daer was niemand, die my kende.

Daer was geen kans om t'ontvlugten: en niemand was'er bezorgd voor mijn leven.

6. Ik riep tot u, ô Heere: ik zeide, Gy zijt mijne hope, mijn aendeel in het land der levenden.

7. Luister na mijn smeeken, want ik ben ten uiterste vernéderd: verlos my van mijne vervolgers, want zy zijn my te sterk geworden.

8. Trek mijne ziele uit de gevangenis, om uwen naem te danken. De regtvaerdigen wagen op my, tot dat gy my begunstigt, CXLII.

CXLII. PSALM.

Hy bidt Godt met hem niet in het regt te treden, maer zijne verdrukkinge en lijdē in agte te neemen, en hem tegen zijne vyanden genadelijk te beganstigen.

1. Zang van David. Als zijn zoon Absalom hem vervolgde. II. KON. XVII.

HEERE, verhoor mijn gebed, luister na mijn smeeken, naer uwe waerheit: verhoor my naer uwe regtvaerdigheid.

2. En tred niet in het regt met uwen dienaar: want geen levend mensch zal voor uw aenschijn geregtvaardigd worden.

3. Want de vyand heeft mijne ziele vervolgd: hy heeft mijn leven nedergedrukt ter aerde.

Hy heeft my in het duister gesteld, gelijk de genen die overlange dood zijn, 4 en mijn geest is in my beangst: mijn hert is in my ontfeld geworden.

5. Ik ben indagtig der oude tijden, ik overdenk alle uwe daden: en ik bevroed de werken uwer handen.

6. Ik steek mijne handen tot u uit: mijne ziel is voor u als een aerde zonder water.

7. Heere, verhoor my haestelijk: mijn geest is besweeken.

Keer uw aenschijn van my niet: dat ik niet en worde gelijk de genen, die ten grave dalen.

8. Doe my vroeg de stemme uwer barmhertigheid hooren: want op u stel ik mijne hope.

Maek my den weg bekend, dien ik moet wandelen want tot u heb ik mijn ziele opgehéven.

9. Verlos my, Heere, van mijne vyanden,

tot u neem ik mijne toevlugt: 10 leer my uwen wille doen, want gy zijt mijn Godt.

Uwe goede geest zal my leiden op den rechten weg: 11 om uwen naem, Heere, zult gy my verquikken door uwe gerechtigheit.

Gy zult mijne ziele trekken uit de verdrukkinge: 12 en door uwe barmhertigheit zult gy mijne vyanden verdelgen.

En gy zult ze vernielen, allen die mijne ziele verdrukken: want ik ben uw dienaer.

CXLIII. PSALM.

David dankt Godt over de ruste zijner rijksbestieringe: hy erkent de nietigheit van den mensch, bidt om behoudenisse, en om den goddelijken zegen.

1. Zang van David. Tegen Goliath.

GEloofd zy de Heere mijn Godt: die mijne handen leert ten strijde, en mijne vingers den krijg te voeren.

2. Mijne barmhertigheit, en mijne toevlugt; mijn beschutter, en mijn verlosfer:

Mijn beschermer, en op wien ik hoope; die mijn volk my onderdanig maekt.

3. Heere, wat is dog de mensch, dat gy hem uwe kennisse toont: of des mensche kind, dat gy het in agte neemt?

4. De mensch is dog d'ydelheit gelijk: zijne dagen gaen voorby als een schaduwe.

5. Heere, buig uwe hemelen, en dael neder: raek de bergen, dat zy rooken.

6. Laet den bliksem schitteren, en verstrooyd ze: schiet uwe pijlen uit, en verschrik ze.

7. Steek uwe hand van boven uit, trek my, en verlos my uit groote wateren: uit de hand der vreemde kinderen.

8. Wel-

8. Welker mond valscheit spreekt: en welker regterhand een regterhand is van ongeregtheit.

9. O Godt, ik zal u een nieuw gezang zingen: op het tiensnarige speeltuig zal ik u lofspeelen.

10. Gy die den koningen met heil begunstigt: die uwen dienaar David bevrydt hebt van het booze swaerd, 11 verlos my:

En trek my uit de hand der vreemde kinderen: welker mond valscheit spreekt, en welker regterhand een regterhand is van ongeregtheit.

12. Welker zoonen zijn als jonge planten, in hunne jeugd:

Hunne dogteren zijn opgeschikt, pronkende rondom gelijk een tempel.

13. Hunne kelders zijn vol op, overvloeddende van 't een op 't ander:

Hunne schaepen vrugtbaer, uitgaende met groote meenigte: 14 hunne offen welgeladen.

Daer is geen afbreuk, nog inval: nog gekerm in hunne straeten.

15. Gelukkig, zeggen zy, het volk, daer het zoo mede gaet. Gelukkig is het volk, wiens Godt de Heer is.

CXLIV. PSALM.

Hy roemt zeer deftig de heerlykheit en grootheit Gods, zijne goedertierenheit, de heiligheit en luister zijns koningrijks, zijne barmhertigheit en weldadigheit tot ydereen, dog zonderling tot die hem vreezen, aenroepen en beminnen.

1. *Lofzang voor David.*

IK zal u verheffen, mijn Godt en koning: en ik zal uwen naem looven altoos, en door alle eeuwen.

2. Van

2. Van dag tot dage zal ik u looven: en uwen naem roemen altoos, en door alle eeuwen.

3. Groot is de Heer, en roemwaerdig boven mate: en zijner grootheit is geen einde.

4. De geslagten, het een naer 't ander, zullen uwe werken roemen: en uwe kragtdadigheid verkundigen.

5. De heerlijkheit van den luister uwer Heiligheit zullen zy vermelden: en uwe wonderen vertellen.

6. En van de kragt uwer ontzaglijke daden zullen zy spreekken: en uwe grootheit verhalen.

7. De geheugenisse uwer overgrootte goedertierenheit zullen zy uitboezemen: en zig verheugen in uwe regtvaerdigheid.

8. De Heer is barmhertig, en meedoogende langmoedig, en heel genadig.

9. De Heer is goedertiere voor ydereen: en zijne barmhertigheden zijn over alle zijne werken.

10. Alle uwe werken, Heere, moeten u danken: en uwe Heiligen moeten u looven.

11. De heerlijkheit uws rijks zullen zy vermelden: en uwe magt verkundigen.

12. Om den kinderen der menschen uwe magt bekend te maken: en den heerlijken luister van uw koningrijk.

13. Uw rijk is een rijk van alle eeuwen: en uwe heerschappy duert door alle geslagten.

De Heer is getrouw in alle zijne woorden: en heilig in alle zijne werken.

14. De Heer ondersteunt alle de genen die vallen: en hy rigt op allen die nedergeslagen zijn.

15. Aller oogen wagten op u, Heere: en gy

gy geeft hen spijsze ten bequamen tijde.

16. Gy opent uwe hand: en vervult al wat 'er leeft met uwen zegen.

17. De Heer is regtvaerdig in alle zijne wegen: en heilig in alle zijne daden.

18. De Heer is naby allen die hem aenroepen: allen die hem aenroepen in waerheit.

19. Hy zal den wille doen der genen die hem vreezen, en hunne bede verhooren: en hy zal ze brengen in behoudenisfe.

20. De Heer bewaert allen die hem liefhebben: en alle quaeddoenders zal hy verdolgen.

21. Mijne mond zal den lof des Heere spreken: en alle vleesch loove zijnen heiligen naem, altoos en door alle eeuwen.

CXLV. PSALM.

Dat men niet en moet betrouwen op de Vorsten en magtigen van deze wereld: maer op Godt alleen, die magtig, getrouw en weldadig is, en d'ellendigen in den noodt te hulpe kooft.

1. *Alleluja. Van Aggeus en Zacharias.*

2. **L**ooft, mijne ziel, den Heere. Ik zal den Heere looven al mijn léven: ik zal mijnen Godt lofzingen, zoo lang ik'er wezen zal.

Betrouwt dog niet op de Vorsten: 3 op der menschen kinderen, in de welke geen heil is.

3. De geest zal'er uitgaen, en zy zullen weder tot hunne aerde keeren: in dien dag zullen alle hunne bedenkingen te niet gaen.

4. Zalig, wiens beschermer de Godt van Jakob is: wiens hope in den Heere zijnen Godt is,

is, 6 die hemel en aerde, de zee, en al wat'er in is, gemaekt heeft.

7. Die getrouw blijft in der eeuwigheit: die den verdrukten regt doet: die den hungerigen spijze geeft.

De Heer maekt de gevangenen los: 8 de Heer maekt de blinden ziende.

De Heer regt op, die nedergeslagen zijn: de Heer bemint de regtvaerdigen.

9. De Heer bewaert de vreemdelingen: wezen en weduwen zal hy opneemen: en de wegen der quaeddoenders zal hy omverre werpen.

10. De Heer zal heerschen in der eeuwigheit: uw Godt, o Sion, van geslagte tot geslagte.

CXLVI. PSALM.

Dat het deftig is Gode lof te zingen over zijne weldadigheid, wijze almagt, en goedertiere zorge voor menschen en beesten: en dat men op hem alleen zijne hope moet vestigen.

1. Alleluja.

LOoft den Heere, want het is deftig zijnen lof te zingen: onze Godt moet lof hebben, die genoeglijk en schoon is.

2. De Heer is 't die Jerusaleem opbouwt: die de verstrooyden van Israël zal vergaderen.

3. Die geneest de genen, die gebreizeld van herte zijn: en verbind hunne wonden.

4. Die de meenigte der sterren telt: en die ze alle by hare namen noemt.

5. Groot is onze Heer, en groot is zijne magt: en zijne wijsheit is niet op te tellen.

6. De Heer beschermt de zagmoedigen: maer

maer hy stoot de boozen ter aerde neder.

7. Zingt den Heere met danklof : zingt onzen Godt lof op de harpe.

8. Die den hemel met wolken bedekt, en regen bereidt voor d'aerde:

Die het gras op de bergen voordbrengt, en aerdgewas ten dienst der menschen.

9. Die het vee zijn voedsel geeft : ook aen de jonge raven, die tot hem roepen.

10. Hy neemt geen lust in de sterkte van een paerd : nog welbehagen in iemands beenen.

11. De Heer heeft welbehagen in de genen, die hem vreezen : en in hen, die op zijne barmhertigheid hoopen.

CXLVII. PSALM.

Hy gaet voort in het aenwakkeren van Gods volk, om zijne genade, en almoogende werkinge te looven : en roemt de kragt van het bevel des Heere, die zijn woord aen Israël bijzonderlijk geopenbaerd heeft.

Alleluja.

12. **L**oof, Jerusaleem, den Heere : loof, o Sion, uwen Godt.

13. Want hy heeft de grendelen uwer poorten vastgemaekt : hy heeft uwe kinderen binnen u gezégend.

14. Hy heeft de vrede gesteld binnen uwe palen : en hy verzaedt u met bloem der tarwe.

15. Hy zendt zijn bevel over d'aerde : zijn woord loopt met alle snelheit.

16. Hy doet de sneeuw als vlokken vallen : hy strooyt den yzel als asche.

17. Hy werpt zijnen hagel als briezelingen :
wie

wie kan de strengheit zijner koude uitstaen?

18. Hy zal zijn woord afzenden, en hy zal ze doen smelten: zijne wind zal waeyen, en het water vloedt henen.

19. Hy maekt Jakob zijn woord bekend: zijne bevélen en regten aen Israël.

20. Zoo heeft hy niet met alle volkeren gedaen: en hy heeft hen zijne regten niet verkundigd. Alleluja.

CXLVIII. PSALM.

De Profeet noodigt d'Engelen, de menschen, en alle schepselen in hemel en op aerde, om Gode roemlof toe te juichen.

1. *Alleluja.*

Looft den Heere, gy van de hemelen: looft hem in het alderhoogste.

2. Looft hem, alle zijne Engelen: looft hem, alle zijne heyrkragten.

3. Looft hem, zonne en maen: looft hem, alle sterren en ligten.

4. Looft hem, gy hemelen der hemelen, en alle wateren die boven de hemelen zijt. 5. Dat zy den naem des Heere looven.

Want hy heeft gesproken, en zy zijn gemaakt: hy heeft het gebóden, en zy zijn geschapen.

6. Hy heeft ze bevestigd voor altoos, en door alle eeuwen: hy heeft ze een bevéel gesteld, en 't zal niet overtréden worden.

7. Looft den Heere, gy van der aerde: walvisschen en alle diepten.

8. Vuer, hagel, sneeuw, ys, en stormwinden: die zijn bevéel volbrengt:

9. Bergen en alle heuvelen: vrugtbare boomen,

men, en alle cederboomen:

10. Beesten, en alderhande vee: kruipende dieren, en vliegende vógelén:

11. Koningen der aerde, en alle volkeren: Vorsten, en alle regters der aerde:

12. Jongelingen en maegden, ouden met jongen: dat zy den naem des Heere looven: 13 want zijn naem alleen is hoogverhéven.

14. Zijn roemlof strekt over hemel en aerde: en hy heeft de magt zijns volks verhéven.

Hem looven alle zijne Heiligen: de kinderen van Israël, het volk dat hem nadert. Alleluja.

CXLIX. PSALM.

Hy wekt ons op, om een nieuw gezang te zingen voor den Heere, en ons te verblijden over zijne weldadige liefde, die ons over de vyanden doet zegenpralen.

1. Alleluja.

Zingt den Heere een nieuw gezang: lof zy hem in de vergaderinge der heiligen.

2. Israël verblijde zig in den genen, die hem gemaekt heeft: en de kinderen van Sion verheugen zig in hunnen Koning.

3. Zy looven aen reyen zijnen naem: en speelen hem lof met trommel en harpe.

4. Want de Heer heeft een welbehagen in zijn volk: en hy zal de zachtmoedigen ter zaligheid verheffen.

5. De Heiligen zullen zig in heerlijkheit verheugen: zy zullen zig verblijden op hunne rustplaetsen.

6. Gods roem en lof zal in hunnen mond
P
zijn:

zijn: en tweefnijdende swaerden in hunne handen:

7. Om wrake te neemen over de Heidenen: en de volkeren te straffen.

8. Om hunne koningen in de boeyen te sluiten: en hunne édelen in yzere banden.

9. Om het beschréven vonnis over hen uit te werken. Deze glorie is voor alle zijne Heiligen. Alleluja.

CL. PSALM.

Eindelijk vermaent hy ydereen, om de heerlijkheit Gods allerwijze met volle vreugd te roemen.

1. *Alleluja.*

Looft den Heere in zijn heiligdom: looft hem in het uitspanfel zijner kragte.

2. Looft hem in zijne kragtdadigheden: looft hem naer zijne zeer groote heerlijkheit.

3. Looft hem met geklank der bazuine: looft hem op harpen, en op fluiten.

4. Looft hem met trommelklank, en aen reyen: looft hem met snaerespel, en orgel.

5. Looft hem met zoetluidende klinktrommen: looft hem met klinktrommen van vroolijk geluid. 6 Al wat geeft heeft, loove den Heere. Alleluja.

E I N D E.

KER-

KERKELYKE LOFZANGEN

Voor alle dagen der Weeke.

VOOR DEN ZONDAG.

Lofzang der drie Jongelingen. Dan. iii. 57.

Zy waren door bevel van Nabuchodonosor in den brandenden oven geworpen. Als zy door de hulpe des Engels in 't midden der vlammen onbeschadigd bleven, nodigden zy alle schepzelen uit om Godt te looven over zijne goedheit en magt, met welke hy de waere Israëlitcn in noodt te hulpe kooft.

Looft den Heere alle werken des Heere: prijft en verheft hem hooglijk in der eeuwigheit.

Looft den Heere gy Engelen des Heere: looft den Heere gy hemelen.

Looft den Heere alle wateren die boven de hemelen zijn: looft den Heere alle kragten des Heere.

Looft den Heere gy zon en maen: looft den Heere gy sterren des hemels.

Looft den Heere alle regen en dauwe: looft den Heere alle sterkblazende winden.

Looft den Heere vuer en hitte: looft den Heere koelte en scherpe lugt.

Looft den Heere nevel en rijp: looft den Heere vorst en strenge koude.

Looft den Heere ys en sneeuw: looft den Heere gy nagten en dagen.

Looft den Heere ligt en duisternisse: looft den Heere helder weer en wolken.

D'aerde moet den Heere looven: zy prijze hem en verheffe hem hooglijk in der eeuwigheit.

Looft den Heere bergen en heuvelen : looft den Heere alle gewassen der aerde.

Looft den Heere gy springbronnen : looft den Heere zee en waterstroomen.

Looft den Heere gy walvisfen , en al wat in de wateren roert : looft den Heere alle vogelen des hemels.

Looft den Heere alle beesten en vee : looft den Heere gy kinderen der menschen.

Laet Israël den Heere looven : zy prijzen hem en verheffen hem hooglijk in der eeuwigheit.

Looft den Heere gy Priesters des Heere : looft den Heere gy dienaers des Heere.

Looft den Heere gy geesten en zielen der regtvaerdigen : looft den Heere gy heiligen en ootmoedigen van herte.

Looft den Heere , Ananias , Azarias , Mifael : prijst en verheft hem hooglijk in der eeuwigheit.

Laet ons looven den Vader , en den Zoonne , en den heiligen Geest : laet ons hem prijzen en hoogverheffen in der eeuwigheit.

Heere gy zijt geloofd in 't gewulf des hemels : en roemwaardig , en verheerlijkt , en hoogverheven in der eeuwigheit.

VOOR DEN MAENDAG.

Lofzang van Esaias XII. *ÿ.* I.

De Propheet wakkert het volk aen tot dankzegginge over de weldaed der verlossinge , die zy door Christus zouden bekoomen , niet tegestaende zy Godt vergramd , en hier door straffe verdiend hadden.

Dan

DAn zult gy zeggen: Ik bedank u, δ Heere, dat gy, op my vergramt geweest zijnde; uwe verbolgentheit van my hebt afgekeert, en my vertrooft.

Ik wete dat Godt mijne zaligheid is: ik zal zonder vreeze betrouwen. Want Godt is mijne sterkte, en mijnen lof: mijne behoudenis is hy geworden.

Gy lieden zult met verheuginge water schepen uyt de fonteynen des Zaligmakers.

En gy zult dan zeggen: Dankt Godt: aenroept sijnen naem: maekt sijne daden bekend onder den volkeren: doet hen de verheventheit zijn naems gedenken.

Zingt hem lofzangen, want hy heeft voortreffelijke dingen uytgewerkt: verkondigt dit door geheel het land.

Verheugt u, en dankt den Heere, δ inwoonders van Sion: want den Grooten Heiligen van Israël is onder u te vinden.

VOOR DEN DINSDAG.

Lofzang van Ezechias. Esa. xxxviii. ψ . 9.

De Koning Ezechias, in zijne ziekte gehoord hebbende van Esaias, dat hy haest sterven zoude, begint te weenen, en keert zig tot het gebedt. Door Gods gunst in gezondheid hersteld zijnde, en 15. jaeren levenstijdt bekoomen hebbende, looft by Godt over zijne goedheit.

IK heb gezeidt: In het midden mijner dagen ik zal na de poorten der helle gaen.

Ik zocht na 't overige mijner jaren. Ik zeide: Nu zal ik den Heere mijnen Godt niet

zien in het land der levenden.

Nu zal ik geen mensch meer aenzien, nog die daer woont in ruste.

Mijn levenstijdt is weggenoomen, en van my weggevoerd, gelijk een herders hutte.

Mijn leven word afgesneeden als een wevers webbe: hy snijdt my af, daer ik eerst ten halve ben: tusschen den morgen en den avondstond zult gy my ten einde brengen.

Ik hoopte nog tot den morgenstond: gelijk een leeuw zoo brak hy alle mijne gebeenten.

Tusschen den morgen en den avondstond zult gy my ten einde brengen: ik piepte als een jonge swaluwe, ik zugtte als een duive.

Mijne oogen zijn gekrenkt, door het opzien na omhoog.

Heere ik lijd geweld, stae my by. Wat mag ik zeggen: vermits hy die 't my toegezeidt heeft, het ook gedaen heeft?

Ik zal u alle mijne jaren gaen denken, op deze bitterheit mijner ziele.

Heere indien ik zoo leef, en mijn geest daer in blijft leven, dat gy my naer de bestraffinge levendmaekt: zoo zal my die bitterste bitterheit tot vrede wezen.

Jae gy hebt mijne ziele uit het verderf getrokken: gy hebt alle mijne zonden agter uwen rugge geworpen.

Want de helle zal u niet looven, nog de doodt zal u niet prijzen: die ten grave dalen, zullen op uwe waerheit niet wagten.

De levende, de levende zal u looven, gelijk ik ook heden doe: de vader zal den kinderen uwe waerheit bekend maken.

Heere behoud my: zoo zullen wy onze lofzangen

zangen zingen, alle de dagen onzes levens, in het huis des Heere.

VOOR DEN WOENSDAG.

Dankgezag van Anna. 1. Kon. II. 1. 1.

Anna, na dat zy zig zeer bedroefd had over het verwijt van haere onvrugtbaerheit, en van die schande door Gods goedheit verlost was, barst uit in Godt te verheerlijken, die de hoo-vaerdigen vernedert en de ootmoedigen verheft.

MYn hert verheugt zig in den Heere: en in mijnen Godt is mijn hoorn verhéven: mijne mond is heel geopend over mijne vyanden: want ik ben verblijdt in uw heil.

Daer is niemant heilig, gelijk de Heer is: want daer is dog niemand uws gelijk: en daer is geen sterke gelijk Godt.

Spreekt niet meer van hooge dingen, uw be-roemende: dat d'oude tael wegwijke uit uwen mond: want de Heer is de Godt aller kennifse, en de bedenkingen staen by hem vast.

De boog der sterken is gebrooken: en de swakken zijn omgord met kragte.

Die eerst opgevuld waren, hebben zig voor broodt verhuerd: en de hongerigen zijn verzadigd. Jae d'onvrugtbare heeft veel kinderen gebaerd: en die'er veele had, is magteloos geworden.

De Heer is 't die doodt, en die lévendmaekt: die ter helle voert, en wéderom leidt.

De Heer is 't die arm, en die rijk maekt: die vernédert, en ook verhoogt.

Hy trekt den armen op uit het stof, en verheft den behoestigen uit den drek: om hem te

doen zitten met de Vorsten , en te zetten op den thron der eere. Want des Heere zijn de grondvesten des aardrijks , en hy heeft de wêrld daer op gezét.

Hy zal de voeten zijner heiligen bewaeren , en de godlózen zullen swijgen in duisternisse : want een man zal niet vermogend zijn door zijne sterkte.

Des Heere vyanden zullen voor hem schroomen : en hy zal in den hémel op hen donderen. De Heer zal den omtrek der aerde vonnissen : en hy zal 't hooggebiedt aen zijnen Koning geeven , en den hoorn zijns Gezalfden verheffen.

VOOR DEN DONDERDAG.

Lofzang van Moïses. Exod. xv.

Als Moïses met het volk van Israël door de Roode zee van Godt geleidt was , en hy Pharao met zijn heir verdronken zag , zingt Godt lof over deze wondere verlossinge.

LAet ons den Heere zingen , want hy is grootelijks verheerlijkt : het paerd met den ruitter heeft hy in de zee geworpen.

De Heer is mijne kragt , en mijn lof : en hy is my geworden tot behoudenisse. Dit is mijn Godt , en ik zal hem verheerlijken : de Godt mijns vaders , en ik zal hem verheffen.

De Heer is als een oorlogsheld : d'Almagtige is zijn naem.

De wagens van Pharao , en zijn heir , heeft hy in de zee geworpen : zijne uitgelézen Vorsten zijn verdronken in de Ródezee.

D'afgronden hebben ze bedekt , zy zijn ver-

zonken in de diepte als een steen.

Uwe regterhand, ô Heere, is verheerlijkt door haere sterkte: uwe regterhand, Heere, heeft den vyand verflaegen.

En met uwe veelvuldige heerlijkheit hebt gy uwe bestrijders neergeveld: gy hebt uwe gramfchap uitgezonden, die hen verflonden heeft als stoppelen.

En door den wind uws toorns zijn de waten opgestopt: het vloedend water bleef staen, en d'afgronden drongen zig op in 't midden van de zee.

De vyand sprak: Ik zal ze vervolgen en agterhaelen, ik zal den roof uitdeilen, en mijnen lust voldoen: ik zal mijn fwaerd uittrekken, mijne hand zal ze dooden.

Uwe wind bloes op, en de zee heeft ze bedekt: zy verzonken als loodt in geweldige waten.

Wie is uws gelijk onder de magtigen, Heere? Wie is uws gelijk, zoo grootdaedig in heiligheit, vreesbaer en lofwaerdig, en wonderdâdig.

Gy hebt uwe hand uitgereikt, en d'aerde heeft ze verflonden.

Gy waert door uwe barmhertigheit een Leidsman voor het volk, 't welk gy verlost hebt: en gy droegt ze door uwe kragt na uwe heilige woonplaetse.

De volkeren quamen op, en waren gestoord: d'inwoonders van Palestijnen wierden met smerte bevangen.

Dan wierden de Vorsten van Edom ontfeld, de kloeken van Moab met angste bevangen: alle de bewoonders van Kanaan stonden verbaefd.

Schrik en schroom moet hen overvallen door de grootheit van uwen erm: dat zy verstijven als een steen, tot dat uw volk doorgá, Heere, tot dat dit volk doorgá, 't welk gy uw verkreegen hebt.

Gy zult ze inleiden, en planten op den berg uwer erfnisse: in die zeervaste wooninge, welke gy uw gemaekt hebt, Heere: uw heiligdom, ô Heere, 't welk uwe handen gevestigd hebben.

De Heer zal heerschen eeuwig en altoos.

Want Pharao is te paerd, met zijne wagens en ruiters, in de zee getoogen, en de Heer heeft de wateren der zee op hen doen wéderkéren: maer de kinderen van Israhel hebben op het drooge daer midden door gewandeld.

VOOR DEN VRYDAG.

Gebedt van Habacuc. Hab. III. v. 2.

De Propheet voorziende de vervoeringe van 't overige Gods volk na Babel om de growwzaeme boosheden, haelt op de weldaden die Godt aen de Israëlitén getoond heeft in de verlossinge uit Egypten en leidinge door de Woestijne. Hy scheidt hier door moed, en bidt, dat Godt, hunne misdaden niet indagtig zijnde, hen genade bewijze; en wenscht hem over die gunste lof te moogen zingen.

HEere, ik heb uwe woorden gehoord; en ik wierdt met vreeze bevangen.

Heere, voltrekt uw werk in 't midden der tijden door u gestelt. Ja gy zult'et in 't midden van die tijden bekendt maken. Wanneer gy vergramt zijt, zult gy uwer bermhertigheid gedagtig zijn. Godt

Godt quam van 't Zuiden; den Heiligen quam van Pharansberg. Zijne glorie bedekte den hemel: en 't aardrijk was vol van zijnen lof.

Zijnen glans was gelijk aen de zonne: zijne handen waren vol stralen. Zijne verborgene sterkte schein daer uit.

De doodt ging voor hem uit: den duivel trok henen voor zijne voeten.

Hy stondt stil, en hy nam de mate van 't landt. Door zijn enkel aenzien verschrikte hy d'Heidenen. De bergen, zoo oudt als de wereld, wierden vermorzelt; de aloude heuvelen boogen zig, voor zijne eeuwige gangen.

Ik zag de tenten der Mooren om hunne boosheit beven, en de pavillioenen der Madiäniters in schrik zijn.

Was het, ô Heere, op de rivieren dat gy vergramt ofte toornig waert? Ofte was het op de zee dat gy verholgen waert?

Gy reedt op uwe peerden; en gy gaeft de behoudenis door uwe wagenen. Gy greept uwen boge krachtiglijk aen: volgens de beloften die gy aen de stammen met eede had toegezeidt. Gy scheurde de aerde van malkanderen.

De bergen schrikten van u te zien. Stroomen van wateren vloeyden henen.

Den afgrond liet zijne stem hooren: de diepte hief hare handen op.

De zon en de maen stonden stille in haer vertrek. Zy wandelden in 't licht van uwe pijlen, in den glans van uwe blinkende lancien.

Gy deedt de aerde door uwe verbolgentheit daveren: gy deedt de Heidenen verbaest staen door uw en toorn.

Gy

Gy trokt uit, tot de verlossinge van uw volk: om het te behouden, trokt gy uit met uwen Gezalfden.

Gy versloegt het Hoofd van des goddeloozens huisgezin: gy wierpt dit van onder tot boven om.

Gy gaeft uwe vervloeking over zijne Rijken, en over het Hoofd van zijne krijgslieden: wanneer se als eenen stormwindt aenquamen om my te niet te doen.

Hunne verheuginge was gelijk aen het vermaek des genen, die eenen armen in 't verbor-gen opslokt.

Gy baende den weg aen uwe ruitery dweers door de zee: dweers door het slijk der geweldige wateren.

Wanneer ik u nu gehoord heb; wierdt'er mijn ingewandt van ontzet, en mijne lippen beefden.

Ik wensch dat de verrottinge in mijne gebeenten kome, en my verteere van binnen.

Op dat ik mag rusten in den tijdt der benauwtheit; en mag optrekken tot ons byeen verzamelt volk.

Want den vijgeboom en zal niet bloeyen: de wijngaerden en zullen niet uitschieten: de vruchten des vijgebooms en zullen niet te voorschijn koomen: de akkeren en zullen geen spijsze geven: de schaepstal zal van vee ontbloot worden: en de kribben zullen zonder beesten zijn.

Maer ik zal my in den Heere verblijden; en my verheugen in Godt die mijne zaligheid is.

Godt den Heer is mijne sterkte: hy zal mijne voeten aen die van hinden gelijk maken.

Hy zal my door zijne overwinninge op mijne hoogten brengen: om hem al zingende lof te geven.

VOOR

LOFZANGEN.
VOOR DEN ZATERDAG.

237

2. Lofzang van Moïſes. Deut. xxxii. v. 1.

*Hy verhaelt de weldaeden Gods om hem te roemen;
en d'ondankbaerheit des volks, met de straffen
die Godt daer over uitſtort, om het van de boos-
heit af te ſchrikken.*

HOort gy hémelen wat ik ſpreeke: dat d'aer-
de hoore de woorden mijns monds.

Mijne leering worde als régendroppelen,
mijne uitspraek vloede als een dauwe: als een
ſtortrégen op het veldgewas, en gelijk een ſtof-
régen op het gras.

Want ik zal den naem des Heere aenroep-
pen: geeft grooten roem aen onzen Godt.

Gods werken zijn volmaekt, en al zijne
wégen zijn regte oordélen. Godt is getrouw,
en zonder eenig onregt, regtvaerdig en opregt.

Zy hebben tégen hem gezondigd: en het zijn
zijne kinderen niet, die zig dus beſmeuren: 't
is een ondeugend en verkeerd geſlagt.

Vergeld gy dus den Heere, gy dwaes en zin-
loos volk? Is hy niet uw vader, die uw in be-
zit genoomen heeft, die uw gemaakt, en ge-
ſchapen heeft.

Gedenk der oude tijden: overdenk de ge-
ſlagten elk in 't bezonder: vraeg het uwen va-
der, en hy zal 't uw verkundigen: uwe voor-
ouders, en zy zullen 't uw zeggen.

Als d'Alderhoogſte de volkeren verdeelde,
wanneer hy Adams kinderen van elkanderen
ſcheidde: dan ſtelde hy de paelen der volken
naer 't getal der kinderen van Iſrahel.

Dog des Heere aendeel was zijn volk: Ja-
kob zijn toegeméten erfdeel.

Hy vond hem in 't wilde land: in een woe-
ſte

ste plaets, en naere wildernisse. Hy leidde hem alom, en onderwees hem: en hy bewaerde hem als zijn oogeappel.

Gelijk een arend zijne jongen opwekt om te vliegen, en over haer hénen sweeft: zoo breidde hy zijne vleugelen uit, en hy nam hem op, en droeg hem op zijne schouderen.

De Heer was alleen zijn leidsman: en daer was geen vreemde Godt met hem.

Hy heeft hem vastgesteld op een verhéven land, om'er de vrugten der velden t'eeten: om honing uit de rotse te zuigen, en olie uit de hardste steenen.

Boter van de koeyen, en melk van de schaepen, met het vette der lammeren, en de rammen, die in Basan weiden: en der bokken, met het merg der tarwe: en om het druivebloedt, den zuiversten wijn te drinken.

De lieveling wierdt vet, en hy sloeg agter uit: weelderig, gemest en uitgedijdt, verliet hy Godt zijnen Schepper, en week af van Godt zijnen Zaligmaker.

Zy tergden hem door vreemde Goden: door grouwelen verwekten zy hem tot gramschap.

Zy offerden aen de Duivelen, en niet aen Godt, aen de Goden die zy niet en kenden: die nieuw en versch gekoomen waren, welke hunne vaders niet ontzagen.

Den Godt die uw het léven gaf hebt gy verlaeten: en den Heere uwen schepper hebt gy vergeeten.

De Heer zag het aen, en wierd tot toorn verwekt: omdat zijne zoonen en dogteren hem getergd hadden.

En hy zeide: Ik zal mijn aenschijn van hen verbergen, en bemerken hun uiterste einde:
want

want het is een verkeerd geslagt, 't zijn trouweloze kinderen.

Zy hebben my beroepen door het géne geen Godt is, en my getergd door hunne ydelheden: en ik zal ze beroepen door het géne geen volk is, en door een dwaes volk zal ik ze tergen.

Het vuer is ontstookten door mijne verbolgendheit, en het zal branden tot in 't onderste der helle: en 't zal d'aerde met haer gewas verslinden, en de gronden der bergen verbranden.

Ik zal de rampen op hen samenbrengen: en mijne pijlen zal ik op hen verschieten.

Zy zullen van honger vergaen, en de vogelen zullen ze verslinden met de bitterste beetten: de tanden der beesten zal ik op hen afzenden, met de woede der dieren die gaen trekken en kruipen over d'aerde.

Van buiten zal ze 't swaerd verderven, en de schrik van binnen: beide den jongeling en de jongedogter, het zuigeling met den oude-man.

Toen zeide ik: Waer zijn zy nu? Ik zal hunne gedagtenisse van onder de menschen wegdoen.

Maer om de woede der vyanden heb ik 't uitgesteld: opdat hunne bestrijders niet mogten hoogmoedig worden, en zeggen: 'T is onze hooge hand, en niet de Heer, die dit alles gedaen heeft.

'T is een volk zonder raedt, en zonder voorzigtigheid.

Ach of zy wijs waren, en verstand hadden: en het uiterste voorzagen!

Hoe zoud'er een kunnen duizend verjaegen, en twee tienduizend op de vlugte drijven? Is 't niet omdat hun Godt hen verkogt, en dat
de

de Heer hen overgeléverd heeft?

Want onze Godt is niet gelijk hunne Goden: ook naer 't oordeel onzer vyanden zelf?

Hunne wijngaerd is van Sodoms wijngaerd, en uit de byvelden van Gomorra: hunne druif is een galledruif, en de wijntrossen overbitter.

Draekegal is hunne wijn, en ongeneesbaer vergift van adderslangen.

Zijn déze dingen by my niet opgeslōten, en verzégeld in mijne schatten?

My kooft de wraek toe, en ik zal 't vergelden te zijner tijde, zōdat hunne voet zal struikelen: de dag des verderfs is naby, en de tijden haesten zig aen te koomen.

De Heer zal zijnen volke regtdoen, en met zijne dienāren meedoogen hebben: als hy zien zal dat de hand verfwakt is, en dat ook de befloatenen vergaen zijn, en d'overgeblévenen te niet gebragt.

En hy zal zeggen: Waer zijn hunne Goden, op de welke zy betrouwdē?

Van welker slagoffers zy het vette aten, en welker offerwijn zy dronken. Dat zy opstaen en uw helpen, en uw beschermen in den noodt

Bemerkt dat ik alleen het ben, en dat'er buiten my geen ander Godt is. Ik ben 't die doode, en die lévendmāke: ik slae, en ik genees: en daer is niemand die mijne hand iets kan ontrekken.

Ik zal mijne hand ten hémel opheffen, en zeggen: Zoo waer als ik leef in eeuwigheit.

Indien ik mijn bliksemende sward scherp slijpe, en dat mijne hand het geregt aengrijpe: zoo zal ik mijne vyanden met wraeke betaelen, en die my haeten zal ik het vergelden.

Met bloedt zal ik mijne pijlen dronkemāken,

ken, en mijn swaerd zal vleesch opslokken: van 't bloedt der verslaegenen, en der gevangenen, van 't ontbloote hoofd der vyanden.

Gy volkeren juicht zijnen volke toe, want hy zal het bloedt van zijne dienaers wreeken: en hy zal wraeke neemen over hunne vyanden, en zig verzoenen met het Land zijns volks.

Lofzang van Zacharias. Luk. 1.

GEloofd zy de Heere Godt van Israël: dat hy zijn volk bezogt, en verlossinge gegeven heeft:

En ons een hoorn der zaligheid heeft opgericht in 't huis van zijnen dienaer David.

Gelijk hy had toegezeid door den mond zijner heilige Profeten, die'er van alle tijden geweest zijn:

Dat hy ons zoude verlossen van onze vyanden, en uit de hand van alle die ons haten.

Om barmhertigheid te doen met onze vaders, en te gedenken aen zijn heilig verbond:

Den eedt dien hy geswooren heeft aen onzen vader Abraham: Dat hy ons zoude geven,

Dat wy uit de hand onzer vyanden verlost zijnde, hem zonder vreeze zouden dienen,

In heiligheit en gerechtigheit voor zijn aenschijn, alle onze dagen.

En gy, kind, zult een Profeet des Alderhoogsten genoemd worden: want gy zult voor het aenschijn des Heere gaen, om zijne wegen te bereiden:

Om zijn volk de kennisse der zaligheid te geven, tot vergevinge hunner zonden,

Door d'innerlijke barmhertigheid van onzen Godt, door welke hy ons is komen bezoeken, die nu verschijnt van boven:

Q

Om

Om de genen die in de duisternisse, en in de schaduwe des doods zitten, te verligten: om onze voeten te bestieren op den weg der vrede.

Lofzang van de H. Maegd Maria. Luk. 1.

MYne ziel maekt groot den Heere:
En mijn geest verheugt zig in Godt mijnen zaligmaker.

Om dat hy de geringheit zijner dienstmaegd heeft aengezien: want zie van nu af zullen alle geslagten my zalig noemen.

Want hy heeft my groote dingen gedaen, die magtig is: en heilig is zijn naem.

En zijne barmhertigheid kooft van geslagte tot geslagte, over de genen die hem vreezen.

Hy heeft kragt gedaen door zijnen erm: hy heeft ze verstrooyd, die zig verhoovaerdigen in de gedagten huns herte.

De magtigen heeft hy van den thron gezet: en de nederigen verheeven.

De hungerigen heeft hy met goederen vervuld: en de rijken leedig weggezonden.

Hy heeft Israël zijnen dienaer opgenoomen, indagtig zijnde zijner barmhertigheid:

Gelijk hy onzen vaderen had toegezeidt, aen Abraham en zijn zaedt tot in der eeuwigheit.

Simeons Lofzang. Luk. 11.

NU laet gy, Heere, uwen dienaer naer uw woord in vrede gaen.

Want mijne oogen hebben gezien uwen Zaligmaker.

Den welken gy bereidt hebt voor het aenschijn aller volkeren.

Een ligt tot verligtinge der Heidenen, en tot heerlijkheit uws volks van Israël.

LOF-

LOFZANGEN.
L O F Z A N G.

243

Te Deum Laudamus.

WY looven u, ô Godt : wy danken u, ô Heere.

U, eeuwig Vader, eert al wat op d'aerde leeft.

U zingen d'Engelen, de hemelen, de magten.

U juicht de Cherubijn en ook de Serafijn : zy roepen altemael met onvermoeyde stemmen :

Heilig, heilig, heilig, is Godt de Heer der kragten.

Aerde en hemel zijn vervuld door de grootheid uwer glorie.

U looft het heerlijk en geroemd Apostelkooor :

En 't loffelijk getal der waerdige Profeeten :

Als ook het zuiver heir van uwe Martelaers.

U eert de heilige Kerk alom door 's werelds rond :

U, Vader onbepaeld in magt en heerlijkheit,
Met uwen eenigen, hoogwaerd en waren
Zoone,

En ook den heiligen Geest, die onze Trooster is.

Gy, Heere Christus, die de Koning zijt der glorie,

Die zijt des Vaders Zoon van eeuwigheit geteeld :

Gy hebt wanneer gy quaemt om 't menschedom te verlossen, u niet ontzien te zijn in 't lighaem van een maegd.

Gy hebt den prikkel en de magt des doods verwonnen : en voor 't geloovig volk geopend 't hemelsch rijk.

Q 2

Nu

Nu zit gy aen Gods regterhand verheven, in 's Vaders heerlijkheit.

Van waer g' als regter eens zult wederkoomen, gelijk 't geloof ons leert.

Wy bidden dan wil uwe dienaers helpen, die gy verlost hebt door uw dierbaer bloedt.

Maek dat wy eeuwig ook een plaets bezitten, met uwe heiligen in 't heerlijk rijk.

Maek zalig, Heere, uw volk: en zegen dog uw erfdeel.

Bestier ze, en hef ze omhoog tot in der eeuwigheit.

Wy spreken uwen lof en zegen alle dagen.

En prijzen uwen naem altijd, van eeuwe tot eeuwe.

Bewaer ons, lieve Heer, dog heden zonder zonde.

Ontferm u onzer, Heere, ontferm u over ons.

Laet, Heere, uw' goede gunst dog op ons koomen: gelijk wy altijd vast op u betrouwen.

Op u, ô Heere, stel ik mijne hope: des zal in eeuwigheit my niets beschamen.

E I N D E

AEN-

A E N W I J Z I N G
D E R
P S A L M E N,

*Volgens d' order, naer dewelke zy op de Zonda-
gen, en andere dagen der weeke; in de Bede-
stonden van het Roomsche Getijdsboek, door het
jaer gelézen worden.*

ZONDAGS.

In de *Metten*, of het Vroeggebedt, eerstelijk Psalm
xciv. die op alle dagen vooraf gelézen word. In
d'eerste Afdeeling Psalm I. II. III. VI. VII. VIII.
IX. X. XI. XII. XIII. XIV. In de tweede Afdeeling
Psalm xv. xvi. xvii. In de derde Afdeeling Psalm
xviii. xix. xx.

In de *Lauden*, of het Lofgebedt, Psalm xcii. xcix.
lxii. lxvi. cxlviii. cxlix. lc.

In de *Primen*, of het Morgengebedt, Psalm liii.
cxvii. cxviii. tot aen den letternaem HE.

In de *Tertien*, of Bedestond van 's morgens ten Ne-
gen uren, Psalm cxviii. van HE tot CAPH.

In de *Sexten*, of Bedestond van 's middags ten Twaelf
uren, Psalm cxviii. van CAPH tot PHE.

In de *Nonen*, of Bedestond van 's namiddags ten
Drie uren, Psalm cxviii. van PHE tot het einde.

In de *Vesperen*, of het Avondgebedt, Psalm cix. cx.
cxii. cxiii.

In de *Kompléten*, of het Sluitgebedt, Psalm iv.
xxx. tot aen vers 6. xc. cxxxiii.

Aenmerk dat op alle dagen zonder veranderinge,
in de *Tertien*, de *Sexten*, de *Nonen*, en de *Kompléten*,
altijdt de zelve *Psalmen* gelézen worden.

MAENDAGS.

In de *Metten*, Psalm xxvi. xxvii. xxviii. xxix.
xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii.

* In de *Lauden*, Psalm l. v. lxii. lxvi. cxlviii.
cxlix. cl. * In de *Primen* Psalm liii. xxiii.

CXVIII. tot aen HE. * In de *Vesperen*, Psalm cxiv. cxv. cxvi. cxix. cxx.

DINGS DAGS,

In de *Metten*, Psalm xxxviii. xxxix. xl. xli. xliii. xliv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. li. * In de *Lauden*, gelijk Maendags, behalven den tweeden Psalm, xlii. * In de *Primen*, gelijk Maendags, dog in plaetse van den tweeden Psalm, xxiv. * In de *Vesperen*, Psalm cxxi. cxxii. cxxiii. cxxiv. cxxv.

WOENSDAGS.

In de *Metten*, Psalm lii. liv. lv. lvi. lvii. lviii. lix. lx. lxi. lxiii. lxv. lxvii. * In de *Lauden*, gelijk Maendags, maer voor den tweeden Psalm, lxiv. In de *Primen*, gelijk Maendags, maer voor den tweeden Psalm, xxv. * In de *Vesperen*, Psalm cxxvi. cxxvii. cxxviii. cxxix. cxxx.

DONDERDAGS,

In de *Metten*, Psalm lxxviii. lxxix. lxx. lxxi. lxxii. lxxiii. lxxiv. lxxv. lxxvi. lxxvii. lxxviii. lxxix. * In de *Lauden*, gelijk Maendags, en voor den tweeden Psalm, lxxxix. * In de *Primen*, gelijk Maendags, en voor den tweeden Psalm, xxii. * In de *Vesperen*, Psalm cxxxii. cxxxiii. cxxxiv. cxxxv. cxxxvi.

VRYDAGS.

In de *Metten*, Psalm lxxx. lxxxi. lxxxii. lxxxiii. lxxxiv. lxxxv. lxxxvi. lxxxvii. lxxxviii. xciii. xciv. xcvi. * In de *Lauden*, gelijk Maendags, dog voor den tweeden Psalm, cxlii. * In de *Primen*, gelijk Maendags, en voor den tweeden Psalm, xxi. * In de *Vesperen*, Psalm cxxxvii. cxxxviii. cxxxix. cxl. cxli.

SAT ER DAGS.

In de *Metten*, Psalm xcvi. xcvi. xcvi. xcix. c. ci. cii. ciii. civ. cv. cvi. cvii. cviii. * In de *Lauden*, gelijk Maendags, maer voor den tweeden Psalm, xci. * In de *Primen*, Psalm liii. en cxviii. tot aen HE. * In de *Vesperen*, cxliii. cxliv. cxlv. cxlvi. cxlvii.

* * *

DE SEVEN BOET-PSALMEN.

1. Psalm VI. Heere straf my niet.
2. Psalm XXXI. Zalig zijn zy.
3. Psalm XXXVII. Heere straf my niet.
4. Psalm L. Ontferm U myner.
5. Psalm CI. Heere verhoor mijn gebedt.
6. Psalm CXXIX. Uit de diepte.
7. Psalm CXLII. Heere verhoor mijn gebedt.

De Vijftien Trap-Psalmen beginnen met den Psalm CXIX. en eindigen met den Psalm CXXXIII.

P S A L M E N

Voor verscheide gelegtheden.

Psalmen die men kan leezen als men in droefheit is. LXXVI. LXXXV. LXXXVII. CI.

Psalmen die men in blijdschap leezen kan. XXXII. XXXIII. LXV. LXXX. LXXXIV.

Psalmen van lof. VIII. LXV. LXXIV. XCI, CII. CXLIV. CXLV.

Psalmen van betrouwen. X. XVI. XXII. XXVI. XLV. LXIII. LXX. LXXXII. LXXXIX. XC.

Psalmen van vertroostinge. XXIV. XXXVI. LXV.

Psalmen van verwonderinge over de grootheden Gods. VIII. CIII. CXXXVIII. CXLIV.

Psalmen van onderwijzinge. I. II. V. XIV. XXXVI. LXXII. LXXVII. C. CXVIII.

Psalmen van dankzegginge. IX. XVII. XXIX. XXXIII. LXXXVIII. CXV. CXVII. CXLIII.

Psalmen om Gods gramschap te verzoenen. VI. XXXVII. LXXIII. LXXVI. LXXXIV.

Pfal-

248 AENWYZING DER PSALMEN.

Pfalmen tegen de lasteringen. xxv. xxx. xxxiv.

LI.

Pfalmen over de ellenden van de H. Kerke.

LXXIII. LXXVIII. LXXIX. LXXXII.

Pfalm om zig niet te verargeren over 't geluk
der boose. LXXII.

Pfalmen om Gods weldaden te gedenken.

XLIII. LXXVII. LXXXVIII. CVI. CXV.

Pfalmen van zuchtinge tot Godt xli. lxxxiii.

cxxxvi.

Pfalmen tegen de vervolginge der vyanden.

III. VII. XVI. LIII. LXXXV. CXXXIX. CXL.

CXLI.

Pfalm van onderwerpinge aen den wille Gods.

LXI.

* * *
* *
*

DER PSALMEN

zingen. XLV. XLVI.

den van de H. He

XLVII. XLVIII.

rargeren over 't ge

heden te gedachte

XLIX. L.

Godt LI. LI.

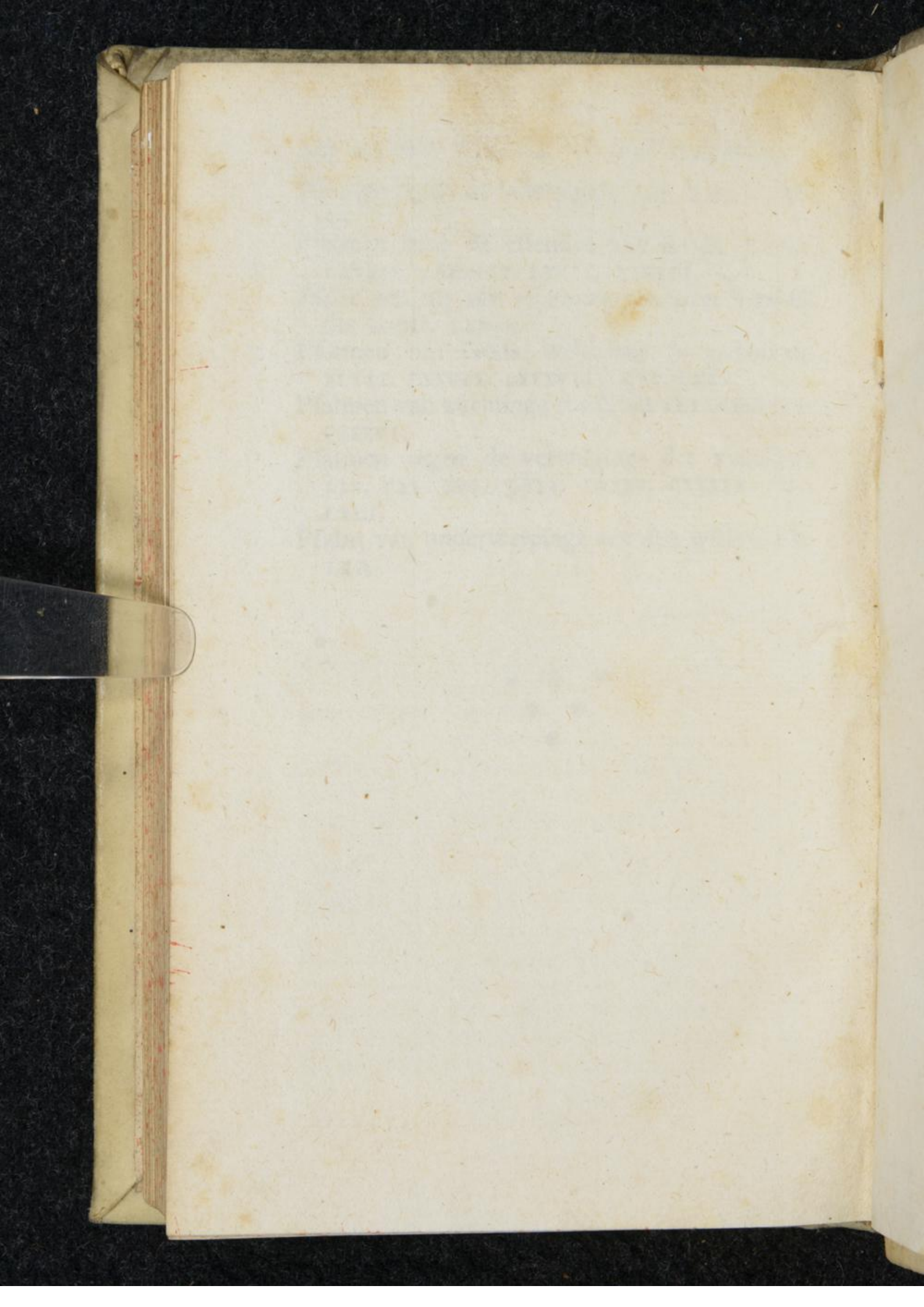
ginge der vyanden

LIII. LIV.

den den wilke Gods

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Skin	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Skin	Dark Gray

TIFFEN Gray Scale © The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B				W	G	K				C	Y	M			

T B 45

